

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 1997-1998

20 mei 1998

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen
en de Hoge Raad voor het Toerisme**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Freddy De Vilder**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden :

de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Johan De Roo,
mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy
Schuermans ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Didier
Ramoudt ;

de heren Carlos Lisabeth, Jef Sleenckx, Robert Voorhamme ;

de heren Jan Penris, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Mia De
Schamphelaere, de heer John Taylor ;

mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heren Louis Bril, André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Jacky Maes ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Emiel Verrijken ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

846 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 6 : Amendementen

– Nr. 7 : In eerste lezing door de commissie aangenomen
artikelen

INHOUD

	Blz.
1. PROCEDURE	5
2. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE	5
2.1. Algemene inleiding	5
2.2. Basiselementen van het ontwerp	6
2.3. Bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen	6
2.4. Bevoegdheid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	7
2.5. Bestuursorganen	7
2.5.1. Samenstelling raad van bestuur	7
2.5.2. Bevoegdheid van de raad van bestuur	8
2.5.3. Samenstelling van de Hoge Raad voor Toerisme	8
2.5.4. Bevoegdheden van de Hoge Raad voor Toerisme	8
2.5.5. Personeel	9
3. ALGEMENE BESPREKING OP 10 EN 26 MAART 1998	9
3.1. Inzagerecht van de commissieleden in de rapporten van de vier implementatieteams van Toerisme Vlaanderen en algemene bedenkingen van de leden na de hoorzitting van 5 maart 1998	9
3.2. Basiselementen van het ontwerp	11
3.2.1. Bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen en van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, herdefiniëring van de opdracht van de instelling Toerisme Vlaanderen, een herschikking van de verantwoordelijkheden van de bestuursorganen, een éénhoofdige dage- lijkse leiding en een mogelijkheid op een verhoogde beheersautonomie via een beheersover- eenkomst	11
Antwoord van de minister-president en reacties van de leden	17
– De audit Ernst & Young en inzagerecht rapporten implementatieteams	17
– De doelstellingen van het ontwerp van decreet	18
– Sociaal en jeugdtoerisme	20
– Aanwezigheid van Toerisme Vlaanderen in Brussel	20
– Werkbaar beleidsinstrument met een grotere verantwoordelijkheid voor Toerisme Vlaande- ren	21

4. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN IN EERSTE LEZING	21
5. TWEEDE LEZING OP VRAAG VAN EEN LID (Regl. Art. 65, 1, b)	45
Artikelsgewijze stemming	45
6. STEMMING OVER HET GEHEEL	46
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	47
BIJLAGEN	57
– Bijlage 1 : Verslag van de hoorzitting op 5 maart 1998	58
– Bijlage 2 : Huidige structuur van Toerisme Vlaanderen en overzicht toekomstige structuur Toerisme Vlaanderen	86

DAMES EN HEREN,

De commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden behandelde het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme op 22 januari 1998, 5, 10 en 26 maart 1998, 21 en 30 april 1998.

In het kader van de besprekingen werd op 5 maart 1998 een hoorzitting georganiseerd met een aantal deskundigen uit de toeristische sector. Het verslag van de hoorzitting werd als bijlage bij dit verslag gevoegd (Bijlage 1).

Na deze hoorzittingen werd op basis van de nieuwe inzichten en bevindingen die daaruit resulteerden op 10 en 26 maart 1998 een tweede algemene bespreking gevoerd, waarbij staande de vergadering op 26 maart bij de aanvang van de artikelsgewijze bespreking reeds amendementen werden ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nrs. 2 tot 4).

1. PROCEDURE

Op het einde van de artikelsgewijze bespreking op 30 april 1998 vroeg de heer Didier Ramoudt krachtens Reglementsartikel 65, 1, b), om een tweede lezing van de artikelen waarop in eerste lezing amendementen aangenomen zijn en van de artikelen die in eerste lezing verworpen werden. Voor de tekst van de in eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen wordt verwezen naar Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 7).

De commissie keurde het ontwerp van decreet in tweede lezing goed op 5 mei 1998.

2. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

2.1. Algemene inleiding

De Vlaamse minister-president schetst de krachtlijnen van het ontwerp als volgt.

Bij decreet van 29 mei 1984 werd het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme opgericht als een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid.

Op 5 maart 1985 werd bij decreet een Vlaamse Adviesraad voor Toerisme opgericht. Sinds haar

oprichting in 1984 evolueerde Toerisme Vlaanderen tot een meer dynamische instelling. Het gevoerde beleid kan in twee grote domeinen ingedeeld worden : enerzijds de promotie van Vlaanderen en Brussel-Hoofdstad als toeristische bestemming, anderzijds een verbetering van het toeristisch aanbod, via regelgevingen (b.v. logiesverstrekkende bedrijven, openluchtrecreatieve verblijven, enz.) en via investeringssteun (toelagen en subsidies).

Bij decreet van 22 december 1995 werd de naam gewijzigd in Toerisme Vlaanderen.

Wat het voorliggend ontwerp van decreet betreft stipt de Vlaamse minister-president aan dat dit ontwerp kadert binnen een ruimere beleidscontext.

Het regeerakkoord 1995-1996 “Bakens voor de 21ste eeuw”, goedgekeurd op 14 juni 1995, stelt dat elke Vlaamse openbare instelling in haar relatie met de administratie en in de uitvoering van haar opdrachten moet geëvalueerd worden, en zo nodig bijgestuurd, inzonderheid qua statuut.

In de Beleidsbrief “Toerisme Vlaanderen : “Onze rijke verscheidenheid ten volle erkennen door productdifferentiatie en een geïntegreerd beleid” worden de opties uit dit regeerakkoord verder toege licht :

“De huidige Toerisme Vlaanderen-werking zal verder worden bijgestuurd op basis van een doorlichting van deze instelling.... naar analogie met de Hoge Raad voor de Sport zal een Hoge Raad voor Toerisme worden opgericht”.

De minister-president merkt op dat begin 1996 het initiatief werd genomen om een onafhankelijk bureau een doorlichting van de werking, structuur en organisatie van Toerisme Vlaanderen te laten maken. Deze audit door Ernst & Young resulteert in een herformuleren van de krachtlijnen, opdrachten en taken van de instelling.

Deze doorlichting past in de beleidslijnen van het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering, waarin de beleidsoptie werd genomen om in 1992 systematisch over te gaan tot de doorlichting van verschillende Vlaamse Openbare Instellingen, waarbij de aandacht werd toegespitst op een duidelijke afbakening van de bevoegdheden van de administratie, de interne controle, de aspecten van de beleidsvoorbereiding en de beleidsuitvoering.

In het kader van de audit van Ernst & Young werden verbeteringsvoorstellen geformuleerd om de

structuur van de instelling en de adviesorganen grondig te hertekenen.

Centraal hierbij staan een efficiënte, doeltreffende en klantvriendelijke instelling, die zich dient toe te spitsen op haar kerntaken en die in staat is om op een soepele wijze in te spelen op een steeds veranderende omgeving, waarbij de nadruk werd gelegd op het economische belang van de toeristische sector en het terugplooiën van Toerisme Vlaanderen tot haar kerntaak, nl het promotiebeleid. Bepaalde voorstellen die ingevolge deze audit werden voorgesteld, vergden evenwel een decretaal ingrijpen.

Dit ontwerp wil dan ook het kader aanreiken om het verbeteringsproces op gang te brengen en waarbinnen uitvoering kan gegeven worden aan de voorgestelde maatregelen, zoals een herdefiniëring van de opdracht van de instelling, een herschikking van de verantwoordelijkheden van de bestuursorganen, eenheid in de dagelijkse leiding, een mogelijkheid op een verhoogde beheersautonomie via een beheersovereenkomst, het oprichten van een aanspreekpunt voor toerisme binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, nauwe samenwerking tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en Toerisme Vlaanderen.

De minister-president stipt aan dat het college van de secretarissen-generaal pro-actief heeft ingespeeld op het ontwerp van decreet en een werkgroep heeft belast om voorstellen uit te werken aangaande de toekomstige positionering van de bevoegdheden die op het vlak van toerisme naar de Vlaamse Gemeenschap zullen worden overgedragen.

De werkgroep legde zijn rapport neer op 23 december 1997 – het college van secretarissen-generaal heeft het rapport besproken op 8 januari 1998 en hun aanbevelingen medegedeeld. De minister-president verklaart hierop later nader te zullen ingaan.

2.2. Basiselementen uit het ontwerp

Het ontwerp van decreet geeft een duidelijke opsomming van de verschillende bevoegdheden welke het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en Toerisme Vlaanderen in de toekomst zullen hebben.

2.3. Bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen

Het taken- en opdrachtenpakket van de instelling wordt gebracht tot haar kerntaak, die alle aspecten behelst die verbonden zijn aan de toeristische pro-

motie van alle aanbodsectoren in binnen- en buitenland.

Bijzondere aandacht zal besteed worden aan de verdere uitbouw van de coördinatie van de promotie en samenwerking met de gemeentelijke, gewestelijke en provinciale diensten en diensten voor vreemdelingenverkeer. De minister-president benadrukt dat vele schakels verantwoordelijkheid dragen.

Met de provinciale overheden zullen wederzijds afspraken gemaakt worden om de taken van Toerisme Vlaanderen en het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verder op elkaar af te stemmen. Een mogelijkheid is het afsluiten van convenanten tussen de verschillende partijen.

De minister-president citeert in deze context uit de Beleidsbrief Toerisme Vlaanderen : “Onze rijke verscheidenheid ten volle erkennen door productdifferentiatie en een geïntegreerd beleid” die terzake luidt als volgt : “Met de provinciale toeristische federaties zal een toeristisch convenant opgesteld worden. Dit convenant moet de basis zijn voor samenwerking en wederzijdse ondersteuning, met respect voor het eigen strategisch denken van de partner.

Dit convenant zal de taakverdeling en samenwerking inzake beleidsvraagstukken, marketing, productontwikkeling, informatisering en promotie nader omschrijven.”.

De promotie van alle aanbodsectoren in binnen- en buitenland is de kerntaak van Toerisme Vlaanderen. Onder Vlaanderen wordt begrepen de Vlaamse Gemeenschap met inbegrip van het Brussels Hoofdstedelijk gebied. Zo zal Brussel als hoofdstad en kunststad mee integraal het voorwerp uitmaken van het promotiebeleid. Omwille van de onmiskenbare marketingwaarde van de labeling van het product in het algemeen en het toeristisch product in het bijzonder, blijven de taken inzake de classificatie en de kwaliteitscriteria van de toeristische infrastructuur behoren tot de bevoegdheid van de instelling.

Toerisme Vlaanderen zal nog steeds piloot- en hefboomprojecten kunnen detecteren. Het opsporen van de toeristische behoeften en de vertaling ervan in deze toeristische piloot- of hefboomprojecten blijft een opdracht van de instelling en dit in nauwe samenwerking en overleg met het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Ten aanzien van het (infrastructuur)beleid voor het sociaal jeugd- en volwassenentoerisme is verder onderzoek vereist om nieuwe doelgroepen en de kernopdrachten te definiëren. De maatschappelijke rol van de overheid ten aanzien van doelgroepen zoals bijvoorbeeld gezinnen, jongeren, ouderen, zieken, herstellenden en gehandicapten mag hierbij zeker niet vergeten worden. De inventaris die het adviserend bureau heeft voorgelegd bood een status quaestionis als vertrekbasis voor verder onderzoek.

Een werkgroep met vertegenwoordigers vanuit de respectievelijke sectoren en van de overheid vat haar werkzaamheden begin 1997 aan en zal tegen midden dit jaar een advies formuleren omtrent de herpositionering van het sociaal jeugd- en volwassenentoerisme. Indien noodzakelijk kunnen deze bevindingen resulteren in een decretaal initiatief terzake.

2.4. Bevoegdheid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

De taken met betrekking tot de vergunning van o.a. reisbureaus, logiesverstrekkende bedrijven en terreinen voor openlucht recreatieve verblijven, als ook de taken met betrekking tot de infrastructuurgerelateerde premies en subsidies en het patrimonium worden overgedragen aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Aldus wordt een synergie inzake technische know-how gerealiseerd en wordt binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap één centraal aanspreekpunt voor het toerisme gecreëerd.

Tot op heden bestond er geen intra-departementaal platform tussen Toerisme Vlaanderen en andere sectoren om beleidslijnen of beleidsvraagstukken – die raakpunten vertonen met het toerisme via overleg op een gestructureerde wijze te vertalen in een geïntegreerd resultaat.

Om die reden zal bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een Hoge Raad voor het Toerisme worden opgericht.

Volledigheidshalve refereert de Vlaamse minister-president aan de aanbevelingen geformuleerd door het college van secretarissen-generaal m.b.t. de overdracht van bevoegdheden aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Meerder scenario's werden onderzocht en getoetst aan een aantal criteria zoals :

- een maximale beheersbaarheid van het geheel door één functioneel bevoegde minister ;
- één duidelijk aanspreekpunt voor de sector ;
- een goede interne coördinatie binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en een eenduidige link met Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor Toerisme.

2.5. Bestuursorganen

2.5.1. Samenstelling raad van bestuur

De nieuwe raad van bestuur telt niet langer 18 leden, maar 12 leden. Gelet op de nieuwe bevoegdheidsomschrijving van de raad van bestuur (beleidsaangelegenheden in verband met de instelling en toezicht op het dagelijks bestuur) is het de bedoeling de raad van bestuur te bestaffen met gezaghebbende personen inzake toeristische aangelegenheden die door de Vlaamse regering zullen worden benoemd.

Aangezien de Vlaamse regering de eerste inhoudelijke en financiële belanghebbende in deze openbare instelling is, beslist zij zelfstandig aan wie zij de bestuurszaken toevertrouwt. De leidend ambtenaar van de instelling maakt ambtshalve deel uit van de raad van bestuur van de instelling.

De leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid, de leidend ambtenaar van de administratie Economie en de leidend ambtenaar van de administratie Cultuur worden ambtshalve als waarnemer opgenomen in de raad van bestuur van de instelling.

De minister-president stipt in deze context aan dat de pariteit tussen de vertegenwoordiging van de overheid en de vertegenwoordiging van de toeristische sector behouden blijft.

Binnen de vertegenwoordigers vanwege de toeristische sectoren zal in de mate van het mogelijke een paritaire samenstelling worden nagestreefd tussen promotors en aanbieders. De vertegenwoordigers van de promotors dienen zodanig gekozen te worden dat de drie toeristische macroproducten vertegenwoordigd zijn.

Als vertegenwoordigers van de aanbieders komen zowel logiesverstrekkers (hotels, huurverblijven, vakantiedorpen, campings, sociale vakantiecentra en jeugdverblijfcentra) als verstrekkers van recreatieve vrijetijdsbesteding in aanmerking.

De toeristische sectoren dienen vertegenwoordigd te zijn in functie van hun toeristisch belang én hun potentieel voor zowel binnenlands als buitenlands toerisme. In de mate van het mogelijke zullen de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren worden aangeduid vanuit de bestaande koepelorganisaties.

Bij de samenstelling van de raad van bestuur, zoals in alle adviesraden, zal rekening gehouden worden met een volwaardige vertegenwoordiging van de beide geslachten conform de beslissingen van het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering terzake.

2.5.2. Bevoegdheid van de raad van bestuur

In de huidige situatie treedt de raad van bestuur op als feitelijk directiecomité met belangrijke operationele verantwoordelijkheden. Het rapport van de externe adviseurs beveelt aan dat de raad van bestuur zich prioritair zou moeten toeleveren op promotionele beleidszaken en het toezicht op het dagelijks bestuur. Daartoe is een duidelijke afbakening van de bevoegdheden vereist.

Om een slagvaardige dienstverlening mogelijk te maken, wordt geopteerd enerzijds voor een beperkte maar strategisch belangrijke inbreng van de raad van bestuur in promotionele beleidsaangelegenheden en anderzijds voor een sterke autonomie inzake operationeel bestuur voor de leidend ambtenaar en het directiecomité.

De voornaamste verantwoordelijkheid van de raad van bestuur is het bepalen van het toegekende beleid van de instellingen en het controleren van de uitvoering ervan.

Met toegekend beleid wordt onder meer het volgende bedoeld : de doelstellingen die de instelling op lange termijn zal nastreven, de doelgroepen die de instelling met haar actieprogramma's en activiteiten moet bereiken, de algemene kenmerken van de aangeboden diensten, en wat dit alles impliceert voor de aanwending van mensen en middelen binnen de dienst (de organisatiestructuur).

Daarnaast is de raad van bestuur onder meer bevoegd voor het opmaken van de strategische promotieplannen, het opmaken van strategische plannen op het vlak van de ontwikkeling en de ondersteuning van de ontwikkeling van het toeristisch productaanbod, het vaststellen van de tariefstelling en van de typevoorbeelden van de overeenkomsten én het adviseren aan de Vlaamse regering inzake het personeelsstatuut, inzake het actie-

programma en inzake de buitenlandse standplaatsen.

Een belangrijke taak van de raad van bestuur is het uitoefenen van toezicht op de leidend ambtenaar. De raad van bestuur krijgt hiertoe een volledig inzage-recht.

2.5.3. Samenstelling van de Hoge Raad voor Toerisme

Daar waar het aantal leden van de raad van bestuur van de instelling werd beperkt tot 12 en dit overeenkomstig de haar toegekende taken, zal de raad uit minimaal 18 en maximaal 24 leden bestaan. Hierdoor wordt beoogd aan alle toeristische sectoren een breed overleg- en adviseringsplatform te bieden van waaruit beleidsadviezen en -indicaties kunnen gegeven worden. De Vlaamse regering stelt de leden aan op basis van hun bijzondere deskundigheid en in vertrouwdschap met de toeristische en aanverwante sectoren.

Hoewel de leden van de raad niet tegelijkertijd deel kunnen uitmaken van het personeel van de instelling, wordt de leidend ambtenaar van de instelling ambtshalve als waarnemer opgenomen in de raad. De leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid, de leidend ambtenaar van het de administratie Economie en de leidend ambtenaar van de administratie Cultuur worden ambtshalve als waarnemer opgenomen in de raad.

De raad wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de private sector. Een deskundige vertegenwoordiger voor Brussel zal worden opgenomen in de raad. De Vlaamse regering wijst de voorzitter en de twee ondervoorzitters van de raad aan. De toeristische sectoren dienen vertegenwoordigd te zijn in functie van hun toeristisch belang én hun potentieel voor zowel binnenlands als buitenlands toerisme. Net zoals de raad van bestuur van de instelling dient de Hoge Raad te worden samengesteld conform de bepalingen van de Cultuurpactwet.

2.5.4. Bevoegdheden van de Hoge Raad voor Toerisme

De raad biedt alle toeristische sectoren een breed overleg- en adviseringsplatform van waaruit beleidsadviezen en -indicaties kunnen gegeven worden.

De kerntaak van de raad bestaat erin – op eigen initiatief, op initiatief van de Vlaamse regering of op initiatief van het Vlaams Parlement – advies te

verstrekken over alle aangelegenheden inzake toerisme en over de aangelegenheden die ermee verband houden, behoudens die aangelegenheden die betrekking hebben op de organisatie en de werking van de instelling en hierdoor aan de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen werden toevertrouwd.

Bovendien is de Vlaamse regering gehouden het advies van de raad in te winnen inzake elk voorontwerp van decreet en elk reglementair besluit met uitsluiting van de begroting en elk reglementair besluit dat betrekking heeft op de organisatie en de werking.

De externe adviseurs hebben vastgesteld dat de huidige Adviesraad en de daaraan gekoppelde Technische Comités niet de gepaste structuren zijn voor de optimalisatie van de beleidscyclus, wat de lage vergaderfrequentie en de beperkte aanwezigheid verklaart. De voornaamste activiteit van sommige Technische Comités bestaat uit het bevestigen van het voorstel van de instelling inzake operationele vergunnings- en subsidiedossiers.

Gezien niet alle toeristische aanbodsectoren en promotieorganisaties rechtstreeks vertegenwoordigd kunnen zijn in de Hoge Raad voor het Toerisme en in de raad van bestuur, kunnen voor relevante beleidsmateries op ad hoc basis thema-werkgroepen worden samengebracht. Bovendien wordt aan de Hoge Raad en aan de raad van bestuur de mogelijkheid geboden om op relevante tijdstippen externe deskundigen in haar vergadering op te nemen.

2.5.5. Personeel

De Vlaamse regering wenst dat de instelling een actieve, dynamische en resultaatgerichte onderneming wordt. Voor het topmanagement, die dit beleid moet bezielen en uitdragen, kan dit een soepelere mogelijkheid voor aanwerving, tewerkstelling en verloning, een grotere betrokkenheid bij de exacte invulling van de opdracht, een voldoende controle op de wijze waarom men deze opdrachten uitvoert, en een tewerkstelling die aansluit bij de vereiste vaardigheden en bekwaamheden, vergen.

De nieuwe structuur en werking van Toerisme Vlaanderen zal een herziening van de personeelsbestaffing vereisen. De audit toont aan dat een afstemming van de aanwezige kwalificaties op de gewenste profielvereisten van de nieuwe organisatie nodig is. De personeelsleden zullen onder meer via een intens opleidings- en bijscholingsprogram-

ma worden voorbereid en vervolmaakt, teneinde te kunnen voldoen aan deze nieuwe profielvereisten.

Ten slotte zal ook voorzien moeten worden in de invulling van nieuwe functies die niet op een afdoende wijze door de aanwezige medewerkers kunnen ingevuld worden. Hiertoe wordt een wederzijdse personeelsoverdracht van en naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap mogelijk gemaakt.

Na deze inleidende uiteenzetting stelt de commissie vast dat er omtrent dit ontwerp echter nog heel wat onopgeloste vragen rijzen en beslist de commissie tot de organisatie van hoorzittingen met deskundigen uit de toeristische sector. Na deze hoorzitting werd een tweede algemene bespreking gehouden op 10 en 26 maart 1998.

3. ALGEMENE BESPREKING OP 10 EN 26 MAART 1998

Opmerkingen van de leden

3.1. Inzagerecht van de commissieleden in de rapporten van de vier implementatieteams van Toerisme Vlaanderen en algemene bedenkingen van de leden na de hoorzitting van 5 maart 1998

Vooraleer evenwel de algemene bespreking van het ontwerp verder te zetten brengt de heer Didier Ramoudt bij motie van orde het probleem van het inzagerecht van de commissieleden in de rapporten van de vier implementatieteams van Toerisme Vlaanderen te berde.

Deze spreker, hierin bijgetreden door de heren Jean-Marie Bogaert en Jacques Laverge hekelt scherp de ontoegankelijkheid van deze rapporten voor de leden van deze commissie en dringen bij de Vlaamse minister-president ten stelligste aan op dit inzagerecht.

De minister-president verklaart hierop begrip te kunnen opbrengen voor de bekommernissen van bovenvermelde leden en licht zijn standpunt terzake toe als volgt.

De rapporten van de vier implementatieteams bevatten voorstellen om de werking van Toerisme Vlaanderen te verbeteren en te optimaliseren op het vlak van :

- de werking van het hoofdkantoor ; de werking van de buitenlandkantoren ; de overheveling van taken en opdrachten en de interne en de externe communicatie. Deze rapporten dienen

te worden beschouwd als interne werkdOCUMENTEN waarover nog geen eindbeslissing is gevallen en die het voorwerp uitmaken van een voortdurende denkoefening van de personeelsleden van Toerisme Vlaanderen.

De minister-president verklaart dat, mede doordat het ontbreken van deze stukken een ernstig debat aangaande de herstructurering van Toerisme Vlaanderen niet in het gedrang zal brengen, deze interne stukken op dit ogenblik niet ter beschikking moeten gesteld worden van de leden van deze commissie.

De heer Jean-Marie Bogaert is het met deze zienswijze van de Vlaamse minister-president niet eens.

De rapporten van de vier implementatieteams kunnen integendeel wél belangwekkende informatie bevatten en de commissie dient in de mogelijkheid te zijn om de toegevoegde waarde hiervan voor het debat over het ontwerp van decreet zelf te beoordelen.

De minister-president blijft evenwel op zijn standpunt en verduidelijkt dat deze zienswijze is ingegeven door het respect voor het beginsel van de scheiding van de machten, als een van de hoekstenen van een democratische besluitvorming.

Het betreft *interne* documenten van een instelling van de Vlaamse overheid en mede gelet op het feit dat het geen eindbeslissingen of besluiten van de Vlaamse regering betreft, zijn deze documenten dus niet onderworpen aan het beginsel van de openbaarheid van bestuur.

De heren Didier Ramoudt en Jacques Laverge repliceren dat de eindresultaten van deze audit zijn voorgelegd aan de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, waardoor het wel degelijk om een eindbeslissing gaat.

Daarenboven stelt de heer Didier Ramoudt vast dat de beslissing van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen gefundeerd is op documenten die afwijken van de voorstellen zoals deze tijdens de hoorzitting op 3 februari 1998 (Stuk 931 (1997-1998) – Nr. 1) werden geformuleerd door de heer Verbruggen (Ernst & Young).

De heren Jacques Laverge en Didier Ramoudt wijzen erop dat uit de hoorzittingen op 5 maart 1998 duidelijk blijkt dat de thans in het ontwerp van decreet voorgestelde denkpistes afwijken van de verwachtingen van de actoren binnen de toeristische sector. Eveneens blijkt voor de heer Jean-

Marie Bogaert uit deze hoorzitting dat een kwalitatieve ondersteuning van de personeelsbezetting van Toerisme Vlaanderen wenselijk is. De taakopplitsing m.b.t. Toerisme Vlaanderen, waardoor promotiebeleid, classificatie- en vergunningenbeleid zouden worden gescheiden, stuit op groot verzet binnen de toeristische sector. Spreker verklaart de hardnekkigheid van de Vlaamse minister-president niet te begrijpen en betreurt deze zienswijze.

De minister-president refereert aan een zinsnede uit zijn brief van 4 maart 1998 (A11/S6/260298) die luidt als volgt : “... *ben ik van oordeel dat op dit ogenblik deze interne stukken niet ter beschikking moeten gesteld worden van de leden van de Commissie*”.

Deze zinsnede impliceert voor de minister-president eventueel de mogelijkheid dat tijdens de verdere bespreking van het ontwerp door de minister-president wel nadere gegevens kunnen worden verstrekt.

Hierop brengt de heer Robert Voorhamme onder de aandacht van de commissie dat de uitvoerende macht inderdaad beschikt over een appreciatiebevoegdheid en dus zelf bepaalt op welk tijdstip documenten, nopens de interne werking van een administratie, ter beschikking worden gesteld van de leden van de commissie.

De minister-president herinnert aan zijn standpunt m.b.t. de reeds in de Commissie op 5 maart 1998 georganiseerde hoorzittingen, die slechts opheldering en aanvulling kunnen brengen nopens een aantal aspecten van dit ontwerp, maar waarbij de Vlaamse regering zonder dekking noch last haar eigen beleidslijnen dient te kunnen uitzetten over de verdere inrichting van de toeristische sector, zonder hierbij rekening te moeten houden met bepaalde persoonlijke belangen en waarbij iedere sectorale of subsectorale aanpak dient vermeden.

Provinciale en regionale bestuursniveaus mogen evenmin door elkaar worden gehaald, vermits de provincies inzake het toeristische beleid een specifieke rol te vervullen hebben die volkomen, met respect voor het provinciale bestuursniveau, tot zijn recht dient te komen.

De heer Robert Voorhamme en de heer Freddy De Vilder, verslaggever, pleiten tenslotte voor de verdere behandeling van het ontwerp van decreet en brengen onder de attentie van de commissie dat uit de talrijke aanwezigheid van de commissieleden op de hoorzittingen, toch de grote bekommernis van de commissie blijkt voor de herstructurering van

de toeristische sector, waaraan dit ontwerp van decreet een belangrijke bijdrage zal kunnen leveren.

De minister-president verklaart dat de kwantitatieve en kwalitatieve invulling van de nieuwe structuren binnen de toeristische sector een taak zijn van de uitvoerende macht en hierbij zal de Vlaamse regering strikt het algemeen belang, efficiëntie, doeltreffendheid en klantvriendelijkheid als richtsnoeren hanteren.

Een betere afstemming van de verschillende beleidsinstanties die raakvlakken hebben met het toeristische beleid (Export Vlaanderen, Dienst Investeren in Vlaanderen, VLAM) dient nagestreefd. Samenwerking en concordantie tussen de provinciale en regionale bestuursniveaus en betrokkenheid van andere actoren uit de toeristische sector dient aangemoedigd.

Toerisme Vlaanderen dient op het vlak van nieuwe ontwikkelingen in de toeristische sector het voortouw te nemen en hierin ten volle haar rol te spelen. De essentie van de herstructurering van Toerisme Vlaanderen ligt in de herijking van de slagkracht van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen.

Deze raad van bestuur moet uitgroeien tot een dynamisch en objectief beleidsinstrument, dat de belangen behartigt van de toeristische sector, wars van iedere intersectorale belangenafweging en/of belangenvermenging.

De heer Jean-Marie Bogaert blijft bij zijn standpunt, zoals eveneens uit de hoorzitting van 5 maart 1998 gebleken is, dat het hervormingsplan Toerisme Vlaanderen en de balans over het voorliggend ontwerp van decreet bijzonder negatief uitvalt, zoals blijkt uit de kritiek die op het ontwerp werd geformuleerd in diverse middens.

In de nieuwe organisatiestructuur valt het ene aanspreekpunt vanuit de sector weg voor alles wat met toeristisch beleid te maken heeft en in het geheel van het Vlaams toeristisch beleid valt het enige beleidsvoorbereidende en -coördinerende platform eveneens weg. De voorliggende organisatie geeft tenslotte aanleiding tot een versnippering van zowel middelen als van de in de loop der jaren opgebouwde kennis.

3.2. Basiselementen van het ontwerp

3.2.1. Bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen en van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,

herdefiniëring van de opdracht van de instelling Toerisme Vlaanderen, een herschikking van de verantwoordelijkheden van de bestuursorganen, een éénhoofdige dagelijkse leiding en een mogelijkheid op een verhoogde beheersautonomie via een beheersovereenkomst.

Inzake de *overheveling naar de Vlaamse Gemeenschap van een aantal takenpakketten* wordt door de deskundigen uitdrukkelijk geponeerd dat de uitgangspunten en de organisatiestructuur van de diverse departementen die eventueel in aanmerking zouden komen, beleidsmatig anders gestructureerd zijn.

De vraag rijst dan ook in welke mate een overdracht de versterkende rol van de kwaliteitsverbetering voor de productontwikkeling en – promotie zou ondersteunen. Uit de studie blijkt eveneens dat bepaalde departementen absoluut niet voor overheveling in aanmerking komen.

Inzake de classificatie blijkt uit de studie dat dit wordt beschouwd als een element van consumentenvoorlichting en de koppeling ervan met de vergunning leidt tot een kwalitatieve upgradering van het globale toeristische product, dit in tegenstelling tot de situatie voor de inwerkingtreding van het decreet van 1984, waar er geen koppeling was van vergunning en classificatie. Centraal stond de promotiedoelstelling wat evenwel geen kwaliteitsverbetering opleverde.

Wat de campingsector betreft kon Toerisme Vlaanderen vroeger enkel instaan voor de classificatie, wat niet bijdraagt tot een echte kwalitatieve verbetering. Wat de classificatie betreft merkt spreker op dat deze in Nederland wordt uitbesteed aan een stichting. Evenmin wordt classificatie aan vergunning gekoppeld.

Op vraag van de minister-president of dergelijke bevindingen zijn neergeschreven door ambtenaren verklaart de heer Jean-Marie Bogaert dat dit niet terzake is. Wel stelt spreker vast dat de problemen met betrekking tot het ontwerp van decreet legio zijn. Bedrijfsschappen betwisten elkaar het inspectierecht, er is beïnvloeding via privé-voordelen en versnippering van classificatie en erkenningsinitiatieven.

Vervolgens stelt spreker inzake de aanwezigheid van Toerisme Vlaanderen in Brussel vast dat dit ontwerp onvoldoende middelen aanreikt om de huidige afwezigheid van Toerisme Vlaanderen in Brussel op adequate wijze op te vangen.

Het is voor deze spreker schrijnend te moeten vaststellen dat de Vlaamse toeristische aanpak in Brussel – een stad die zich wenst te profileren als hoofdstad van Europa – zoveel te wensen overlaat. Er is bijvoorbeeld in geen enkel station een infobalie voor de toeristen te vinden. Nochtans heeft Toerisme Vlaanderen de middelen in huis om daar op een nadrukkelijke manier aanwezig te zijn.

Spreker stelt vast dat Vlaanderen zelfs heeft moeten toezien hoe de heer Gosuin, lid van de COCOF, personeel en middelen ter beschikking heeft gesteld om die lacune op te vangen. Vlaanderen blijft daar evenwel als toeristisch product in geen mijlen te bespeuren. Het is zelfs de vraag of een toerist daar in het Nederlands zal worden aangesproken om het product aan te bieden.

Het ware volgens deze spreker niet verstandig van de minister-president om het ontwerp per se te handhaven, gelet op de vele kritische vaststellingen terzake en de verwachtingen van de sector. Spreker vraagt aan de minister-president om hiermede terdege rekening te houden en het ontwerp van decreet in deze zin te verfijnen.

De heer Peter Vanvelthoven sluit zich grotendeels aan bij de reeds eerder geformuleerde kritische bemerkingen met betrekking tot het ontwerp van decreet en stelt vast dat uit de audit voldoende blijkt dat de werking van de vroegere Dienst Toerisme Vlaanderen geherstructureerd dient te worden.

Wat de *taakafbakening* betreft stellen zich voor deze spreker inderdaad heel wat problemen, o.m. inzake de overdracht van een aantal opdrachten van Toerisme Vlaanderen naar de Vlaamse administratie en meer bepaald de overdracht van het vergunningenbeleid en het subsidiebeleid.

Deze overdracht wordt verdedigd vanuit de stelling dat het niet langer kan dat de verschillende toeristische sectoren via Toerisme Vlaanderen een invloed hebben op het vergunningenbeleid en het subsidiebeleid, vermits dit leidt tot de hybride situatie van rechter en partij. Spreker meent dat het perfect kan dat het vergunningenbeleid en het subsidiebeleid worden onttrokken aan Toerisme Vlaanderen en overgedragen aan de Vlaamse Administratie.

Een dergelijke overdracht mag er evenwel niet toe leiden dat Toerisme Vlaanderen zich louter en alleen zou bezighouden met reclame en promotie. Toerisme Vlaanderen moet zich verder kunnen richten op marktonderzoek en marktprospectie,

doch de resultaten hiervan mogen evenwel niet enkel worden aangewend ter bevordering van het promotiebeleid.

Marktprospectie en marktonderzoek dienen een bredere basis te krijgen via een externe verankering (administratie, bevoegde minister en het Vlaams Parlement). Mocht Toerisme Vlaanderen tot de bevinding komen dat bepaalde toeristische sectoren ondersteuning behoeven, dan moet dit tot uiting kunnen komen in het beleid van de administratie en weerklink vinden bij het Vlaams Parlement.

Spreker geeft toe dat het vooralsnog onduidelijk is hoe dit alles wordt ingevuld na de *herstructurering*. Mocht evenwel blijken dat Toerisme Vlaanderen strikt gescheiden blijft van de administratie en van het beleid dan vindt spreker dit geen goede zaak. Dit moet wél gebeuren en de beleidsverantwoordelijken dienen hiermede rekening te houden. Na evaluatie kunnen bijstellingen worden doorgevoerd. De herstructurering zoals deze thans voorligt, moet mits een aantal namens de SP-fractie door het lid aangekondigde amendementen, zeker een kans krijgen.

Toerisme Vlaanderen moet ook inzake coördinatie een belangrijke taak blijven vervullen. Spreker kan zich niet van de indruk ontdoen dat in de loop van de verschillende structurele koerswijzigingen die in Toerisme Vlaanderen werden doorgevoerd, deze coördinerende rol enigszins werd afgezwakt, terwijl in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet de coördinatie als een belangrijke taak wordt weerhouden.

Spreker is geen voorstander evenwel om de coördinatie te beperken tot de promotie en kondigt terzake de indiening aan van amendementen. Spreker benadrukt dat de coördinatie betrekking dient te hebben op het gehele takenpakket van Toerisme Vlaanderen, die eveneens ten behoeve van de lagere overheden een belangrijke coördinerende rol moet kunnen blijven vervullen.

Vervolgens benadrukt deze spreker de *spilfunctie van de provinciale en gemeentelijke overheden*. In deze context refereert spreker naar de uiteenzetting van de Vlaamse Vereniging van Provincies op de hoorzitting van 5 maart 1998, waarin dit uitdrukkelijk wordt benadrukt. Ook op dit vlak vertoont het ontwerp van decreet een spijtige leemte, die via de indiening van amendementen zal worden ingevuld.

De krachtlijnen van deze aangekondigde amendementen impliceren de mogelijkheid tot het *afsluiten van de samenwerkingsovereenkomsten*. Deze mogelijkheid moet uitdrukkelijk bij Toerisme Vlaanderen blijven. Daarenboven moet in de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen een afgevaardigde zetelen van de Vlaamse Vereniging van Provincies en van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten. Aldus wordt de garantie decretaal onderbouwd dat men met het toeristisch beleid op lokaal niveau rekening zal houden.

De heer Peter Vanvelthoven stelt vast dat de *technische comités* zomaar opzij werden gezet. Verschillende personen hebben tijdens de hoorzitting op 5 maart 1998 gepleit voor het behoud ervan en de commissie dient zich tijdens de behandeling van dit ontwerp van decreet over deze suggestie te beraden, vermits deze technische comités een belangrijke aanvullende en inhoudelijke beleidsondersteunende functie vervullen. In deze context kondigt het lid de indiening aan van een amendement dat de oprichting van sectorcommissies binnen de Hoge Raad voor het Toerisme mogelijk moet maken, waardoor de toeristische sectoren effectief betrokken zijn bij de beleidsvoorbereiding.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey merkt m.b.t. dit ontwerp van decreet op dat men op het eerste zicht zou geneigd zijn te concluderen dat dit ontwerp voornamelijk strekt tot de uitbouw van *structuren*, nl. de oprichting van een Vlaamse Openbare Instelling (VOI) en een Vlaamse Adviesraad. Het feit dat rond dit ontwerp van decreet reeds zoveel commotie is ontstaan bewijst het belang van deze structuren en de wezenlijke impact ervan op het toeristisch beleid en precies omwille hiervan dringt spreker aan op grote omzichtigheid m.b.t. de herstructurering van Toerisme Vlaanderen.

Voor deze spreker heeft de Vlaamse regering, in uitvoering van het regeerakkoord van 1995, de juiste beslissing genomen een audit door te voeren teneinde de huidige structuren nauwkeurig te analyseren en te evalueren.

Spreker stipt in deze context aan dat door deze commissie hieraan reeds ten volle aandacht werd besteed tijdens een hoorzitting op 12 november 1996, naar aanleiding van het eindrapport van de door Ernst & Young uitgevoerde audit "Toerisme Vlaanderen – Diagnose en verbeteringsvoorstellen". Het eindrapport werd aan de leden van de commissie overgezonden en voor het verslag over deze eerste hoorzitting kan worden verwezen naar Stuk 514 (1996-1997) – Nr. 1.

Na afronding van deze hoorzitting en een kritisch onderzoek van dit eindrapport werd een tweede hoorzitting in deze commissie georganiseerd op 3 februari 1998 over de stand van zaken en de resultaten van het implementatieproces in Toerisme Vlaanderen. Het verslag over deze tweede hoorzitting is gepubliceerd als stuk 931 (1997-1998) – Nr. 1.

Het auditrapport Ernst & Young resulteerde in een interessante bespreking in deze commissie en bevat eveneens een aantal waardevolle aanbevelingen. Tevens kwamen hierbij de voornaamste knelpunten in de huidige structuren aan het licht. Spreker stelt vast dat alle aanbevelingen niet volledig werden opgevolgd, wat men kan betreuren. Nochtans verklaart deze spreker namens haar fractie van oordeel te zijn dat de juiste keuzes werden gemaakt, waarbij toch zoveel mogelijk rekening werd gehouden met de adviezen geformuleerd door het auditbureau.

Spreker betreurt evenwel de lange tijdspanne die er verlopen is tussen het eindrapport en de behandeling van het ontwerp van decreet in deze commissie, waardoor er grote onzekerheid ontstond binnen de toeristische sector. Anderzijds draagt een dergelijke behoedzame aanpak in ruime mate bij tot een verhoogde convergentie tussen de verschillende standpunten van de betrokken actoren binnen de toeristische sector.

Spreker stelt vast dat Toerisme Vlaanderen zelf reeds een eind is gevorderd met de implementatie van de voorstellen zoals geformuleerd in de audit Ernst & Young. Het decreet dient beschouwd als het sluitstuk van een globale herstructurering waarvan de praktische toepassing ervan wel enige tijd en een verhoogde flexibiliteit zal vergen van alle betrokkenen. Spreker attendeert de commissie op het belang van het toerisme als economische groeifactor en meent dat de besteding van de overheidsgelden best wordt aangewend voor de bevordering van het promotiebeleid in overleg met de sector. De taken van de toeristische sector en de rol van de overheid moeten echter nauwkeuriger worden afgebakend.

Spreker treedt de bedenking van de heer Peter Vanvelthoven bij dat de sector zelf niet bepaalt wie een vergunning of een premie krijgt. Dit verklaart de beleidsoptie van het ontwerp van decreet om het vergunningen- en het premiebeleid over te hevelen naar de administratie Toerisme binnen het departement Economie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Spreeker stelt vast dat er al te vaak een overlapping was van expansiesteun en KMO-steun en het zou inderdaad interessant zijn na te gaan wie het meeste steun heeft verleend aan de betrokken instanties.

Spreeker stelt dat het subsidiebeleid eerder samenhangt met het concurrentiebeleid dan met het promotiebeleid en het is volkomen logisch dat de sector daarover niet medebeslist, waardoor de sector via de VOI Toerisme Vlaanderen geen invloed meer kan hebben op het vergunningenbeleid. Spreker verklaart dat het een algemeen gangbare regel is dat de regering binnen de decretale context beslist over vergunningen en premies, waarbij de minister bevoegd voor toerisme vat heeft op de politieke beleidskeuzes van de sector.

Dit ontwerp van decreet biedt Toerisme Vlaanderen volop de kans om zich terug te plooiën op haar kerntaken, wat evenwel een verder doorgedreven professionalisering van de promotieactiviteiten van Toerisme Vlaanderen vergt. Gelet op het belang van het promotiebeleid binnen de economische groeisector van het toerisme, is de sector zelf bereid om terzake de nodige investeringen te doen.

Spreeker benadrukt de belangrijke rol die de Vlaamse minister-president kan vervullen in het uitbouwen van de noodzakelijke brugfunctie die er tussen de Vlaamse openbare instelling en de administratie dient te worden uitgebouwd. De beleidskeuzes inzake het promotiebeleid moeten worden gemaakt op basis van de adviezen uitgebracht door Toerisme Vlaanderen en de beleidskeuzes die terzake zullen worden gemaakt door de administratie Toerisme zullen een impact hebben op vergunningen en normgeving.

In deze context herinnert spreker eraan dat ook de *Hoge Raad voor het Toerisme* een adviserende rol vervult bij het uitzetten van het globale toeristische beleid, vermits niet alle sectoren kunnen vertegenwoordigd zijn in de raad van beheer van de Vlaamse openbare instelling. De verschillende voorzitters moeten een brugfunctie vervullen tussen de Vlaamse openbare instelling en de adviesraad door het sturen van waarnemers in hun respectieve raden.

Wat het statuut van Toerisme Vlaanderen betreft wordt voor deze spreker terecht niet geopteerd voor de oprichting van een pararegionale A, maar eerder voor het behoud van de pararegionale B, weliswaar met een afgeslankte raad van beheer en met de mogelijkheid tot de afsluiting van een beheersovereenkomst met de Vlaamse overheid.

Het is de raad van beheer die de strategische beleidslijnen dient vast te leggen en moet toezien op de uitvoering ervan, waaruit voortvloeit dat de raad van beheer zich niet inlaat met de dagelijkse leiding van de instelling, vermits dit een bevoegdheid is van de leidend ambtenaar. Daarenboven is de aanpassing van de raad van beheer een goede zaak. Daarenboven staat de strikte onverengbaarheid m.b.t. het lidmaatschap van deze raad van beheer garant voor het uitbannen van iedere vorm van belangenvermenging.

Inzake het takenpakket verklaart spreker vragende partij te zijn voor een ruime interpretatie en een verduidelijking van het takenpakket van Toerisme Vlaanderen in de beheersovereenkomst en de goedkeuring hiervan dient gepaard te gaan met een voorafgaandelijke voorlegging hiervan aan het Vlaams Parlement. De leidende ambtenaar moet echter over een voldoende ruime bevoegdheid beschikken, zodanig dat deze niet bij iedere promotiecampagne om de goedkeuring van de Vlaamse regering dient te verzoeken.

De oprichting van de Hoge Raad voor het Toerisme wordt door deze spreker als een goede zaak ervaren waarbij deze Raad als overleg- en adviesorgaan van de toeristische en aanverwante sectoren (mobiliteit, verkeer, monumentenzorg en evenementen) dient te fungeren.

In dit verband onderstreept spreker dat de verbondenheid tussen cultuur en toerisme dient behouden, vermits het draagvlak van toerisme breder is dan economie en promotie. Gelet op het feit dat het cultuurtoerisme binnen de toeristische sector een groeisegment uitmaakt dient de verwevenheid tussen het culturele en het toeristische beleid te worden bewaard.

Spreeker brengt onder de attentie van de commissie dat alhoewel toerisme een economische sector uitmaakt de bepalingen van het Cultuurpact toch nog steeds dienen te worden gerespecteerd, zodanig dat het onmogelijk is om de hele sector te vertegenwoordigen in de raad van beheer van de Vlaamse openbare instelling en de vertegenwoordiging van deze sector dient het best geregeld via de adviesraad. In deze context benadrukt deze spreker vervolgens het belang van de betrokkenheid van de lokale en provinciale overheden en het sociaal toerisme bij deze adviesraad.

Uit de hoorzittingen op 5 maart 1998 is volgens deze spreker duidelijk de bekommernis naar voren gekomen voor een versnippering van de verschillende administraties en voor het verdwijnen van

het herkenbare aanspreekpunt Toerisme Vlaanderen.

Het de facto ontbreken van dit aanspreekpunt, omwille van het feit dat hotels thans eveneens over een milieuvergunning dienen te beschikken en een beroep kunnen doen op KMO-steun kan voor deze spreker geen alibi zijn om niet te streven naar de uitbouw van een éénloketsysteem. Spreker merkt op dat deze visie is opgenomen in de amendementen die terzake door de CVP worden ingediend en waarbij sterk de nadruk wordt gelegd op de samenwerking tussen administraties en overheidsinstellingen die betrokken zijn bij het toeristisch beleid.

Eenvoud en duidelijkheid inzake communicatie staan hierbij voorop, wat kan bewerkstelligd worden door de installatie van b.v. één postbus en één telefoonnummer, waardoor de voorafgaandelijke centrale gegevensgaring en de verspreiding hiervan naar de bevoegde administraties kan bevorderen.

De inventarisatie van alle vragen via deze centrale gegevensgaring is van groot belang voor het uitzetten van het beleid. Vermits de Vlaamse minister-president nu reeds bevoegd is voor het toerisme is spreker van mening dat de coördinatie tussen het algemeen beleid en de bevoegde beleidsinstanties m.b.t. het toerisme is verzekerd.

De verzuchting geuit door een aantal actoren uit de toeristische sector tijdens de hoorzitting van 5 maart 1998 omtrent een geringere betrokkenheid bij het beleid is onterecht vermits de nieuwe taakverdeling tussen VOI, administratie en adviesraad ingevolge de deskundigheid inzake de eigen opdracht toch voldoende kansen biedt om een breed overleg met de volledige toeristische sector te behouden en de betrokkenheid van de sector bij het promotiebeleid is hier een specifiek aspect van.

Wel dient te worden gezocht naar een nieuw evenwicht tussen de inbreng van middelen voor promotie door de sector zelf en de inbreng van de overheid. Tijdens de hoorzitting van 5 maart 1998 blijkt duidelijk dat de *sector bereid is om op dit vlak zijn financiële verantwoordelijkheid* op te nemen en na een eerste inrijperiode van de nieuwe structuren kan met extra aandacht naar een werkbare oplossing worden gezocht voor dit probleem.

In deze context refereert spreker aan een amendement waardoor de expertise van de vertegenwoordigers binnen de *technische comités* zal worden gevaloriseerd binnen het nieuwe adviesorgaan, via de oprichting van zogenaamde *sectorcommissies*.

Wat de lokale en provinciale besturen betreft zijn deze van mening dat dit ontwerp van decreet hun belangrijke rol in het binnenlands toerisme evenwel niet zal bevestigen. Om dit euvel enigszins te milderen kondigt spreker de indiening aan van een amendement, dat ertoe strekt Toerisme Vlaanderen de mogelijkheid te geven om met de gemeentelijke en provinciale overheden samenwerkingsovereenkomsten af te sluiten.

In dit verband stipt spreker aan dat één vertegenwoordiger van de steden, één van de gemeenten en één van de Vlaamse provincies in de raad van bestuur van de instelling moet zetelen, zonder evenwel afbreuk te doen aan de onverenigbaarheidsvereiste ten aanzien van mandatarissen, vermits deze taak eerder kan worden toebedeeld aan een directeur van een VVV of van een provinciale toeristische dienst.

Namens haar fractie dringt mevrouw Trees Merckx-Van Goey er vervolgens op aan dat de werkgroep alle kansen krijgt om nog voor de zomervakantie een grondig en toekomstgericht advies uit te brengen over de nieuwe opdracht van de belangrijke sectoren sociaal toerisme en jeugdtoerisme en intussentijd kunnen deze sectoren blijven behoren tot de bevoegdheid van Toerisme Vlaanderen. Nadien zal evenwel decretaal dienen te worden bepaald wie voor deze sectoren bevoegd zal zijn.

De heer Didier Ramoudt verklaart sceptisch te staan ten overstaan van het ontwerp van decreet dat volgens hem geen soelaas biedt voor de manke werking van Toerisme Vlaanderen, waaraan wellicht adequater zou kunnen worden verholpen via het doorvoeren van enkele interne herstructureringen.

De kernvraag die bij de behandeling van dit ontwerp rijst is welke impact de goedkeuring van dit ontwerp van decreet zal hebben op de werking van de instellingen.

Spreker stoffeert zijn betoog aan de hand van twee slides, die op verzoek van de commissie in bijlage van het verslag worden opgenomen (Bijlage 2 : Huidige structuur van Toerisme Vlaanderen en Nieuwe structuur van Toerisme Vlaanderen).

– *Huidige structuur van Toerisme Vlaanderen.*

Aan de hand van een schema (Bijlage 2) doet de heer Didier Ramoudt volgende kritische vaststellingen. De raad van bestuur wordt thans samengesteld op basis van de sectorvoorstellen en van de

voorstellen van steden en gemeenten en bijgevolg heeft de Vlaamse minister-president geen inspraak meer over de samenstelling ervan.

Inzake de functie van administrateur-generaal merkt spreker op dat deze persoon niet alleen binnen de organisatie een belangrijk functie waarneemt, maar eveneens extern een actieve rol vervult, o.m. in het kader van buitenlandse opdrachten, waardoor de administrateur-generaal regelmatig afwezig is, waardoor de nood aan een adjunct zich stelt.

De directieraad controleert rechtstreeks de werking van de verschillende afdelingen.

Wat de decretaal opgerichte Vlaamse Adviesraad voor Toerisme betreft verduidelijkt spreker dat deze is samengesteld uit zes technische comités, de provinciale toeristische federaties, steden, gemeenten, VVV, sociaal toerisme, logiesverstrekkende bedrijven, reisbureaus, openluchtrecreatieve bedrijven. De zes technische comités vaardigen elk drie personen in de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme af en binnen de werking van de technische comités brengt de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme advies uit aan de minister over de decreten.

Spreker merkt op dat twee jaar geleden de adviesraad opnieuw werd opgericht en daarenboven heeft de audit slechts rekening gehouden met de twee laatste jaren en werd de werking van de adviesraad als overbodig bevonden, in tegenstelling tot zijn fractie die wel overtuigd was van het nut van deze adviesraad.

– *Nieuwe structuur van Toerisme Vlaanderen*

Spreker stipt aan dat horizontale structuur bestaat uit twee grote entiteiten. Twee aanspreekpunten zouden dus tot meer inspraak en overleg moeten leiden, maar spreker is hiervan niet overtuigd en geeft uiting aan zijn bezorgdheid terzake.

Spreker veronderstelt dat de nieuwe structuur door de Vlaamse minister-president zal worden gehanteerd als een hefboom om Vlaanderen in de wereld te promoten. De Vlaamse minister bevoegd voor Economie zou eveneens terzake over beleidsverantwoordelijkheid beschikken. Kunnen hier niet reeds de eerste communicatieproblemen ontstaan ?

Een van de bevoegdheden van de Vlaamse minister-president is de aanstelling van de leidend ambtenaar en de samenstelling van de raad van bestuur, zonder voordracht of betrokkenheid van

uit de verschillende sectoren. Hoe zal het Cultuurpact worden nageleefd, vermits de raad van bestuur over geen enkel beslissingsrecht beschikt en zich enkel over de algemene zaken zoals de jaarverslagen, de begroting en het personeel kan uitspreken. De enige opdracht die voor de raad van bestuur binnen de nieuwe structuur van Toerisme Vlaanderen wordt voorbehouden is de goedkeuring van de promotieplannen.

De Vlaamse minister-president repliceert kritisch als volgt. De door spreker voorgestelde schematische voorstelling raakt kant noch wal vermits een van de kenmerken van de organisatiestructuur van de Vlaamse Gemeenschap de matrixstructuur behelst (twee horizontale en vier verticale departementen). De Vlaamse regering is gehouden aan deze structuur die per departement één minister impliceert.

De minister-president onderstreept deze visie aan de hand van de oprichting van het Fonds Vlaanderen-Azië, dat werd opgericht om de samenwerking tussen Vlaamse KMO's en Aziatische bedrijven via de oprichting van joint ventures te bevorderen. Het Fonds Vlaanderen-Azië ressorteert onder de bevoegdheid van het departement Economie.

De heer Didier Ramoudt merkt m.b.t. de nieuwe structuur Toerisme Vlaanderen vervolgens nog op dat op het tweede beleidsniveau het college van secretarissen-generaal in de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen en in de Hoge Raad voor het Toerisme zit. Spreker vraagt zich af hoe een dergelijke structuur te verantwoorden valt, vermits beide raden ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Economie. Wat hebben cultuur en infrastructuur hier mee te maken ?

De minister-president merkt op dat het college van secretarissen-generaal hier niets mee vandoen heeft, vermits volgens het ontwerp van decreet de directeur-generaal van de administratie Buitenlands Beleid in de raad van bestuur een waarnemende functie heeft. De koppeling waarbij de directeur-generaal van de administratie Buitenlands Beleid net zo goed vertegenwoordigd is in de Dienst Investerings in Vlaanderen als in Export Vlaanderen en gelet op de verwevenheid tussen beide diensten dient de band behouden.

De minister-president stelt voor om in het schema : "Overzicht nieuwe structuur Toerisme Vlaanderen" terzake de nodige aanpassingen te doen.

Inzake de *Hoge Raad voor het Toerisme* merkt de heer Didier Ramoudt op dat in deze Hoge Raad eveneens de provinciale afgevaardigden worden opgenomen. In deze context vraagt spreker zich af wie nu verantwoordelijk is voor het beleid, de campings, de hotels en het vergunningensysteem.

Wat deze beide schema's betreft attendeert spreker erop dat het slechts in de bedoeling ligt om duidelijk de overgang aan te duiden van één structuur naar twee structuren. Spreker vraagt zich af of twee structuren wel verantwoord zijn. Het *ene aanspreekpunt* dat bestaat op uitdrukkelijke vraag van de sectoren wordt aanvaard en deze visie staat in schril contrast met de bevindingen in de audit van Ernst & Young en die redenering is totaal verkeerd.

Spreker kan zich niet van de indruk ontdoen dat het ontwerp van decreet een ruimere draagwijdte heeft dan uit het opschrift zou kunnen worden afgeleid. Het geheel wordt voorgesteld als een volledige herstructurering en de overheidstaken worden erin opgenomen. Toerisme Vlaanderen, dat zich op de promotie moet toeleggen, wordt in feite drastisch afgeslankt en wat de taken van de Vlaamse regering betreft wordt voor bepaalde pakketten hiervan verwezen naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en wie zal daar het beleid op zich nemen ?

Het ontwerp van decreet behelst hoe dan ook een te ruime bevoegdheidsdelegatie van het Vlaams Parlement aan de uitvoerende macht, die zich voortaan zal inlaten met aan het Vlaams Parlement gereserveerde bevoegdheden (o.m. regelgeving inzake subsidiëring).

Het bestaande decreet op de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme wordt opgeheven en vervangen door een *Hoge Raad voor het Toerisme* van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze raad zal, zoals unaniem in de hoorzitting werd gesteld, iedere slagkracht ontberen en bestaan als een vleugellamme instelling. Spreker kondigt terzake de indiening aan van een amendement, vermits een dergelijke Hoge Raad voor het Toerisme geen bestaansreden heeft.

Voor deze spreker, hierin bijgetreden door de heer Jean-Marie Bogaert is de indiening van de resem amendementen het duidelijkste bewijs dat men eerder had geopteerd voor het behoud van de huidige instelling Toerisme Vlaanderen, mits een grondige herstructurering volgens de aanbevelingen geformuleerd in de audit Ernst & Young.

Vervolgens stipt de heer Didier Ramoudt aan dat zoals blijkt uit het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State van 8 september 1997, L. 26.819/1/V, dat volgens artikel 1 van het ontwerp dit ontwerp een gemeenschapsaangelegenheid regelt. Het advies van de Raad van State terzake luidt echter als volgt : “Het toerisme is volgens artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen op zich inderdaad een culturele aangelegenheid in de zin van artikel 127 van de Grondwet”.

Doch uit de lezing van het advies (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 1, blz. 45) concludeert spreker dat de Raad van State besluit dat : “ Het ontwerp bijgevolg zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid regelt. Strikt genomen zou het dan ook in twee ontwerpen opgesplitst moeten worden. Indien dit niet mogelijk is, dient artikel 1 in elk geval aangepast te worden”.

Spreker benadrukt dat met dit ontwerp van decreet waarin gemeenschaps- en gewestmateries (classificatie en vergunningenbeleid) elkaar doorkruisen men zeker zal belanden in een juridische schemerzone en wat Brussel betreft zullen er zeker problemen rijzen. Spreker dringt aan op meer duidelijkheid terzake, waarop de heer Robert Voorhamme opmerkt dat het onderscheid tussen gemeenschaps- en gewestmateries afdoende zal tot uiting komen bij de stemming over dit ontwerp van decreet in plenaire zitting.

Antwoord van de minister-president en reacties van de leden

De minister-president antwoordt samenvattend op de belangrijkste bemerkingen van de leden als volgt.

– De audit Ernst & Young en inzagerecht rapporten implementatieteams

De minister-president brengt onder de attentie van de leden dat de Vlaamse regering zelf begaan was met de herstructurering van Toerisme Vlaanderen en hierover zelf aan het auditbureau Ernst & Young om een audit verzocht. Hierbij dient opgemerkt dat de Vlaamse regering krachtens het regeerakkoord hiertoe niet verplicht was, maar dat deze audit past in een algemene beleidslijn van de Vlaamse regering om ook Toerisme Vlaanderen, net als een aantal andere openbare instellingen, waaronder BLOSO en Export Vlaanderen aan een audit te onderwerpen. De audit bij Toerisme Vlaanderen werd doorgevoerd na 8 jaar goede werking van deze instelling. De minister-president

herinnert er vervolgens aan dat de Vlaamse regering zich niet beperkt heeft tot het onderwerpen van de Vlaamse openbare instellingen aan audits, maar stipt aan dat krachtens het statuut van 1 januari 1994 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap er eveneens een systematisch evaluatiesysteem werd ingevoerd dat niet alleen in België, maar eveneens op Europees vlak een primeur is.

Volgens de heer Jean-Marie Bogaert komt het antwoord van de Vlaamse minister-president inzake de audit Ernst & Young erop neer dat de minister-president poogt een wetenschappelijk document te reduceren tot een interne bespiegeling van een paar ambtenaren, net alsof deze medewerkers van Ernst & Young niets zinnigs zouden te vertellen hebben, maar deze hebben wel degelijk aange-toond dat wat thans voorligt volkomen haaks staat op de geformuleerde beleidsintenties.

Deze spreker heeft niets vandoen met de al te simplistische voorstelling door de minister-president van de nieuwe structuur voor Toerisme Vlaanderen, vermits de praktijk complexer is dan dat. De studie van Ernst & Young toont glashelder aan dat de verlegging van de verantwoordelijkheid gevolgen zal hebben, o.m. op het vlak van een grotere versnippering van de middelen, wat leidt tot een verhoogde kostprijs van de werking van Toerisme Vlaanderen, zoals exact en cijfermatig werd weer-gegeven in de audit.

De nieuwe structuren zullen eveneens leiden tot een verlenging van de termijnen m.b.t. het vergun-ningsbeleid. Ook dit komt reeds tot uiting in de audit van Ernst & Young. Beweren dat de vaststel-lingen van Ernst & Young interne bespiegelingen zijn – waaraan men zich volgens de minister-presi-dent kon verwachten – gelet op het feit dat deze personen betrokken partij zijn – is deze degelijk onderbouwde audit onrecht aandoen.

– *De doelstellingen van het ontwerp van decreet*

Vervolgens dient precies te worden nagegaan welke de doelstellingen van dit ontwerp van decreet zijn. Het voorliggende ontwerp van decreet moet van Toerisme Vlaanderen een efficiënte, doeltreffende en klantvriendelijke instelling maken.

Precies omwille van deze doelstelling werd door de Vlaamse regering geopteerd voor een pararegionale of een Vlaamse openbare instelling van het type B waaraan voldoende autonomie kan worden gegeven. Voor een zo belangrijke sector als die van

het toerisme is het immers beter de opdrachten toe te vertrouwen aan een agentschap dan aan een administratie, die immers vastzit aan een aantal rigiditeiten die een agentschap of een Vlaamse openbare instelling ontbeert.

De belangrijkste doelstelling van dit ontwerp van decreet is een op kerntaken toegespitste combinatie van efficiëntie, doeltreffendheid en klantvriendelijkheid, waarbij de minister-president zich inspireerde op parallelle modellen in het buitenland.

De minister-president verklaart dat het ontwerp van decreet ruimte biedt voor de herbronning van een aantal krachtlijnen binnen het toeristisch beleid die mede een toegevoegde waarde bieden voor een betere werking van Toerisme Vlaanderen. Daarenboven dient er naar een evenwicht te worden gestreefd inzake de betrokkenheid van de verschillende actoren binnen de toeristische sector die samen het toerisme bepalen. Partners in dit toeristisch beleid zijn eveneens de gemeenten en de provincies en indien de rol van deze lokale besturen duidelijker tot uiting moet komen in het ontwerp heeft de minister-president hiertegen geen bezwaar.

Een fundamentele beleidsoptie van de Vlaamse regering, waaraan deze strikt zal vasthouden, betreft het onmogelijk maken van belangenvermenging in hoofde van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, waar de enen een toegift doen aan de anderen en waarbij het verre van duidelijk is of dit een algemene toegevoegde waarde uitmaakt voor de toeristische sector.

Het zwaartepunt van de hervormingen die door dit ontwerp worden beoogd ligt inderdaad op het vlak van het vergunningenbeleid, dat in het kader van het nastreven van een strikte objectiviteit, waarbij de minister-president vaststelt dat deze hervorming bij de leden en ook reeds tijdens de hoorzitting van 5 maart 1998 fel werd bekritiseerd. Het sturen van het toeristisch beleid mag voor de Vlaamse minister-president niet geschieden door sectoren en subsectoren, maar blijft een beleidsverantwoordelijkheid van de Vlaamse regering.

Inzake de audit van Ernst & Young verduidelijkt de minister-president dat het nieuwe ontwerp van decreet verankerd is rond een aantal aanbevelingen in deze audit geformuleerd.

Een grotere concordantie tussen actoren, sectoren en subsectoren binnen de toeristische sector en het beleid van de Vlaamse regering dringt zich op. De Vlaamse regering wil daarenboven langs de aan-

bodzijde kwaliteit en differentiatie aanbieden en een aantal toeristische producten moet beter worden gepromoot, waarvan kunst, kust en groen de belangrijkste pijlers zijn, doch er zijn nog vele andere mogelijkheden.

Het aanbieden van een eenduidige formule moet worden vermeden en daarom dient men aandacht te besteden aan het micro-toerisme, het korteverblijfstoerisme en het congreστοerisme en dit aanbod dient te worden versterkt.

Wat de vraagzijde betreft onderstreept de minister-president het belang om vanuit België en vanuit het buitenland maximaal toeristen aan te trekken. Hoe kan men ervoor zorgen dat toeristen naar hier willen komen ? Vanuit dat standpunt moeten Export Vlaanderen, DIV, VVOB en VLAM, ten aanzien van Toerisme Vlaanderen een ondersteunende functie spelen om dat toeristisch beleid verder te versterken.

Een dergelijke doelstelling heeft slechts kans op slagen, indien er gestreefd wordt naar een betere samenwerking tussen de promotors van het inkomend toerisme in Vlaanderen. Er moet een partnership binnen de organisatie tot stand komen en in deze context is het aan te bevelen een vertegenwoordiging van de provinciale diensten en een vertegenwoordiging van de gemeenten effectief bij de werkzaamheden te betrekken. Hierbij dient er evenwel worden op toegezien dat er geen beleidsvermenging kan optreden en dat er geen rechtstreeks politiek verantwoordelijken in de raad van bestuur worden opgenomen. Op dit vlak dienen de gepaste lessen uit het verleden worden getrokken.

De samenwerking tussen de actoren, de spelers op het veld, is daarenboven van het grootste belang. Er dient gestreefd naar een herkenbaarheid van het beleid ten aanzien van deze actoren en hierbij merkt de minister-president op dat er wel degelijk een onderscheid dient gemaakt tussen het herkennen van een beleid, er zich in terugvinden en het sturen van het beleid. In deze context benadrukt de minister-president dat een evenwicht van taakafbakening en overdracht van opdrachten gewenst is. Een aantal aspecten zoals het bestuur en het management van Toerisme Vlaanderen, het vergunningenbeleid dat zal worden overgedragen aan de administratie en de betrokkenheid van de partners en de actoren in het toeristisch beleid, dienen strikt te worden gescheiden. In dit verband is het de plicht van de Vlaamse regering om de herdefiniëring van de verschillende opdrachten uit te voeren.

De taakafbakening staat in deze doelstelling centraal. Het koppelen van het gemeentelijk en het provinciaal toeristisch beleid en de herkenbaarheid van de verschillende sectoren en subsectoren verdienen eveneens alle zorg en aandacht, vermits dit de transparantie van de structuren ten goede komt.

Het beleid wordt gestuurd door de verantwoordelijke minister en toerisme is onlosmakelijk verweven met het buitenlands beleid dat instaat voor de promotie van producten en creativiteit van Vlaanderen in het buitenland. Het is geen toeval dat alle voorzitters van regionale regeringen, eveneens de bevoegde minister zijn voor het toerisme. In de volgende legislatuur zal Toerisme Vlaanderen wellicht fungeren als centraal aanspreekpunt voor het toerisme.

Wat de ontwikkeling van een objectief vergunningenbeleid betreft, benadrukt de minister-president het belang van een enkel aanspreekpunt en in deze context wordt gewerkt aan de ontwikkeling van een Vlaamse infolijn, waarbij wordt gestreefd, naar analogie met Toerisme Vlaanderen om te streven naar een aanspreekpunt voor alle in- en uitgaande informatie.

Wat het door de heer Didier Ramoudt voorgestelde schema betreft, meent de minister-president dat een veel eenvoudiger formule tot de mogelijkheden behoort. Naast de minister, bevoegd voor het Toerisme die het beleid bepaalt, speelt eveneens de administratie Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden een belangrijke beleidsondersteunende rol. Binnen deze administratie wordt een afdeling Toerisme en een Hoge Raad voor het Toerisme opgericht.

De toeristische sectoren maken geen deel uit van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, maar hebben wel zitting in de sectorcomités van de Hoge Raad voor het Toerisme, waarbij deze aldus een eigen inbreng kunnen doen. De Hoge Raad voor het Toerisme heeft een adviserende functie en de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen is verantwoordelijk voor de globale opvolging van het uitgetekende toeristisch beleid. De leidende ambtenaar en de administratie staan in voor het dagelijks bestuur van de instelling.

Efficiëntieoverwegingen en de drie basisdoelstellingen van het ontwerp (cf. Inleidende uiteenzetting) zijn de belangrijkste redenen om dit ontwerp goed te keuren. De minister-president stelt echter vast dat een aantal sectoren en ambtenaren geen voorstander zijn van de versterking van het bevoegdheidspakket van Toerisme Vlaanderen,

doch het algemeen belang primeert op persoonlijke doelstellingen. Er dient duidelijkheid te komen omtrent de Instelling Toerisme Vlaanderen en de goedkeuring van dit ontwerp zal in ruime mate bijdragen tot een verhoogde transparantie van de instelling en ten goede komen aan het toeristisch beleid in Vlaanderen.

De heer Didier Ramoudt repliceert hierop als volgt. De hamvraag is en blijft wie het vergunningenbeleid ter harte zal nemen. De sector is geen vragende partij om deel te nemen aan het beleid, maar men maakt zich wel zorgen over de kwalitatieve onderbouw hiervan.

Verskillende technische comités hebben destijds op een zeer constructieve wijze hun medewerking verleend aan de totstandkoming van de decreten m.b.t. de hotels en de campings. De basis dient een inbreng te hebben in het beleid, doch spreker stelt vast dat de Vlaamse minister-president stelt dat de sector erop uit is om het beleid mee te sturen, wat geenszins het geval, is vermits de sector slechts vragende partij is voor een grotere betrokkenheid bij de beleidsvoorbereiding.

Spreker treedt de zienswijze van de Vlaamse minister-president bij dat het uitstippelen van het beleid moet worden overgelaten aan de bevoegde minister, maar blijft hameren op een grotere betrokkenheid van de sector, die vragende partij is voor kwaliteit, eenvoud en transparantie in procedure en administratieve omkadering van het beleid.

De heer Jean-Marie Bogaert betreurt dat de Vlaamse minister-president helemaal geen rekening houdt met de bevindingen tijdens de hoorzitting op 5 maart 1998 waar men zijn bezorgdheid uitte omtrent het wegvallen van één enkel aanspreekpunt. In de sector heerst onzekerheid en men is bevreesd voor een nog grotere versnippering van middelen en kennis, en toch blijft de minister-president halsstarrig vasthouden aan zijn beleidsopties.

Daarenboven is de sector eveneens bezorgd omtrent het wegvallen van het beleidsvoorbereidend forum voor het toeristisch beleid en ook hieromtrent blijft de minister-president in het vage. Met uitzondering van een aantal – weliswaar niet onbelangrijke details – houdt voor deze spreker de minister-president geen rekening met de kernboodschappen van de hoorzitting en dit is een spijtige zaak.

De minister-president wenst niet verder in de gaan op deze polemieken en verklaart tot besluit dat de

knowhow en de kennis van de ambtenaren die thans werken aan het vergunningenbeleid perfect kan worden geoptimaliseerd binnen de nieuwe structuur.

Wat de versnippering van de middelen betreft, zal het nieuwe ontwerp van decreet zeker een stap in de goede richting zijn wat zowel de aanwending van het menselijk potentieel als de optimale inzet van de middelen betreft.

– *Sociaal en jeugdtoerisme*

Wat de bezorgdheid van mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreft inzake het sociaal en het jeugdtoerisme verklaart de minister-president terzake, na grondige studie van het probleem, tijdig de nodige voorstellen te formuleren. Het is inderdaad juist dat, ondanks de uitgesproken keuze om toerisme bij economie onder te brengen, men de culturele dimensie ervan niet mag veronachtzamen.

– *Aanwezigheid van Toerisme Vlaanderen in Brussel*

De minister-president deelt de zorg van de heren Didier Ramoudt en Jean-Marie Bogaert omtrent de aanwezigheid van Toerisme Vlaanderen in Brussel-Hoofdstad. Er dient inderdaad op het vlak van een performante aanwezigheid van het Vlaamse toerisme in Brussel een inhaalbeweging gedaan. Uit alle plannen en projecten van Toerisme Vlaanderen blijkt duidelijk dat Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen, een troef is om mensen naar Vlaanderen te lokken.

Het aantrekken van toeristen naar de grote kunststeden biedt nog een hoog groeipotentieel, maar een adequate organisatie hiervan dringt zich op. De minister-president vestigt er de aandacht op dat uit analyses blijkt dat belangrijke internationale en intercontinentale verkeersstromen Schiphol of Parijs als eindbestemming hebben. Vlaanderen wordt nog te veel als een louter doorgangsgebied beschouwd. Hier dient Vlaanderen beter de kansen te benutten, via een heroriëntering van het toeristisch aanbod, waarbij het voor deze buitenlandse toeristen aantrekkelijk wordt om meerdere dagen in Vlaanderen door te brengen.

Hierop repliceert de heer Didier Ramoudt met de opmerking dat indien Vlaanderen iets moet doen voor Brussel, het misschien geen slecht idee zou zijn om de onlangs verschenen hotelbrochures eens te vergelijken.

De Vlaamse minister-president laat zich evenwel niet onbetuigd en wijst erop dat de Vlaamse regering wel degelijk de aanwezigheid van Vlaanderen in Brussel ter harte neemt. Toerisme Vlaanderen werkt niet alleen bijzonder intensief aan “Brugge 2002, Culturele Hoofdstad”, maar voert ook een heel belangrijke opdracht uit in het kader van “Brussel 2000, Culturele Hoofdstad”. Na het ontslag van de heer Fouccroule hebben alle ministers die betrokken zijn bij de organisatie van het evenement, uitdrukkelijk verklaard dat Brussel in 2000 de culturele hoofdstad moet worden.

De heer Didier Ramoudt meent dat dit alles geen hout snijdt en merkt op dat de titel van de Waalse brochure als volgt luidt : “ Les hôtels en Wallonie et à Bruxelles” en de titel van de Vlaamse brochure luidt als volgt : “ Hotels in Vlaanderen”. Brussel wordt dus niet vermeld in de brochure. Indien de Vlaamse minister-president ervan overtuigd is dat Toerisme Vlaanderen een plaats moet innemen in Brussel, dan kan deze instelling best beginnen met het aanpassen van die documentatie die het meest wordt verspreid onder de buitenlandse toeristen, nl. de hotelbrochures.

De minister-president repliceert dat in de brochure acht bladzijden aan hotels in Brussel werden besteed, waarop de heer Didier Ramoudt aandringt om ook Brussel in de titel van de brochure op te nemen, waarbij de minister-president nog opmerkt dat er vele andere publicaties zijn verspreid waarvan Brussel wél in de titel was opgenomen. Brussel is Vlaanderen en Vlaanderen is Brussel, net zoals Oostende, Vlaanderen is en Vlaanderen Oostende.

Wat Brussel betreft, volstaat het voor de heer Jean-Marie Bogaert niet te verklaren begaan te zijn met Brussel. Het gaat erom dat een buitenlander die in Brussel aankomt zich thans niet eens realiseert dat hij zich in Vlaanderen bevindt. Buitenlanders die in Brussel per trein aankomen worden nergens op herkenbare wijze geconfronteerd met Vlaamse toeristische producten (informatiestands waar Nederlands wordt gesproken, brochures e.d.m.). Toerisme Vlaanderen moet hieraan werken.

- *Werkbaar beleidsinstrument met een grotere verantwoordelijkheid voor Toerisme Vlaanderen*

De opmerkingen van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en van de heer Peter Vanvelthoven terzake zijn voor de Vlaamse minister-president volkomen terecht, waarbij de minister-president tot de heer Didier Ramoudt nog opmerkt dat het deze wellicht is ontgaan dat de autonomie van de Vlaamse Openbare Instelling, zoals b.v. Export Vlaanderen zeer belangrijk is, met als logisch gevolg dat Toerisme Vlaanderen het aanspreekpunt is voor het toeristisch beleid.

Wat de nu reeds voorgestelde amendementen betreft, spreekt de minister-president voor bepaalde amendementen nu reeds zijn waardering uit, vermits deze op een constructieve wijze bijdragen tot de verbetering en verfijning van het ontwerp van decreet. Deze amendementen dienen dan ook te worden ingebracht in het ontwerp van decreet.

4. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN IN EERSTE LEZING

Opschrift

Door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I) dat ertoe strekt het woord “Hoge” te vervangen door het woord “Vlaamse”.

Het amendement toe als volgt. Het amendement heeft tot doel een eenvormigheid na te streven in de benaming van de verschillende adviesorganen van de Vlaamse Gemeenschap.

Hierop vraagt de heer Didier Ramoudt de indiener van het amendement of hiervan voorbeelden kunnen worden gegeven, vermits men nog steeds b.v. de benaming hanteert van de Hoge Raad voor de Sport, waarop de heer Paul Deprez repliceert dat inzake de benaming van alle raden men thans de benaming “Vlaams” of “Raad” hanteert.

Het aldus geamendeerde opschrift wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

De heer Didier Ramoudt refereert aan het advies van de Raad van State (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 1, blz. 45 e.v.) dat stelt dat “het ontwerp van decreet zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid regelt”. Artikel 26 (ontwerp) gaat hierop eveneens dieper in.

Spreker stipt aan dat de Vlaamse regering alle uitvoerende taken met betrekking tot de reisbureaus, de logiesverstrekkende bedrijven, de campingsector en de toeristische uitrusting op zich nemen. Concreet betekent dat vergunningen uitreiken, inspecties uitoefenen, premies toekennen en classificatie verlenen. Vergunningen, een toeristische waardemeter en classificatie zijn gemeenschapsbevoegdheden.

De Raad van State stelt duidelijk in zijn advies over het voorontwerp: “Zo kan het toekennen van premies beschouwd worden als een aspect van het economisch beleid, waarvoor de gewesten op grond van artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet bevoegd zijn. Voorts behoort het vaststellen van de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme tot de bevoegdheid van de gewesten, op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet. Beide aangelegenheden komen aan bod in artikel 24, § 1, 1°, van het ontwerp.”.

Wat Brussel betreft stipt de heer Didier Ramoudt aan dat de splitsing tussen gewest- en gemeenschapsmateries hybride is, waardoor men met het ontwerp van decreet zal terechtkomen in een legislatiek-juridische schemerzone.

De minister-president verklaart dat de economische benadering van toerisme de voorrang verdient en deze stelling impliceert dat de vergunningen worden overgeheveld naar de administratie Economie van de Vlaamse Gemeenschap, waardoor het vergunningenbeleid in de toekomst zal worden beschouwd als een gewestmaterie. Vlaanderen zal niet langer bevoegd zijn om vergunningen af te leveren voor Brussel.

Voor de minister-president is dit geen probleem, vermits een deel van het werkgelegenheidsbeleid van de administratie Economie wordt beschouwd als een gewestaangelegenheid en alles wat kan worden gerelateerd aan vorming en opleiding

wordt beschouwd als een gemeenschapsaangelegenheid. Daarenboven is het niet de administratie die richtinggevend optreedt inzake het onderscheid tussen gewest- en gemeenschapsaangelegenheden.

Wat het advies van de Raad van State betreft merkt de minister-president op dat het ontwerp van decreet hierop trouwens is ingegaan en het bevoegdheidsprobleem dient volkomen los te worden benaderd van de instrumentele invulling door de administratie. In deze verwijst de minister-president naar de administratie Economie en Werkgelegenheid, waaronder zowel gewestmateries (werkstellingsaspecten) als gemeenschapsmateries (vorming en opleiding) worden ondergebracht.

Artikel 1 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen

HOOFDSTUK II

Herstructurering Toerisme Vlaanderen

AFDELING 1

Oprichting

Artikel 2

De heer Didier Ramoudt stelt zich vragen bij de rechtsgrond van de nieuwe structuur. Artikel 43 brengt geen duidelijkheid hieromtrent. Is de rechtsgrond het voorliggende ontwerp van decreet of het decreet van 29 mei 1984 ?

Hierop ontpint zich een gedachtewisseling tussen deze spreker en mevrouw Trees Merckx-Van Goey die inderdaad toegeeft dat er interpretatieproblemen kunnen rijzen.

Vervolgens wordt een amendement voorgesteld door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (I)) dat ertoe strekt in artikel 2 op de tweede en derde regel de woorden “zoals bepaald in” te vervangen door de woorden “opgericht bij”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. De huidige redactie van de artikelen 2 en 43, 1° is weinig samenhangend en kan aanleiding geven tot interpretatieproblemen. In artikel 2 wordt tot uitdrukking gebracht dat Toerisme Vlaanderen ook onder het voorliggende ont-

werp van decreet moet geacht worden zijn aard van openbare instelling met rechtspersoonlijkheid te ontleen aan het decreet van 29 mei 1984. Dit is weinig zinvol omdat in datzelfde artikel 2 wordt bevestigd dat Toerisme Vlaanderen een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid is. Door het voorgestelde amendement wordt enerzijds de continuïteit van het bestaan van Toerisme Vlaanderen tot uitdrukking gebracht : er wordt met het nieuwe decreet geen nieuwe instelling opgericht.

Anderzijds wordt niet verwezen naar een bepaling die normatief zou zijn voor wat betreft de aard van Toerisme Vlaanderen. De vermelding “opgericht bij” heeft een informatieve waarde maar geeft ook aan dat de openbare instelling Toerisme Vlaanderen bedoeld in het voorliggende ontwerp van decreet, dezelfde is als het “Toerisme Vlaanderen” dat reeds in 1984 werd opgericht.

De heer Didier Ramoudt merkt op dat artikel 43 het decreet van 29 mei 1984 opheft, wat impliceert dat er een juridisch vacuüm kan ontstaan. In deze context meent de heer Didier Ramoudt dat een advies over artikel 2 en artikel 43 zou worden ingewonnen bij de juridische dienst van het Vlaams Parlement. Dit advies werd aan de leden van de commissie overgemaakt op 30 april 1998.

In dit advies werd o.m. onderzocht of de verwijzing in artikel 2 van het ontwerp naar een decreet dat door artikel 43, 1° van dit zelfde onderwerp opgeheven wordt, aanleiding kan geven tot interpretatieproblemen.

Het advies van de juridische dienst van het Vlaams Parlement luidt : “Het voorgestelde artikel 2 draagt inderdaad niet bij tot de allergrootste tekstuele helderheid. Een strikte lezing van de zinsnede : “De openbare instelling..... zoals bepaald in ... (een opgeheven decreet)”, doet een contradictio in terminis vermoeden, en is op zijn minst niet consequent. Hoewel het weinig waarschijnlijk is dat deze bepaling zal leiden tot juridische betwistingen, is de formulering toch omslachtig en onnauwkeurig. De tekst grijpt immers onnodig terug naar een opgeheven bepaling, terwijl anderzijds nergens de garantie geboden wordt dat de rechtspersoon Toerisme Vlaanderen voortgezet werd.

Het vervangen van de woorden “zoals bepaald in” door de woorden “opgericht bij” zoals voorgesteld in het amendement kan hieraan verhelpen. Op deze wijze zal de rechtsonderhorige terecht vermoeden dat artikel 2 hier reeds alle nuttige informatie bevat, en dat er wel degelijk continuïteit is tussen de openbare instelling opgericht bij decreet

van 29 mei 1984 en deze waarvan sprake in het huidige ontwerp van decreet. Het amendement komt aldus de rechtszekerheid ten goede en bevordert een grotere tekstuele en juridische samenhang”.

Het amendement van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder bij artikel 2 wordt unaniem met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 2, aldus geamendeerd, wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Artikel 3

Artikel 3 wordt zonder opmerkingen unaniem met 12 stemmen aangenomen

AFDELING 2

Taken en bevoegdheden

Artikel 4

Art. 4, § 1

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes hebben een technisch amendement ingediend bij artikel 4, § 1 (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (II, A)) dat ertoe strekt in § 1, op de voorlaatste en laatste regel de woorden “van de promotie van het toerisme” te vervangen door het woord “ervan”. Met dit amendement wensen de indieners te verduidelijken dat Toerisme Vlaanderen de opdracht heeft om de activiteiten, zoals geformuleerd in de eerste zin van § 1 te coördineren.

Het amendement bij artikel 4, § 1 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Art. 4, § 2, 1°

Bij artikel 4, § 2 hebben dezelfde leden een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (II, B)) dat ertoe strekt in § 2, 1°, op de eerste regel de woorden “en coördineren” te schrappen. Dit amendement betreft zowel een technisch-legistieke als taalkundige verbetering.

Het amendement bij artikel 4, § 2, 1° wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Art. 4, § 2, 2°

Bij artikel 4, § 2, 2°, hebben de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2 (I, A)) dat ertoe strekt op de eerste en tweede regel het woord “promotieplannen” te vervangen door het woord “plannen”. De heer Didier Ramoudt meent dat voortgaande op de resultaten van de audit Ernst & Young men zich niet te veel mag toeleggen op de promotie.

De minister-president repliceert hierop als volgt. De amendering van artikel 4, § 1 had betrekking op de kerntaken. In § 2, 2° betreft het de opstelling van de strategische promotieplannen als een punctuele opdracht. De amendering van § 1 biedt evenwel reeds een oplossing op het vlak van de uitbreiding van de opdrachten en daarenboven is de verplichting tot de opstelling van strategische promotieplannen een goede zaak. De minister-president is gelet, op de amendering van artikel 4, § 1, evenwel geen voorstander van het amendement.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Art. 4, § 2, 3°

Bij artikel 4, § 2, 3° hebben dezelfde leden en amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2 (I, B)) dat ertoe strekt in § 2, 3°, op de tweede en derde regel te woorden “en van Vlaamse producten” te schrappen.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. Het begrip “Vlaamse producten” is te ruim. Zo zouden bijvoorbeeld producten gefabriceerd door bedrijven waar de GIMV in participeert voorrang kunnen krijgen. Bovendien zou de vermenging van bevoegdheden tussen Export Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen in de hand kunnen worden gewerkt.

Het is de taak van Toerisme Vlaanderen om het imago van Vlaanderen te ondersteunen in het buitenland, maar niet in de plaats te treden van andere instellingen.

Bovendien kan de toeristische promotie enkel gekoppeld worden aan producten voor zover het toeristisch imagoversterkend kan werken.

De heer Leo Cannaerts merkt in deze op dat het hier niet de promotie betreft voor Vlaamse producten, maar eerder de koppeling betreft van de toeristische promotie aan bestaande campagnes.

De heer Didier Ramoudt blijft evenwel bij de verantwoording van zijn amendement en meent dat iedere vorm van beleidsvermenging m.b.t. de specifieke promotie van producten dient te worden vermeden.

De minister-president stipt aan dat deze gedachte zelf nog niet was opgekomen, maar men zou ook de redenering a contrario kunnen maken. Men mag evenmin een onderneming die een goed product maakt niet uitsluiten enkel en alleen omdat de GIMV in die onderneming participeert.

In dit verband deelt de minister-president mede dat een managementscomité werd opgericht waarin de leidende ambtenaren van de verschillende instellingen een afsprakenkader hebben vastgelegd teneinde tot een betere beleidsconcordantie te komen.

De heer Robert Voorhamme attendeert de heer Didier Ramoudt er vervolgens op dat, in tegenstelling tot andere Europese regio's, Vlaanderen niet echt uitmunt op het vlak van buitengewone geografische aantrekkingspunten. Producten die kenmerkend zijn voor Vlaanderen moeten voor deze spreker dus zeker ook worden aangewend in de toeristische promotie. Het is voor deze spreker de logica zelf dat ergens wordt bepaald dat die koppeling moet gebeuren.

De vrees die aan de basis van het door de heer Didier Ramoudt c.s. voorgestelde amendement ligt is volkomen onterecht. Indien het Vlaamse producten betreft, wordt meestal de nadruk gelegd op het product zelf en niet op het bedrijf of de firmanaam. Het is evenwel niet uitgesloten dat een bepaald bedrijf in Vlaanderen een monopoliepositie bekleedt inzake de productie van een welbepaald product en dan is dat gewoon, waarop de heer Didier Ramoudt onderstreept dat het amendement is ingegeven door de zorg om iedere beleidsvermenging te vermijden.

Het amendement op § 2, 3° wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Art. 4, § 2, 4°

De heer Leo Cannaerts vraagt zich in deze context af of het voeren en het bevorderen van toeristisch marktonderzoek en toeristische marktstudie niet kan worden teruggebracht tot een zuivere economische finaliteit ? Kan Toerisme Vlaanderen eveneens studiewerk verrichten over de economische impact van het toerisme ? Spreker attendeert erop dat op dit ogenblik dergelijk studiewerk vooral wordt verricht door de GOM's en andere instellingen. Zal Toerisme Vlaanderen zich beperken tot de studie omtrent de toeristische aspecten ?

De minister-president is geen voorstander van overlappingsen, maar benadrukt het belang van de economische impact van het toeristisch beleid voor Vlaanderen, wat impliceert dat ook de studie hiervan dient verzorgd. Daarenboven zijn de twee aspecten moeilijk te scheiden. In dit verband stipt de minister-president aan dat er een marktonderzoek is uitgevoerd over het potentieel van Vlaanderen in Zuid-Duitsland en informatie omtrent overnachtingen, consumptie enzovoort is belangrijk.

Art. 4, § 2, 5°

Hierop worden geen bijzondere opmerkingen geformuleerd

Art. 4, § 2, 6°

Bij artikel 4, § 2, 6° liggen twee amendementen voor. Het eerste amendement wordt ingediend door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2 (I, C)) dat ertoe strekt in § 2, 6° te vervangen door wat volgt : “6° het ontwikkelen en ondersteunen van de ontwikkeling en het toeristisch productaanbod door middel van subsidiëring van derden inzake toeristische uitrusting of door middel van eigen investeringen. Voorrang wordt gegeven aan hefboom- en pilootprojecten ;”.

De heer Didier Ramoudt licht het amendement samenvattend toe als volgt. Om de kerntaken van marketing en promotie goed te vervullen, moet men oog hebben voor het toeristisch product. Men kan geen promotie voeren zonder het goede product, vermits dit de basis is van een goed promotiebeleid.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey voelt echter niets voor het amendement-Ramoudt c.s., maar neemt niet weg dat de toeristische infrastructuur in aanmerking moet blijven komen voor subsidiëring. Spreker beweert ook niet dat de Vlaamse overheid hier niet meer middelen dient in te investeren, maar spreker stelt dat dit niet meer tot de taak van Toerisme Vlaanderen behoort.

In de artikelen 25 en 26 wordt aan de Vlaamse regering de opdracht gegeven om hierover een besluit uit te werken en om de voorwaarden en regels voor subsidiëring vast te leggen. Deze artikelen maken het ook mogelijk om middelen in te schrijven bij de begroting van Toerisme Vlaanderen om de ontwikkeling van het toeristisch productaanbod te ondersteunen. Toerisme Vlaanderen zit dus zeker niet helemaal zonder middelen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Vervolgens wordt door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwerkerke een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3) dat ertoe strekt in § 2, 6°, op de eerste regel de woorden “ontwikkelen en” te schrappen en op de laatste regel het woord “pilotprojecten” te vervangen door het woord “proefprojecten”.

De heer Paul Deprez verantwoordt het amendement als volgt. Het amendement betreft enerzijds een technische aanpassing van de tekst om eenvoudigheid in het decreet na te streven (cf. artikel 4, § 1) en anderzijds een taalkundige aanpassing ingevolge de terechte opmerkingen die tijdens de hoorzitting op 5 maart 1998 werden geformuleerd.

De heer Didier Ramoudt repliceert op de indiening van dit amendement als volgt. Artikel 4, § 2, 6° dient inderdaad correct te worden gelezen als “het ontwikkelen van de ontwikkeling van het toeristisch productaanbod en het ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristisch productaanbod, wat niet hetzelfde is als “het ontwikkelen en ondersteunen van de ontwikkeling”.

Voor de heer Paul Deprez, indiener van het amendement, is het duidelijk dat men de ondersteuning van het ontwikkelen van nieuwe toeristische producten wenst te ondersteunen. Een alternatief voor een correcte tekst zou er voor deze spreker eveneens kunnen in bestaan het woord “ondersteunen” weg te laten, maar men stelt in het amendement dat men de ontwikkeling eveneens wil bevorderen.

Op het eerste zicht zou deze discussie voor de heer Jean-Marie Bogaert slechts een semantisch karakter vertonen, maar deze spreker meent dat de impact van het amendement verder reikt dan een louter taalkundige ingreep. In het ontwerp van decreet wordt bedoeld dat Toerisme Vlaanderen de opdracht zou krijgen om het aanbod ook zelf te ontwikkelen en om de ontwikkeling die elders gebeurt te ondersteunen.

De opdracht van Toerisme Vlaanderen kan natuurlijk worden beperkt door te opteren voor één van beide, maar dan moet men zich terdege realiseren dat men ten aanzien van Toerisme Vlaanderen in feite stelt dat deze het aanbod niet zelf mogen ontwikkelen.

Het amendement bij artikel 4, § 2, 6° wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Art. 4, § 2, 7°

Bij artikel 4, § 2, 7°, wordt door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2 (I, D)) dat ertoe strekt aan § 2, 7° de volgende zinsnede toe te voegen : “alsook de controle en de dossierbehandeling inzake vergunningen aan de hand van criteria bepaald door de Vlaamse regering”.

De heer Didier Ramoudt brengt onder de attentie van de commissie dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen artikel 4, § 2, 7° over de classificatie van de toeristische infrastructuur en artikel 26, § 1, waarin wordt bepaald dat de Vlaamse regering zal worden belast met alle uitvoerende taken. De regering zal ook worden belast met de classificatie van de reisbureaus, logiesverstrekkende bedrijven en campings.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey beaamt de tegenstrijdigheid en refereert in deze context aan het amendement op artikel 26, § 1, 1° van artikel 26, d) dat bepaalt dat de Vlaamse regering bij koninklijk besluit de taken voor de toeristische uitrusting krijgt toegewezen, met uitzondering evenwel van de taken die in artikel 4, § 2, 7°, worden opgesomd, met name de classificatie die aan Toerisme Vlaanderen wordt toegewezen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey stelt voor om de zin “uitgezonderd de taken die in artikel 4, § 2, 7°, aan Toerisme Vlaanderen zijn toegewezen” te schrappen uit artikel 26, § 1, d) en deze woorden in

te voegen in artikel 26, § 1, 1° na de woorden :” het toeristisch beleid en alle uitvoerende taken die betrekking hebben op”. Daarmee wordt dan uitdrukkelijk gesteld dat de classificatie een bevoegdheid is van Toerisme Vlaanderen.

Het amendement ingediend door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht bij artikel 4, § 2, 6° wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Vervolgens wordt door dezelfde leden een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2 (I, D)) dat ertoe strekt aan § 2, 7°, de volgende zinsnede toe te voegen : “alsook de controle en de dossierbehandeling inzake vergunningen aan de hand van criteria bepaald door de Vlaamse regering”.

De heer Didier Ramoudt stelt dat indien dit amendement zou worden aangenomen, dit impliceert dat het vergunningenbeleid wordt toegekend aan Toerisme Vlaanderen. De heer Paul Deprez is het evenwel niet eens met deze denkpiste, vermits deze haaks staat op de basisfilosofie van het ontwerp van decreet en dat voor alle andere sectoren in België de vergunningen niet door de sectoren zelf worden geregeld.

Het amendement ingediend door dezelfde indieners bij artikel 4, § 2, 7°, wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Art. 4, § 2, 9°

Door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder wordt een technisch amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (I)) dat ertoe strekt in § 2, 9°, op de tweede regel het woord “lagere” te vervangen door het woord “lokale” en op de tweede en derde regel het woord “, supraregionale” te schrappen. Dit amendement beoogt een tekstverbetering.

Het amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Art. 4, § 2, invoeging van een punt 13 bis (vernummerd tot 14°)

Het amendement voorgesteld door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I, B)) strekt ertoe in § 2, na 13°, een 13° bis in te voegen dat luidt als volgt : “13° bis het opvol-

gen van het Europees en internationaal beleid voor zover dit verbonden is aan de eigen opdracht van de instelling :”.

De heer Deprez meent dat het nuttig is te specificeren dat ook internationale aspecten bij de taken van Toerisme Vlaanderen behoren, in de mate dat deze een impact hebben op het Vlaamse toerisme.

Het amendement en bij wijze van technisch-legistieke correctie, de vernummering van punt 13bis tot 14° wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Vervolgens dienen de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht een amendement in (Stuk 846 (1997-1998)- Nr. 2 (I, E)) dat ertoe strekt in § 2 een 15 ° toe te voegen dat luidt als volgt : “het opstarten van een overlegplatform tussen Toerisme Vlaanderen, de lokale en regionale overheden, de verenigingen voor vreemdelingenverkeer en de provinciale diensten voor toerisme”.

De heer Didier Ramoudt licht het amendement bondig toe als volgt. Het overleg met de opgesomde instanties is momenteel te vrijblijvend. Het geven van een decretale basis zal de samenwerking en de wederzijdse ondersteuning bevorderen.

De Hoge Raad zoals geconcipieerd in het ontwerp van decreet is niet het platform om dit overleg te laten plaatsvinden.

Het amendement ingediend door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht dat ertoe strekt in § 2, een 15° in te voegen, wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Ingevolge de aanneming van het amendement tot invoeging van een punt 13bis wordt 14° vernummerd tot 15 °

Art. 4, toevoeging van een § 4

Door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (II, C)) dat ertoe strekt een § 4 toe te voegen die luidt als volgt : “§ 4. Om haar opdrachten te vervullen kan de instelling samenwerkingsovereenkomsten afsluiten met de provinciale of gemeentelijke besturen of met hun toeristische diensten of verenigingen voor vreemdelingenverkeer”.

De heer Peter Vanvelthoven merkt op dat in tegenstelling tot het VLD-amendement (ibidem) dat een samenwerkingsplatform voorstelt, het amendement (ibidem, II, C) in feite eerder voorstander is van de organisatie van de samenwerking via een convenant.

Het woord “kan” wordt hier gehanteerd, omdat men aan de lokale overheden een zekere ruimte wil laten en geen verplichtingen wil opleggen, in tegenstelling met Toerisme Vlaanderen, aan wie de verplichting tot het afsluiten van overeenkomsten met de lagere besturen, voor zover deze dit wensen, zal worden opgelegd.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey merkt nog op dat in artikel 4, § 2, 9° uitdrukkelijk is opgenomen dat Toerisme Vlaanderen de opdracht heeft samen te werken met de gemeentelijke en provinciale toeristische diensten en verenigingen voor vreemdelingenverkeer. Indien men dit versterkt via samenwerkingsovereenkomsten die niet vrijblijvend zijn voor Toerisme Vlaanderen, kan de huidige formulering geen aanleiding geven tot een foutieve interpretatie.

De heer Didier Ramoudt repliceert hierop als volgt. De toekenning van een zitje in de raad van bestuur van de Hoge Raad voor het Toerisme zal de problemen niet oplossen. De raad van bestuur ontbeert immers de bevoegdheid om dergelijke dialogen op gang te brengen.

Het amendement van de heer Vanvelthoven c.s. (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3(II, C)) is qua formulering voor de heer Didier Ramoudt te vrijblijvend. Het woord “kan” verplicht inderdaad tot niets.

De heer Jacky Maes refereert in deze naar de hoorzitting, waarin werd benadrukt dat men overleg moet plegen met de provincies, steden en gemeenten. Het woord “kan” betekent in feite “zal”.

Indien een stad of een gemeente geen overleg wenst, kan men inderdaad hieraan niet voorbij. “Kan” impliceert inderdaad een zekere “vrijblijvendheid”. Het amendement (ibidem) stipt echter aan dat men dit als “zal” moet interpreteren, op voorwaarde dat beide partijen dat wensen.

Voor de heer Didier Ramoudt houdt dit alles geen steek, waarbij de heer Robert Voorhamme vervolgens opmerkt dat in het amendement-Ramoudt c.s. (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2, (I, E)) dat ertoe strekt in § 2 een 15° in te voegen, er wel degelijk sprake is van “ het opstarten van een overlegplat-

form”. Dat is ook geen bindende afspraak. Indien er slechte wil aanwezig is bij de partijen die worden geacht samen te werken en afspraken na te komen, dan werkt een dergelijk platform evenmin.

Het amendement voorgesteld door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes tot toevoeging van een § 4 aan artikel 4 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 4, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 5

Bij artikel 5 wordt een amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 4) dat ertoe strekt de tekst van dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 5

De instelling vervult haar opdracht in het kader van het culturele beleid van de Vlaamse regering binnen de Vlaamse Gemeenschap en in het kader van het economisch beleid binnen het Vlaamse Gewest.

De door de Vlaamse regering verstrekte richtlijnen, met inbegrip van deze voor het buitenlands beleid, zullen telkens, wat de gemeenschapsaangelegenheden aangaat, specifiek een luik met betrekking tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad omvatten.”.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. Conform de opmerkingen van de Raad van State werd artikel 1 van het voorontwerp van decreet aangepast. Het nieuwe artikel 1 stelt duidelijk dat het decreet zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden regelt. Evenwel blijft het onduidelijk op welke wijze de instelling haar bevoegdheid in Brussel moet uitoefenen.

De minister-president pleit evenwel voor het behoud van de oorspronkelijke tekst, maar de heer Didier Ramoudt meent dat dit amendement de positie van Toerisme Vlaanderen in Brussel evenwel accentueert. Dit amendement moet vermijden dat men inzake het toeristisch beleid in Brussel-Hoofdstad niet terecht komt in de schemerzone.

De heer Jean-Marie Bogaert meent evenwel dat de verdienste van het amendement is om het accent te leggen op de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering inzake de promotie van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel-Hoofdstad.

De minister-president meent echter dat toerisme een te complex begrip is om zich te laten vatten in een strikte scheiding tussen economische en culturele aspecten, wat inderdaad wordt bijgetreden door de heer Didier Ramoudt. Quid met de zakenreizen, dient men dit te rangschikken onder een culturele aangelegenheid of onder een economische dimensie ?

Hierop benadrukt de minister-president dat het voorliggende ontwerp van decreet ertoe strekt om de decretale basis te scheppen voor de herstructurering van Toerisme Vlaanderen. Wat artikel 5 betreft meent de minister-president dat het inderdaad constitutioneel volkomen onterecht zou zijn om Brussel niet te beschouwen als een volwaardig element van de Vlaamse Gemeenschap.

Het amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht ter vervanging van de tekst van artikel 5 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 5 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 6

Bij artikel 6 wordt door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 4) dat voorziet in een volledig nieuwe tekst van artikel 6.

De heer Didier Ramoudt licht het amendement toe als volgt. De inhoud van de beheersovereenkomst zoals voorzien in voorliggend ontwerp is te vaag en te beperkend gesteld, waardoor een blanco cheque wordt gegeven.

Overeenkomsten hebben baat bij duidelijkheid daar iedere mogelijke interpretatie kan en zal aanleiding geven tot betwisting.

De minister-president is geen voorstander van het amendement omwille van het te ver doorgedreven regulerend karakter ervan en in deze context refereert de minister-president aan de memorie van toelichting bij het ontwerp, waarin duidelijk wordt gesteld wat in deze beheersovereenkomst dient te

worden opgenomen (o.m. tarifiering van de dienstverlening, bepaling van de standplaats, jaarprogramma van de instelling, verwerving van onroerende goederen). Door het decretaal onderbouwen van deze elementen zou de operationaliteit van de instelling aan flexibiliteit inboeten, wat wordt bijgetreden door de heer Paul Deprez.

Het amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht ter vervanging van de tekst van artikel 6 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Vervolgens worden door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke twee amendementen voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I, A en B)).

Het amendement- A strekt ertoe het derde lid van artikel 6 te vervangen door wat volgt :

“De beheersovereenkomst wordt afgesloten voor een periode van vijf jaar die ingaat bij het afsluiten van deze beheersovereenkomst door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering bepaalt de inwerkingtreding en de modaliteiten van deze beheersovereenkomst.”.

De heer Paul Deprez verantwoordt het amendement als volgt. Dit amendement heeft de bedoeling om de nodige zekerheid aan de instelling te verschaffen over de duur van de beheersovereenkomst en de wederzijdse rechten en verplichtingen van zowel de instelling als de Vlaamse regering.

Het amendement-A wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Het amendement-B ingediend door dezelfde leden strekt ertoe het laatste lid van artikel 6 te vervangen door wat volgt : “De ontwerp-beheersovereenkomst zal vooraf meegedeeld worden aan het Vlaams Parlement”.

De heer Paul Deprez verantwoordt het amendement als volgt. Het amendement waarborgt dat het Vlaams Parlement zijn controletaak volwaardig kan uitoefenen en zijn inbreng kan realiseren bij het afsluiten van de beheersovereenkomst. De opmaak van een beheersovereenkomst is voor de heer Paul Deprez een goede zaak, zonder evenwel reeds voorop te stellen welke elementen deze beheersovereenkomst dient te bevatten. De uitvoering ervan is het belangrijkste, waarbij de heer Didier Ramoudt in deze redenering kan inkomen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey meent dat in de beheersovereenkomst een bepaling kan worden opgenomen, waarin een rapport over de evaluatie van de uitvoering aan het Vlaams Parlement wordt medegedeeld.

Ook kan er een voortgangsrapportage worden ingeschreven aan de Vlaamse regering omtrent de uitvoering van de beheersovereenkomst en in deze context refereert spreker naar het amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht tot invoeging van een nieuw artikel 6bis (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 4).

Het amendement-B voorgesteld door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 6, met inbegrip van de vernummering van 14 ° tot 15°, op de derde regel, ingevolge de invoeging van een punt 13bis in artikel 4, § 2, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Vervolgens wordt door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 4) dat ertoe strekt een nieuw artikel 6bis toe te voegen dat luidt als volgt :

“Artikel 6bis

§ 1. Het ontwerp van beheersovereenkomst wordt ingediend bij het Vlaams Parlement en kan het voorwerp uitmaken van een plenair debat.

§ 2. Elke beheersovereenkomst alsmede elke wijziging en verlenging van de beheersovereenkomst dienen binnen de maand aan het Vlaams Parlement voorgelegd te worden.

§ 3. Een jaarlijks rapport betreffende de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst wordt door de Vlaamse regering voorgelegd aan het Vlaams Parlement.”.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. Door het afsluiten van beheersovereenkomsten onttrekt de Vlaamse regering de werking van Toerisme Vlaanderen aan het toezicht van het Vlaams Parlement.

Het is noodzakelijk dat het Vlaams Parlement vooraf over de grote lijnen wordt ingelicht zodanig dat hierover kan gedebatteerd worden en enige

bijsturing mogelijk is. De parlementaire controle dient versterkt te worden rekening houdend met mogelijke budgettaire implicaties.

De minister-president begrijpt de bekommernis van de indiener van het amendement maar attendeert deze op de bepalingen van artikel 10 van het ontwerp van decreet, dat evenwel voorziet in de indiening door de instelling om de zes maanden bij de Vlaamse regering van een verslag over de stand van zaken van de uitvoering van het jaarprogramma.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey is voorstander van een voorafgaandelijke mededeling van de beheersovereenkomst aan het Vlaams Parlement. In deze context wordt verwezen naar het amendement-B, ingediend door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwerkerke (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I, B)) dat ertoe strekt het laatste lid van artikel 6 te vervangen door wat volgt: “De ontwerp-beheersovereenkomst zal vooraf meegedeeld worden aan het Vlaams Parlement.”.

Het amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht tot invoeging van een artikel 6bis (nieuw) wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 7

Artikel 7 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 8

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder dienen een amendement in (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (I)) dat ertoe strekt in § 2, op de tweede en derde regel de woorden “binnen een termijn van dertig dagen” te vervangen door de woorden “binnen een termijn van dertig kalenderdagen te rekenen vanaf de betekening aan de Vlaamse regering”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Dit amendement verduidelijkt het begrip “dagen” en geeft aan vanaf wanneer de periode van dertig dagen een aanvang neemt.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 8, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 9

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder hebben een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5) dat ertoe strekt in § 2, op de tweede en derde regel de woorden “binnen een termijn van dertig dagen” te vervangen door de woorden “binnen een termijn van dertig kalenderdagen te rekenen vanaf de betekening aan de Vlaamse regering”.

Voor de verantwoording wordt door mevrouw Trees Merckx-Van Goey verwezen naar het amendement op artikel 8 (ibid.).

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 9 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

AFDELING 3

Bestuur en werking

Artikelen 10 en 11

Artikelen 10 en 11 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Bij wijze van technisch-legistieke tekstcorrectie wordt voor de aanhef van artikel 10, naar analogie met de tekstindeling van het voorontwerp van decreet ingevoegd: “Afdeling 3 – Bestuur en werking”.

Artikel 12

Art. 12, § 1

Bij artikel 12, § 1, 1° wordt door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3, II, A) dat ertoe strekt aan § 1, 1° de volgende zinsnede toe te

voegen : “, één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door de Vlaamse provincies en één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door de Vlaamse gemeenten”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Door dit amendement wensen de indieners tegemoet te komen aan de opmerkingen zoals door de vertegenwoordigers van de steden, gemeenten en provincies werden geformuleerd tijdens de hoorzitting op 5 maart jl. Hierdoor wordt voorzien in een gewaarborgde vertegenwoordiging in de raad van bestuur vanwege de lokale en provinciale overheden, die belangrijke actoren zijn in het toeristische beleid.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Art. 12, § 1, 2°

Bij artikel 12, § 1, 2° ligt een amendement voor van de heren Didier Ramoudt (Stuk 846 (1997-1998)-Nr. 2), dat ertoe strekt aan § 1, 2° de woorden “op voordracht van de betrokken sector toevoegen”.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. De impact van de Vlaamse regering op de samenstelling van de raad van beheer is bijzonder groot. De voordracht van de vertegenwoordigers door de toeristische sectoren is in het ontwerp van decreet niet opgenomen.

De sectoren zijn het best geplaatst om een professionele vertegenwoordiger voor te dragen. Bovendien draagt de betrokkenheid van de sector bij tot de responsabilisering van Toerisme Vlaanderen.

Het amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Bij artikel 12, § 1, 2° wordt door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke bij wijze van tekstverbetering een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I)) dat ertoe strekt in § 1, 2°, voor het woord “vertegenwoordigers” het woord “representatieve” in te voegen.

De heer Jean-Marie Bogaert stipt in deze context aan dat op bepaalde bestuursniveaus misbruik

wordt gemaakt om de vakbonden die democratisch vertegenwoordigd zijn uit te sluiten van elk gestructureerd overleg. De toevoeging van het woord “representatieve” wordt door deze spreker volkomen gesteund.

De minister-president repliceert hierop als volgt. De notie van de representativiteit bezit een cognitieve parameter. De Internationale Arbeidsorganisatie geeft aan de Commissie van de Normen indicaties hoe bepaalde landen omgaan met de representativiteit van de syndicale vertegenwoordigers. Terzake stelde de IAO ten aanzien van België een tekortkoming vast inzake een aantal door België niet-erkende representatieve organisaties. De notie “representativiteit” kan niet worden beschouwd als een subjectief begrip, uit hoofde van de betrokkene. Slechts anderen kunnen de notie “representatief” toekennen aan een persoon of een groep.

Volgens de heer Didier Ramoudt dient het accent niet zozeer gelegd op de notie “representativiteit”, maar dient men eerder aandacht te besteden uit welke groepen de personen worden afgevaardigd. Spreker meent dat men zich dient te hoeden voor willekeur. De betrokken sectoren zijn het best geplaatst om te oordelen wie representatief is. Quid inzake de naleving van het Cultuurpact ?

De minister-president merkt op dat de veelheid inzake de sectoren de voordracht zal bemoeilijken, waarop de heer Didier Ramoudt voorstelt om de sectoren zelf de voordracht van de kandidaten te laten regelen.

Het amendement ingediend door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Het amendement ingediend door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht dat ertoe strekt aan § 1, 2° de woorden “op voordracht van de betrokken sector” toe te voegen (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2) gaat uit van de bekommernis om de sectoren nauwer te betrekken bij het toeristische beleid. De sectoren zijn het best geplaatst om een professionele vertegenwoordiger voor te dragen en bovendien draagt de betrokkenheid van de sector bij tot de responsabilisering van Toerisme Vlaanderen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Art. 12, § 7

Door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2) dat ertoe strekt § 7 te vervangen door wat volgt : “ § 7. De leidend ambtenaar van de instelling en de leidend ambtenaar van de administratie Economie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem.”.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. In het kader van een meer economische benadering is het voldoende dat de leidend ambtenaar van de administratie Economie zitting heeft in de raad van bestuur. Deze persoon dient in te staan voor de interne coördinatie binnen de Vlaamse Gemeenschap. Op deze manier ontstaat één aanspreekpunt binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey meent dat het amendement afbreuk doet aan de inclusieve aanpak, waarbinnen het toeristisch beleid zich optimaal kan ontplooiën. De verantwoordelijkheid terzake via een multidisciplinaire aanpak door verschillende leidend ambtenaren dient behouden. De heer Paul Deprez merkt op dat toerisme een complex begrip is wat noopt tot een synergie en een geïntegreerde aanpak en het amendement-Ramoudt c.s. zou een verschraving zijn.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Art. 12, toevoeging van een § 8

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes stellen een amendement voor op artikel 12 (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (II, B)) dat ertoe strekt een § 8 toe te voegen die luidt als volgt : “ § 8. De voorzitter van de Vlaamse Raad voor het Toerisme heeft ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem.”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Door dit amendement wordt de link gelegd tussen de raad van bestuur van de instelling en de Vlaamse Raad voor Toerisme, waardoor de samenwerking tussen de verschillende advies- en beleidsorganen wordt bevorderd, gestimuleerd en geoptimaliseerd. De aanwezigheid van de voorzitter blijft beperkt tot een waarnemen-

de functie met raadgevende stem om een inmen-
ging en belangenvermenging te vermijden (cf. het
amendement bij artikel 28).

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 12, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 13

Artikel 13 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 14

Bij artikel 14 wordt een amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2) dat ertoe strekt in § 4 de laatste zin te vervangen door wat volgt : “ De Vlaamse regering benoemt de opvolger op voordracht van de sector indien het een lid betreft vernoemd in artikel 12, § 1, 2°.”.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement door erop te wijzen dat het niet meer dan normaal is dat de opvolger van een vertegenwoordiger uit de toeristische sector moet worden voorgedragen door de betrokken sector.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 14 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 15

Art. 15, 3° en 5°

Door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht worden op artikel 15 twee amendementen ingediend. Het eerste amendement (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2 (A)) strekt ertoe aan 3° de woorden “behalve als toerisme tot hun bevoegdheid behoort” toe te voegen.

Het tweede amendement (Stuk 846 (1997-1998)-Nr. 2 (B)) strekt ertoe aan 5° de woorden “ behalve als toerisme tot hun bevoegdheid behoort” toe te voegen.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt beide amendementen als volgt. Een mandataris bevoegd voor het toerisme dient als een toegevoegde waarde beschouwd te worden.

Beide amendementen worden verworpen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 15, toevoeging van een 6°

Het amendement voorgesteld door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (II)) strekt ertoe een 6° toe te voegen dat luidt als volgt : “ 6° het mandaat van stemgerechtigd lid van de Vlaamse Raad voor het Toerisme”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Deprez onderstrepen dat het amendement tot doel heeft de belangenvermenging tussen de raad van bestuur en de Vlaamse Raad voor Toerisme te vermijden. Een al te strikte toepassing van de onverenigbaarheden kan echter voor de heer Jacques Laverge leiden tot een verschralling inzake deskundigheid.

De minister-president benadrukt dat het tegengaan van belangenvermenging een van de scharnierpunten is van het ontwerp van decreet.

Het amendement, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 15, aldus geamendeerd, wordt met eenzelfde stemuitslag aangenomen.

Artikel 16

Art. 16, § 1, 3°

Bij artikel 16, § 1, 3° wordt door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 4) dat ertoe strekt aan § 1, 3° de woorden “en de beheersovereenkomst” toe te voegen.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. De bestuurspraktijk toont aan dat het afsluiten van een beheersovereenkomst tussen een pararegionaal orgaan enerzijds en de

Vlaamse regering anderzijds onderhevig is aan een goedkeuring van beide partijen. Dit dient dan ook voor wat betreft Toerisme Vlaanderen op een expliciete manier in het decreet te worden vermeld.

De minister-president formuleert geen bezwaren tegen dit amendement.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen.

Art. 16, § 1, 4°

De heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht dienen een amendement in (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2) dat ertoe strekt in § 1, 4°, op de voorlaatste en laatste regel de woorden “door middel van hefboom- of pilootprojecten” te schrappen.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. De taken inzake ondersteuning en ontwikkeling van het toeristisch productaanbod dienen integraal toegekend te worden aan Toerisme Vlaanderen. Hieruit vloeit voort dat de raad van bestuur de strategische plannen dient te behandelen en niet alleen de plannen in het kader van hefboom- en pilootprojecten.

De heer Jacques Laverge stipt aan dat dit amendement bijdraagt tot een verruiming van de actieradius van de raad van bestuur (piloot- en hefboomprojecten).

De minister-president merkt op dat proefprojecten wellicht taalkundig niet correct is, maar dat men eerder het woord “pilootprojecten” dient te hantieren, wat door de heer Paul Deprez wordt beaamd. Inzake het taken- en bevoegdheidspakket refereert de minister-president aan artikel 4, Afdeling 2 en artikel 16, 4°.

Artikel 4, § 1 en § 2 bepalen de taakstelling, waarin hefboom- of proefprojecten zijn opgenomen. Het verdient aanbeveling om deze niet toe te wijzen aan de instellingen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

De heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke hebben een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I)) dat ertoe strekt in § 1, 4°, op de tweede regel de woorden “de ontwikkeling en” te schrappen en op de laatste regel het woord “pilotprojecten” te vervangen door het woord “proefprojecten”.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Art. 16, § 1, 6°

Bij artikel 16, § 1, 6° wordt door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 2 (I, B)) dat ertoe strekt in § 1, 6° te vervangen door wat volgt : “ 6° het vaststellen van de standplaatsen in het buitenland, bedoeld in artikel 9 ;”.

De heer Didier Ramoudt refereert aan artikel 9.

De minister-president stipt aan dat een grotere selectiviteit met betrekking tot de standplaatsen zich opdringt, waarop de heer Didier Ramoudt vaststelt dat de raad van bestuur louter een advies post factum kan geven over de standplaats in het buitenland.

De minister-president stelt dat de vestiging van standplaatsen de resultante is van een diepgaand onderzoek. Zo wordt thans de behoefte aangevoeld om een standplaats te vestigen in Zuid-Duitsland. De standplaatsen zullen in het kader van de strategische plannen worden overwogen, eventueel in samenwerking met Export Vlaanderen en de beslissing tot buitenlandse standplaatsen dient beschouwd te worden als een globale afweging.

De heer Didier Ramoudt merkt op dat het advies geen enkele bindende kracht heeft en daarom overbodig is, wat evenwel niet wordt beaamd door de minister-president. Iedereen dient zich in de raad van bestuur en in de Hoge Raad voor het Toerisme te herkennen, waarop de heer Jacques Laverge opmerkt dat de raad van bestuur inzake adviesverlening over standplaatsen in het buitenland, in overleg werkt met de ambtenaren, maar de Vlaamse regering beschikt over een vetorecht en kan dit advies van de raad van bestuur naast zich neerleggen.

De minister-president pleit echter voor een grotere selectiviteit en indien mocht blijken dat bepaalde standplaatsen noodzakelijk zijn, dan dient de raad van bestuur hierover de nodige beslissingen te kunnen nemen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Art. 16, § 2

Door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht wordt een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (II)) dat ertoe strekt aan § 2 de woorden “of op voorstel van één of meer bestuurders” toe te voegen.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. Dit amendement is ingegeven door volgende bekommernis. De taken van de raad van bestuur zijn in het ontwerp van decreet enorm beperkt. Zo kan de raad van bestuur slechts een beslissing nemen op voorstel van de leidend ambtenaar. Hierdoor wordt de taak van deze raad herleid tot het louter verstrekken van adviezen.

Ondanks het gegeven dat Toerisme Vlaanderen gestructureerd blijft als een pararegionale instelling van het type B dient vastgesteld te worden dat de mandaten en de beleidsvrijheid van de raad van bestuur fel beknot worden. Zelfs de Raad van State stelt dat de leidend ambtenaar residuaire bevoegdheden krijgt. De vraag dient gesteld of men hier geen pararegionale A structureert en via een raad van bestuur met symbolische taken het parlementair toezicht wenst te beperken.

De minister-president stelt vast dat de autonomie van de instelling wordt verruimd. De raad van bestuur lijnt het strategisch kader af en neemt de essentiële beslissingen, doch de leidend ambtenaar dient verantwoording af te leggen aan de Vlaamse regering, wat geenszins het geval is voor de raad van bestuur. De Vlaamse regering zal de leidend ambtenaar evalueren en niet de raad van bestuur.

De heer Didier Ramoudt vreest dat deze leidend ambtenaar zal evolueren naar een administratief ambtenaar, die heel wat verplichtingen zal hebben, waardoor deze niet steeds zal aanwezig kunnen zijn op het departement.

De heer Robert Voorhamme stelt vast dat er slechts beslissingen in de raad van bestuur zullen kunnen worden genomen, op voorstel van de lei-

dend ambtenaar, waarop de heer Didier Ramoudt vaststelt dat de leidend ambtenaar in feite aldus beschikt over een appreciatiebevoegdheid inzake de agendering van bepaalde onderwerpen op de raad van bestuur.

Indien de leidend ambtenaar oordeelt dat over een of andere beslissing best geen beslissing wordt genomen, dan kunnen andere leden van de raad van bestuur dit probleem niet aankaarten in de raad van bestuur, waardoor volgens de heer Jacques Laverge het initiatiefrecht van de leden van de raad van bestuur wordt beknót.

De minister-president refereert in deze context evenwel aan de bepalingen van artikel 16, § 2 : “Behoudens de bevoegdheden vermeld in artikel 12, § 4, artikel 16, § 1, 9°, 10° en 11°, en artikel 17, worden de beslissingen van de raad van bestuur genomen op voorstel van de leidend ambtenaar van de instelling”.

Tussen de heren Robert Voorhamme, Jacques Laverge en Didier Ramoudt ontspint zich vervolgens nog een ruime gedachtenwisseling omtrent de noodzakelijkheid van dit amendement. Kan het afsprakenkader tussen de leidend ambtenaar van de instelling en de raad van bestuur niet beter worden geregeld binnen een intern reglement van orde ?

Het amendement voorgesteld door de heren Didier Ramoudt, Jacques Laverge en Karel De Gucht (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5) wordt ingetrokken.

Het amendement ingediend door de heer Didier Ramoudt (Stuk 846 (1997-1998)- Nr. 2) dat ertoe strekt in § 3 de tweede zin te vervangen als volgt : “Op vraag van minstens 2 leden van de raad van bestuur kan de voorzitter aan alle personeelsleden alle verduidelijkingen en alle verificaties vorderen die de raad van bestuur nodig acht voor de uitvoering van zijn bevoegdheden.”, *wordt gelet op de samenhang met het amendement-Ramoudt (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (ibid.) eveneens ingetrokken.*

Art. 16, § 2

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Jacky Maes en Freddy De Vilder hebben een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 6 (I,A)) dat ertoe strekt aan § 2 de volgende zin toe te voegen : “Iedere bestuurder kan via de voorzitter voorstellen bij de raad van bestuur indienen.”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement door erop te wijzen dat de huidige redactie van artikel 16, § 2 zou kunnen geïnterpreteerd worden als een beknótting van het initiatiefrecht van de bestuurders. Het amendement wenst het initiatiefrecht van de bestuurders te waarborgen.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Art.16, § 3

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Jacky Maes en Freddy De Vilder dienen vervolgens een amendement in (Stuk 846 (1997-1998) -Nr. 6 (I, B)) dat ertoe strekt in § 3, op de vierde regel de woorden “De voorzitter kan” te vervangen door de woorden “De voorzitter of de leden van de raad van bestuur kunnen”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey licht toe dat het amendement aldus het “hoorrecht” tot alle leden van de raad van bestuur verruimt.

Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 16, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikelen 17, 18 en 19

Artikelen 17, 18 en 19 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 20

Inzake artikel 20 werd het advies ingewonnen van de juridische dienst van het Vlaams Parlement, en meer bepaald over de vraag : “Komt de rechtspositie van het personeel dat tewerkgesteld werd krachtens het op te heffen decreet niet in het gedrang door deze opheffing ? ”.

Het advies luidt terzake als volgt :

“De in het amendement aangehaalde rechtsleer, omtrent het lot van uitvoeringsbesluiten ter uitvoering van een hogere norm die werd opgeheven (cf. Ganshof Van der Meersch, W.J., “ Beschouwingen

over de herziening van de grondwet”, R.W., 1972-73, 449-450.), vindt in de huidige stand van de rechtspraak algemene toepassing. Indien het nieuwe decreet niet onverenigbaar is met de uitvoeringsbesluiten van het op te heffen decreet, en er dus continuïteit is, blijven deze uitvoeringsbesluiten gelden (cf. Toepassingen hiervan vindt men : Cass., AR 7327, 8 september 1986, Arr. Cass., 1986-87, 31 ; R.v.St., nr. 42727, 3 september 1993, Arr. R.v.St., 1993, z.p. ; Arbitragehof nr. 30/95, 4 april 1995 (prejudiciële vraag, B.S., 19 mei 1995, 13765, R.W., 1995-96, 176, noot Populier, T., R.W., 1995-96, 1036 (verkort), A.A., 1995, 433).

Het kan niettemin nuttig zijn om, teneinde het gevoel van rechtszekerheid voor de betrokkenen te bevorderen, het voortbestaan van de uitvoeringsbepalingen expliciet te bevestigen.”.

Het voorstel van de juridische dienst om bij artikel 20 een tweede lid toe te voegen wordt door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder bijgetreden en bij wijze van amendement (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (I)) ingediend, dat ertoe strekt aan artikel 20 een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt :

“Zolang de personeelsformatie ter uitvoering van deze bepaling niet is vastgesteld en bepaald door de Vlaamse regering blijven de thans van kracht zijnde regelen van toepassing.”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt bondig het amendement als volgt. Dit amendement moet bijdragen tot het behoud van de rechtszekerheid van het personeel. Voor een meer gedetailleerde toelichting wordt verwezen naar het amendement (ibid.). Dit amendement moet alle discussie wegnemen omtrent de rechtspositieregeling van het personeel, die krachtens of in uitvoering van de artikelen 8, 10 en 12 van het decreet van 29 mei 1984 genomen werden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey refereert eveneens aan het advies van de juridische dienst van het Vlaams Parlement waarin wordt gesteld dat : “Het invoegen van een dergelijke bepaling zal er inderdaad in slagen de rechtsonzekerheid op nuttige wijze weg te nemen. Er kan overigens aan herinnerd worden dat in het oorspronkelijke decreet van 29 mei 1984, houdende oprichting van een Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme reeds een soortgelijke bepaling opgenomen werd. Art. 8, § 2 van dit decreet bepaalt immers : “Zolang de Vlaamse Executieve nog geen statuut heeft vastgesteld is het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het

personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op het vast benoemd personeel van de dienst.”.

Wat het lot van de uitvoeringsbesluiten betreft luidt het advies als volgt : “Er kan opgemerkt worden dat het lot van de uitvoeringsbesluiten niet beperkt is tot de rechtspositie van het personeel. De algemene leer omtrent het voortbestaan van uitvoeringsbesluiten strekt zich echter ook uit tot de andere materies die reeds via uitvoeringsbesluiten geregeld werden (jaarprogramma’s, mandatarissen, reglement, financiering, ...). Het kan derhalve wenselijk zijn om het in het amendement voorgestelde artikel 20, lid 2, om te vormen tot een ruimere bepaling. Dit kan bijvoorbeeld door onder Hoofdstuk V, Wijzigings- en slotbepalingen een nieuw artikel in te voegen.”.

Ingevolge de aanneming van het amendement ingediend door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Leo Cannaerts, Jacky Maes en Freddy De Vilder tot invoeging van een nieuw artikel 44 bis (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 6, V) wordt het amendement ingediend door mevrouw Trees Merckx-Van Goey c.s. (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (I)) tot toevoeging van een tweede lid aan artikel 20 ingetrokken.

Artikel 20 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 21

De heer Didier Ramoudt vraagt aan de minister-president nadere toelichting omtrent de concrete toepassing van dit artikel. Hoe zal dit alles in de praktijk worden geconcipeerd ? Hoe zal de hiërarchische band worden uitgeoefend tussen de Vlaamse minister-president en de leidend ambtenaar inzake de uitoefening van het takenpakket opgenomen in § 1 van dit artikel ? Zal de raad van bestuur hierover een controle kunnen uitoefenen ?

De minister-president verwijst naar de autonomie van de raad van bestuur inzake de taakstelling. Een aantal verantwoordelijkheden zullen worden vastgelegd t.a.v. de leidend ambtenaar en de bepalingen van § 1 van dit artikel maken deel uit van een goed bestuur en de minister bevoegd voor het toerisme houdt zich geenszins in met de dagelijkse leiding van de instelling. De krachtlijnen, strategische opties worden genomen door de raad van bestuur en de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur behoort tot de verantwoordelijkheid van de leidend ambtenaar.

De heer Didier Ramoudt vraagt zich af hoe de minister-president kan tussenkomen, mocht er iets mislopen in de dagelijkse gang van zaken in de instelling.

De minister-president refereert aan de evaluatie-procedure waaruit de nodige conclusies kunnen worden getrokken, zoals reeds het geval is geweest ten aanzien van Export Vlaanderen. Inzake de contractueel benoemde personeelsleden zullen de wettelijke opzegtermijnen zoals arbeidsrechtelijk bepaald in acht worden genomen bij de ontslagprocedure, ofwel wordt er een zware fout uit hoofde van de werknemer vastgesteld en in dit geval is eveneens het arbeidsrecht van toepassing (betekening van het ontslag aan de werknemer binnen de drie dagen na kennisname van het zwaarwichtig feit).

Betreft het een ambtelijk gegeven dan gelden de bepalingen inzake evaluatie, zoals opgenomen in het uitgebreid statuut, dat van kracht is vanaf januari 1994, die eveneens van overeenkomstige toepassing zijn op de Vlaamse openbare instellingen. Artikel 100 voorziet in de mogelijkheid om in een andere opdracht gesteld te worden (mobiliteit tussen Vlaamse openbare instellingen en administratie van de Vlaamse Gemeenschap).

Artikel 21 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 22

Artikel 22 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

AFDELING 4

Financiële middelen

Artikelen 23 en 24

Artikelen 23 en 24 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 25

Door de heren Didier Ramoudt en Karel De Gucht wordt een amendement voorgesteld (Stuk

846 (1997-1998) – Nr.4), dat ertoe strekt in het tweede lid, op de eerste regel de woorden “De Vlaamse regering” te vervangen door de woorden “Het decreet”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey merkt op dat indien het decreet de voorwaarden zal bepalen, hiertoe een amendement moet worden ingediend teneinde exact te bepalen over welke voorwaarden het gaat, welke subsidies worden toegekend e.d.m.

De minister-president verklaart op vraag van mevrouw Trees Merckx-Van Goey dat er wellicht door de Vlaamse regering per sector zal worden nagegaan welke subsidies zullen worden toegekend (campings, hoevetoerisme).

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. Onder voorbehoud van het advies van de Vlaamse Raad voor Toerisme, welke laatste dient geconsulteerd te worden conform de desbetreffende bepaling van de cultuurpactwet, wet van openbare orde, raadpleging die tot op heden niet is gebeurd, mogen luidens artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten slechts worden vastgesteld krachtens een wet of een decreet.

Daar het gestelde van de bedoelde cultuurpactwet letterlijk werd hernomen door het cultuurpactdecreet komt het de Vlaamse regering niet toe om deze bevoegdheid te regelen dewelke expliciet aan de decreetgever wordt toevertrouwd.

De heer Robert Voorhamme en mevrouw Trees Merckx-Van Goey stellen vast dat er op dit ogenblik toch ook premies en andere vormen van steunverlening worden toegekend (expansiewetgeving, premies voor logiesverstreckende bedrijven). De bepaling van de subsidies wordt geregeld binnen een wettelijk kader. De naleving van de cultuurpactwet is gegarandeerd door het klachtenrecht bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De heer Didier Ramoudt overweegt om over dit amendement het advies in te winnen van de Raad van State, waarbij de heer Jacques Laverge oplegt dat er een te ruime delegatiebevoegdheid wordt toegekend aan de Vlaamse regering op het vlak van de financiering van de sector (subsidies). Dit wordt evenwel niet bijgetreden door de heer Robert Voorhamme en mevrouw Trees Merckx-Van Goey, die opmerken dat het Vlaams Parlement

geen voorstander is van verzameldecreten en programmadecreten.

In deze context merkt de minister-president op, dat zelfs indien aan de Vlaamse regering een ruime delegatiebevoegdheid wordt gegeven, de Vlaamse regering gebonden is b.v. inzake de expansiesteun door de desbetreffende Europese reglementering.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 25 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Taken van de Vlaamse regering

Artikel 26

Art. 26, § 1, 1°

Door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke worden verschillende amendementen ingediend.

Een eerste amendement (Stuk 846 (1997-1998)-Nr. 3 (I, A)) strekt ertoe in § 1, 1°, op de eerste regel na de woorden “uitvoerende taken” de woorden “behoudens de taken die in artikel 4 § 2, 7° aan Toerisme Vlaanderen zijn toegewezen” in te voegen.

De heer Freddy De Vilder stelt dat het amendement een juridische verbetering is om interpretatieproblemen te vermijden.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Art. 26, § 1, 1°, d)

Het tweede amendement dat door dezelfde indieners wordt ingediend bij artikel 26, § 1, 1°, d) (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I, B)) strekt ertoe in § 1, 1°, d), op de tweede en derde regel na het woord “toekenningsvoorwaarden” het woord “van” in te voegen. Het betreft een loutere tekstcorrectie.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Het derde amendement op § 1, 1°, d), door deze leden ingediend strekt ertoe in § 1, 1°, d), op de vijfde, zesde en zevende regel de zinsnede “, uitgezonderd de taken die in artikel 4, § 2, 7°, aan Toerisme Vlaanderen zijn toegewezen” te schrappen.

De heer De Vilder verklaart dat dit amendement het gevolg is van het eerste amendement op artikel 26 en derhalve geen verdere toelichting behoeft.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Art. 26, § 1, 2°

Bij artikel 26, § 1, 2° hebben dezelfde leden een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I, D)) dat ertoe strekt op de eerste regel de woorden “samenwerking met zowel lagere als” te vervangen door de woorden “samenwerking met zowel Europese als internationale, lokale en provinciale overheden en”.

De heer De Vilder verantwoordt het amendement als volgt. Met dit amendement wensen de indieners tegemoet te komen aan een opmerking zoals geformuleerd tijdens de hoorzitting met de sector op 5 maart 1998. Het Vlaams toerismebeleid kan immers niet los gezien worden van de Europese en internationale context. Het is derhalve noodzakelijk dat de evolutie van het Europese en internationale toerismebeleid op de voet wordt gevolgd.

De heer Didier Ramoudt vraagt nadere toelichting over het woord “Europese”, vermits dit reeds is opgenomen in het woord “internationale”.

De minister-president merkt op dat met de Europese Unie inderdaad politieke afspraken worden gemaakt, vandaar dat een onderscheid tussen internationale en Europese zich opdringt. Internationale samenwerking duidt hier op samenwerkingsverbanden buiten de Europese Unie, b.v. met de landen van Centraal en Oost-Europa. Ook in het kader van het UNESCO-Verdrag zijn samenwerkingsakkoorden afgesloten.

De heer Didier Ramoudt wenst zich evenwel niet te beperken tot de Europese context, b.v. de relaties met Japan. Hierop antwoordt de minister-president dat het woord “internationale” hier duidt op “intercontinentaal”.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen.

Een amendement met eenzelfde strekking wordt ingediend door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (I) dat ertoe strekt op de eerste regel het woord “lagere” te vervangen door het woord “lokale” en op de tweede regel de woorden “en supraregionale” te schrappen.

Ingevolge de aanneming van het amendement (Ibid.) wordt dit amendement zonder voorwerp en door de indieners ingetrokken.

Vervolgens merkt de heer Didier Ramoudt op dat de volgorde van de overheden in feite kris kras door elkaar worden gebruikt. Hiertoe dient de heer Didier Ramoudt met het oog op een tekstcorrectie, een amendement in (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 6, (II) dat ertoe strekt in § 1, 2°, op de eerste en tweede regel de woorden “samenwerking met zowel lagere als regionale en supraregionale overheden” te vervangen door de woorden “samenwerking met zowel internationale, Europese regionale en lokale overheden”.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen.

Art. 26, §§ 1 en 2

Door de heren Didier Ramoudt en Jacques Laverge wordt een amendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (III)) dat ertoe strekt de §§ 1 en 2 te vervangen door wat volgt :

“§ 1. De Vlaamse regering wordt belast met

1° het toeristisch beleid en het opstellen van de beheersovereenkomst met de instelling ;

2° het goedkeuren van de strategische plannen opgesteld door de instelling.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt welke roerende en onroerende goederen, die niet noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de opdrachten van de instelling, door Toerisme Vlaanderen, zonder vergoeding, naar de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen”.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. De vervanging van de tekst van § 1 is het gevolg van de amendering op artikel 4 van het ontwerp, waar wordt voorgesteld om Toerisme Vlaanderen te belasten met de uitvoerende taken inzake vergunningen en classificatie, met andere

woorden de groepering tot één aanspreekpunt Toerisme Vlaanderen.

Het opvolgen van de taken van de instelling gebeurt door de beheersovereenkomst. Ingevolge de voorgestelde amendering op artikel 4, § 2, 2° worden de strategische plannen opgesteld door de instelling. Deze dienen door de Vlaamse regering goedgekeurd te worden.

De minister-president benadrukt dat bepaalde keuzen dienen te worden gemaakt en vraagt om het amendement niet aan te nemen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Art. 26, §§ 3 en 4

Door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke worden verschillende amendementen die een taalkundige aanpassing beogen ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I), E, F, G, H)

Het eerste amendement (I, E) strekt ertoe in het eerste lid, op de vierde regel het woord “overgedragen” te vervangen door het woord “overgeheveld”.

Het tweede amendement (I, F) strekt ertoe in het tweede lid, op de vierde regel het woord “overgedragen” te vervangen door het woord “overgeheveld”.

Het amendement-G strekt ertoe in het derde lid, op de eerste regel het woord “overgedragen” te vervangen door het woord “overgeheveld”.

Het amendement-H strekt ertoe in § 4 op de tweede regel het woord “overdracht” te vervangen door het woord “overgeheveld”.

Deze amendementen worden aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 26, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

Oprichting van een Hoge Raad voor het Toerisme

AFDELING 1

Oprichting

Door de heren Didier Ramoudt en Jacques Laverge wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (III)) dat ertoe strekt Hoofdstuk IV met de artikelen 27 tot 36 te schrappen.

De indiener verantwoordt het amendement als volgt. De bestaande adviesstructuur wordt opgeheven en vervangen door de Hoge Raad voor het Toerisme. Op de hoorzitting met de toeristische sector, georganiseerd op 5 maart 1998 is duidelijk gebleken dat deze Hoge Raad geen slagkracht zal hebben. Zo beschikt de Hoge Raad niet over de financiële middelen om zijn adviserende taak uit te oefenen, noch over autonome werkingsmodaliteiten. Op deze manier dreigt de Hoge Raad een “praatplatform” te worden zoals de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme in het verleden ook niet functioneerde bij gebrek aan middelen.

In dit kader dient de adviesstructuur herdacht te worden. Hierbij dient de idee van de technische comités behouden. Uit de hoorzitting is duidelijk gebleken dat zij een toegevoegde waarde hebben voor de sectoriële opvolging.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey brengt begrip op voor de kritische opstelling van de heer Didier Ramoudt. Spreker stelt vast dat de creatie van een praatplatform vruchtbaar kan zijn. De Vlaamse regering moet het beleid overleggen met de administratie, maar indien men een werkzame VOI wenst op te zetten dient men te opteren voor een beperkte raad van bestuur. De oprichting van een Hoge Raad voor het Toerisme, zelfs indien deze een louter adviserende rol wordt toebedeeld, wordt door deze spreker als een positieve verwezenlijking beschouwd.

De heer Didier Ramoudt repliceert dat het verleden heeft uitgewezen dat de Adviesraad voor het Toerisme niet functioneerde, maar eerder een uitdovend karakter had. Deze Raad was zelf niet meer samengesteld. De Hoge Raad die thans in dit ontwerp wordt opgericht zal voor deze spreker eenzelfde lot beschoren zijn.

De minister-president refereert aan zijn tussenkomst tijdens de tweede algemene bespreking na de hoorzitting op 5 maart 1998. Het amendement-Ramoudt zal de maximale betrokkenheid van provincies en gemeenten door de weglating van dit hoofdstuk in feite hypothekeren. Toerisme heeft alle belang bij een grote betrokkenheid van de sec-

toren. De Hoge Raad moet alle kansen krijgen, maar de strategische oriëntering zal worden overlegd binnen de raad van bestuur.

De minister-president pleit voor behoud van de tekst van het ontwerp van decreet.

De heer Didier Ramoudt stelt vervolgens vast dat deze Hoge Raad wordt verankerd binnen de Vlaamse Gemeenschap, wat voor deze spreker paradoxaal overkomt. Spreker geeft uiting aan zijn bezorgdheid omtrent een goede samenwerking tussen de instelling en de verschillende ministeries en is ervan overtuigd dat er communicatieproblemen zullen rijzen en in deze context pleit spreker voor de invoering van één aanspreekpunt, zoals gevraagd door de sectoren.

Het amendement tot schrapping van Hoofdstuk IV (artikelen 27 tot 36) wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3) dat ertoe strekt in het opschrift van hoofdstuk IV het woord “Hoge” te vervangen door het woord “Vlaamse”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Het amendement heeft tot doel een eenvormigheid na te streven in de benaming van de verschillende adviesorganen van de Vlaamse gemeenschap.

Het amendement dat ertoe strekt in het opschrift van Hoofdstuk IV het woord “Hoge” te vervangen door het woord “Vlaamse” wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 27

Door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke wordt een amendement voorgesteld, teneinde eenvormigheid na te streven in de benaming van de verschillende adviesorganen van de Vlaamse Gemeenschap (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3) dat ertoe strekt op de tweede regel het woord “Hoge” te vervangen door het woord “Vlaamse”.

Het amendement wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 27, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

AFDELING 2

Samenstelling

Artikel 28

Art. 28, § 2

Door de heren Paul Deprez, Leo Cannaeerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwerkerke wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I, A) dat ertoe strekt aan § 2 de volgende zin toe te voegen :

“ De leden van de raad worden aangeduid omwille van hun bijzondere deskundigheid in en hun vertrouwdheid met de toeristische sector”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Vertegenwoordigers van de toeristische sectoren moeten zitting hebben in deze Hoge Raad, specifiek wat betreft de sectoren sociaal en jeugdtoerisme merkt spreker op dat deze belangrijke sectoren ook in deze Raad kunnen aanwezig zijn.

Inzake Brussel vraagt deze spreker zich af hoe de vertegenwoordiging hier zal worden geregeld. Betreft het een vertegenwoordiging als regio, naast de sectoren die eventueel afkomstig zijn van Brussel, of zal er slechts één sector uit Brussel-Hoofdstad aanwezig zijn in deze Hoge Raad. In deze context refereert spreker aan de inleidende uiteenzetting van de Vlaamse minister-president die het belang van de Vlaamse toeristische vertegenwoordiging in Brussel onderstreept.

Door dit amendement worden de paragrafen 2 en 6 samengevoegd omdat zij een herhaling betreffen en inhoudelijk dezelfde boodschap hebben.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Nog een amendement (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I, B) voorgesteld door dezelfde leden op artikel 28 strekt ertoe § 6 te vervangen door wat volgt :

“ § 6. Een bestuurder van de instelling kan geen stemgerechtigd lid zijn van de raad. Het mandaat van lid van de raad is onverenigbaar met enig ambt

of mandaat dat via openbare verkiezing toegankelijk is.”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey stipt aan dat dit amendement de onverenigbaarheden in de mandaten van de raad regelt. De voorzitter van de Vlaamse Raad voor Toerisme heeft ambtshalve zitting in de raad van bestuur.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Art. 28, toevoeging van een § 9

Door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (III)) dat ertoe strekt een § 9 toe te voegen die luidt als volgt :

§ 9. De voorzitter van de raad van bestuur van de instelling heeft ambtshalve zitting in de raad, als waarnemer met raadgevende stem”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Door dit amendement wordt een verbinding gecreëerd tussen de raad van bestuur van de instelling en de Vlaamse Raad voor het Toerisme. Het zal de samenwerking tussen de verschillende advies- en beleidsorganen bevorderen, stimuleren en optimaliseren. De aanwezigheid van de voorzitter blijft beperkt tot een waarnemende functie met raadgevende stem om een inmening en belangenvermenging te vermijden (zie ook amendementen bij artikel 12).

De heer Freddy De Vilder, verslaggever, meent dat dit amendement de coördinatie en doorstroming bevordert, waarbij enigszins wordt tegemoet gekomen aan de kritische kanttekeningen van de heer Didier Ramoudt terzake.

De minister-president stipt aan dat deze Hoge Raad qua samenstelling ook de mogelijkheid moet hebben om een beroep te doen op een academische deskundige. Wat de vertegenwoordiging van Brussel in de raad van bestuur betreft, verklaart de minister-president dat hieraan de nodige aandacht wordt besteed.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 28, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikelen 29 tot 31

Artikelen 29 tot 31 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

AFDELING 3

Taken, bevoegdheden en werking

Artikelen 31 tot 34

Artikelen 31 tot 34 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 35

Door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I)) dat ertoe strekt de tweede zin te vervangen door wat volgt :

“Dit verslag wordt vóór 1 april voorgelegd aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van het jaarverslag.”.

De heer De Vilder verduidelijkt dat dit amendement de termijn bepaalt waarbinnen de raad het jaarverslag dient voor te leggen en laat aan de Vlaamse regering toe om de modaliteiten vast te leggen waaraan het jaarverslag dient te voldoen.

Volgens de Vlaamse minister-president dient het verslag niet alleen voorgelegd aan de Vlaamse regering maar eveneens medegedeeld aan het Vlaams Parlement.

Om hieraan tegemoet te komen wordt vervolgens door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez, Jacky Maes en Freddy De Vilder een subamendement ingediend (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 6 (III)) op het in Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I) door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke voorgestelde amendement dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, op de tweede regel na de woorden “Vlaamse regering en” het woord “medegedeeld” in te voegen.

Het subamendement wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding. Met eenzelfde stemuitslag wordt het aldus gesubamendeerde amendement voorgesteld door de heren Paul Deprez, Leo Cannaerts, Freddy De Vilder en André Van Nieuwkerke (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3 (I)) aangenomen.

Artikel 35, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Artikel 36

Artikel 36 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Het amendement voorgesteld door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Johan De Roo, Peter Vanvelthoven en Jacky Maes (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 3) strekt ertoe een nieuw artikel 36bis in te voegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 36bis

§ 1. De raad kan op verzoek van de Vlaamse regering, en volgens haar modaliteiten, of op eigen initiatief sectorcommissies installeren. Deze commissies worden voorgezeten door een lid van de raad. Om deze commissies samen te stellen kan de raad beroep doen op personen die geen lid zijn van de raad. De commissies hebben een beperkte, door de Vlaamse regering of door de raad omschreven opdracht. De commissie wordt na het vervullen van de opdracht door de raad opgeheven. De sectorcommissie rapporteert aan de raad.

§ 2. Het secretariaat en de coördinatie van de werkzaamheden van de sectorcommissie worden georganiseerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat hiervoor de nodige personeelsleden en infrastructuur ter beschikking stelt.”.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever, verantwoordt het amendement als volgt. Met dit amendement wensen de indieners tegemoet te komen aan de opmerkingen die tijdens de hoorzitting werden geformuleerd. Het amendement biedt de mogelijkheid om de participatie van de toeristische sector (industrie) aan de beleidsvoorbereiding, binnen het kader van de Vlaamse Raad voor het Toerisme te realiseren. Het overleg betreft aangelegenheden waardoor de gehele sector gevat wordt maar betreft geenszins de individuele dossierbehande-

ling. De algemene en uiteindelijke adviesverstrekking gebeurt door de Raad.

Het amendement tot invoeging van een artikel 36bis wordt als nieuw artikel 37 aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding. Tengevolge van de aanneming van dit amendement treedt een vernummering op van de artikelen.

HOOFDSTUK V

Wijzigings- en slotbepalingen

Artikel 37 (vernummerd : artikel 38)

De heer Didier Ramoudt stelt vast dat de vergunningen worden afgegeven door de Vlaamse regering. Classificatie wordt een taak van Toerisme Vlaanderen.

Spreker vraagt zich af welke procedure zal worden gehanteerd om de coördinatie te bewerkstellingen tussen de twee verschillende dossiers (classificatie en vergunning). De herziening van een aantal sectorale besluiten dringt zich op.

De minister-president refereert aan artikel 26 (classificatie). Artikel 37 betreft de basisclassificatie. Hierop attendeert de heer Didier Ramoudt er de minister-president op dat er wellicht coördinatieproblemen zullen rijzen, vermits er advies dient gevraagd bij de verschillende technische comités.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey stipt aan dat er geen tegenstrijdigheid kan ontstaan tussen de uitvoeringsbesluiten en het nieuwe ontwerp van decreet, vermits deze uitvoeringsbesluiten zijn genomen ter uitvoering van het vroegere decreet, waarvan de opheffing is voorzien in de overgangsen slotbepalingen. Binnen het kader van dit nieuwe ontwerp van decreet zullen nieuwe uitvoeringsbesluiten worden genomen, waarop de heer Didier Ramoudt opmerkt dat er wellicht een juridisch vacuüm zal ontstaan.

De minister-president refereert aan artikel 45 van het ontwerp waarbij uitdrukkelijk wordt bepaald dat : “De Vlaamse regering de datum bepaalt waarop elk van de artikelen van dit decreet in werking treedt”.

In deze context verwijst de minister-president naar de bespreking van artikel 2. Er werd geen nieuwe instelling opgericht, vermits Toerisme Vlaanderen

niet wordt afgeschaft. Met grote zorg zal worden nagegaan of er geen hiaten of tegenstrijdigheden zullen optreden ingevolge de goedkeuring van dit ontwerp van decreet. Lopende procedures (b.v. verwerving van onroerende goederen) zullen strikt worden gerespecteerd in het belang van de rechtszekerheid. De minister-president kan hierin niet interfereren (b.v. procedures inzake brandveiligheid hotelhouders).

Artikel 37 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 38 (vernummerd artikel 39)

Door de heren Didier Ramoudt en Jacques Laverge wordt een amendement voorgesteld tot schrapping van dit artikel (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (III)).

De indiener verantwoordt het amendement als volgt. De schrapping van dit artikel is het logisch gevolg van het amendement op hoofdstuk IV waar wordt voorgesteld om dit hoofdstuk te schrappen teneinde de adviesstructuur te herzien.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 38 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 39 (vernummerd artikel 40)

Artikel 39 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 40 (vernummerd artikel 41)

Artikel 40 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 41 (vernummerd artikel 42)

Door de heren Didier Ramoudt en Jacques Laverge wordt een amendement voorgesteld (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5) dat ertoe strekt dit artikel te schrappen.

De heer Didier Ramoudt verantwoordt het amendement als volgt. De schrapping van dit artikel is het logisch gevolg van het amendement op hoofdstuk IV waar wordt voorgesteld om dit hoofdstuk te schrappen teneinde de adviesstructuur te herzien.

Spreker wijst erop dat er zich wellicht problemen zullen stellen met betrekking tot de openluchtrecreatieve verblijven, gelet op de bepalingen van artikel 6 en artikel 12 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen. Artikel 41 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez, Jacky Maes en Freddy De Vilder wordt een amendement voorgesteld tot invoeging van een artikel 41bis (nieuw) dat luidt als volgt :

“Artikel 41bis

In artikel 6 en artikel 12 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven worden de woorden “ de Vlaamse Adviesraad voor het Toerisme” geschrapt.”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Het amendement betreft een aanpassing van het decreet van 3 maart 1993 ingevolge de opheffing van de Vlaamse Adviesraad voor het Toerisme.

Het amendement tot invoeging van een artikel 41bis wordt als nieuw artikel 43 aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 42 (vernummerd artikel 44)

Artikel 42 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 43 (vernummerd artikel 45)

Artikel 43 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 44 (vernummerd artikel 46)

Artikel 44 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Leo Cannaerts, Jacky Maes en Freddy De Vilder wordt een amendement voorgesteld tot invoeging van een *nieuw artikel 44bis* dat luidt als volgt :

“Artikel 44bis

“Zolang de Vlaamse regering de besluiten ter uitvoering van dit decreet niet heeft genomen, blijven de thans van kracht zijnde regelen van toepassing”.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verantwoordt het amendement als volgt. Dit amendement wordt ingediend naar aanleiding van de bespreking in de commissie en de mogelijke interpretatieproblemen bij de opheffing van het decreet van 29 mei 1984 en het in voege treden van onderhavig decreet. Het invoegen van deze algemene bepaling bij de wijzigings- en slotbepalingen bevordert de coherente en de leesbaarheid van het decreet.

In deze context kan eveneens worden verwezen naar het advies van de juridische dienst terzake, waarin eveneens wordt voorgesteld om een opsomming te geven van de van kracht zijnde uitvoeringsbesluiten van het decreet van 29 mei 1984.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey meent evenwel dat de opname van een algemene bepaling reeds aan de belangrijkste bekommernissen tegemoet komt. Deze spreker stelt voor dat in bijlage bij het verslag een lijst zou worden opgenomen van alle van kracht zijnde uitvoeringsbesluiten van het decreet van 29 mei 1984.

De minister-president treedt het juridisch advies van het Vlaams Parlement bij en is voorstander van de opname van een algemene bepaling. Doch dit impliceert dat het amendement ingediend door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Paul Deprez en Freddy De Vilder (Stuk 846 (1997-1998) – Nr. 5 (I)) dat ertoe strekt aan artikel 20 een tweede lid toe te voegen wordt ingetrokken.

Op vraag van mevrouw Trees Merckx-Van Goey welke uitvoeringsbesluiten er op dit ogenblik nog van kracht zijn in deze context, antwoordt de minister-president als volgt. Het betreft de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot de personeelsformatie, en alles wat hiermede samenhangt, het huis-

houdelijk reglement en de samenstelling van de raad van bestuur.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey wenst nog nadere toelichting omtrent de werking van de technische comités. Hierop antwoordt de minister-president, hierin bijgetreden door de heer Didier Ramoudt dat deze problematiek wordt geregeld in het kader van het huishoudelijk reglement.

Het amendement tot invoeging van een artikel 44bis wordt als nieuw artikel 47 aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 45 (vernummerd artikel 48)

Artikel 45 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

5. TWEEDE LEZING OP VRAAG VAN EEN LID (REGL. ART. 65, 1, b).

Artikelsgewijze bespreking

De aanneming in eerste lezing van het amendement tot wijziging van het opschrift van het ontwerp van decreet wordt in tweede lezing unaniem bevestigd met 12 stemmen.

De aanneming in eerste lezing van het geamendeerde artikel 2 wordt unaniem bevestigd met 12 stemmen.

De aanneming in eerste lezing van het geamendeerde artikel 4 (met inbegrip van de vernummering van 14° in 15°, ingevolge de invoeging van een 13° bis in art. 4, § 2) wordt bevestigd met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

De aanneming in eerste lezing van het geamendeerde artikel 6 (met inbegrip van de vernummering van 14° in 15°, ingevolge de invoeging van een 13° bis in het geamendeerde artikel 4, § 2) wordt bevestigd met dezelfde stemuitslag.

De aanneming in eerste lezing van de geamendeerde artikelen 8 en 9 en de invoeging bij wijze van technisch-legistieke tekstcorrectie na deze artikelen van de woorden “Afdeling 3 – Bestuur en werking” wordt bevestigd met dezelfde stemuitslag.

De aanneming in eerste lezing van de geamendeerde artikelen 12 en 15 wordt bevestigd met dezelfde stemuitslag, met inbegrip van een tekstcorrectie in

artikel 15, 4°, waarbij de derde regel dient gelezen als volgt : “ openbare instelling, of lid van een ministerieel kabinet ;”.

De aanneming in eerste lezing van het geamendeerde artikel 16 wordt bevestigd met dezelfde stemuitslag.

De aanneming in eerste lezing van het geamendeerde artikel 26 wordt bevestigd met dezelfde stemuitslag.

De aanneming in eerste lezing van het amendement tot wijziging van het opschrift van Hoofdstuk IV en het in eerste lezing geamendeerde artikel 27 wordt met 12 stemmen bevestigd.

De aanneming in eerste lezing van de geamendeerde artikelen 28 en 35 wordt bevestigd met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Op verzoek van de heer Didier Ramoudt en van de commissie wordt m.b.t. het in eerste lezing geamendeerde artikel 35 uitdrukkelijk in het verslag geëxpliciteerd dat “dit verslag voor 1 april van het daaropvolgend jaar wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering en medegedeeld aan het Vlaams Parlement. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van het jaarverslag”.

De aanneming in eerste lezing van de invoeging van een nieuw artikel 36bis (vernummerd : 37) wordt bevestigd met dezelfde stemuitslag en de vernummering van de artikelen 38, 39, 40, 41 (vernummerd : 39, 40, 41, 42) wordt bevestigd met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

De aanneming in eerste lezing van het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 41 bis (vernummerd : 43) en de vernummering van de artikelen 42, 43, 44 (vernummerd : 44, 45, 46) wordt bevestigd met dezelfde stemuitslag.

De aanneming in eerste lezing van het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 44 bis (vernummerd : 47) wordt met 12 stemmen aangenomen. Alle amendementen die in eerste lezing werden aangenomen werden dus ook in tweede lezing aangenomen.

6. STEMMING OVER HET GEHEEL

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

Freddy DE VILDER

De voorzitter,

Robert VOORHAMME

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Ontwerp van decreet****betreffende de openbare instelling Toerisme
Vlaanderen en de Vlaamse Raad
voor het Toerisme****HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

HOOFDSTUK II**Herstructurering Toerisme Vlaanderen****AFDELING 1****Oprichting****Artikel 2**

De openbare instelling Toerisme Vlaanderen, opgericht bij het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van Toerisme Vlaanderen, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, hierna te noemen de instelling, is een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid waarop de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van categorie B, van toepassing zijn, voor zover er in dit decreet niet van wordt afgeweken.

Artikel 3

De zetel van de instelling is gevestigd in Brussel.

AFDELING 2**Taken en bevoegdheden****Artikel 4**

§ 1. De instelling heeft als opdracht het toerisme, de toeristische recreatie en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme te bevorderen. Daartoe zal ze instaan voor het bevorderen van de professionalisering van de toeristische sector, voor het ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod en voor de coördinatie ervan.

§ 2. De instelling is inzonderheid belast met :

- 1° het promoten van Vlaanderen als toeristische regio voor zowel recreatief toerisme als zaken-, congres- en incentivetoerisme ;
- 2° het opstellen van strategische promotieplannen op het vlak van toerisme ;
- 3° het koppelen van deze toeristische promotie aan de promotie van Vlaanderen in globo en van Vlaamse producten ;
- 4° het voeren en bevorderen van toeristisch markt-onderzoek en toeristische marktstudie ;
- 5° het verzorgen van marketing en public relations met betrekking tot toerisme in binnen- en buitenland ;
- 6° het ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod door middel van hefboom- of proefprojecten ;
- 7° het classificeren van de toeristische infrastructuur aan de hand van kwaliteitscriteria bepaald door de Vlaamse regering, en de controle op het naleven van de kwaliteitscriteria ;
- 8° het nagaan van de behoeften ter bevordering en ondersteuning van de promotie van de toeristische sectoren ;
- 9° het samenwerken met de diensten van de Vlaamse regering, de lokale, regionale en federale overheden, alsook met de gemeentelijke, gewestelijke en provinciale toeristische diensten en verenigingen voor vreemdelingenverkeer ;
- 10° het vestigen en exploiteren van onthaal- en promotiekantoren in het binnenland ;

- 11° het exploiteren van onthaal- en promotiekantoren in het buitenland en het adviseren van de Vlaamse regering betreffende de vestiging van deze kantoren in het buitenland ;
- 12° het begeleiden, coördineren en stimuleren van de activiteiten van plaatselijke, gewestelijke en provinciale toeristische verenigingen, verenigingen voor vreemdelingenverkeer en diensten voor toerisme ;
- 13° het bevorderen van het sociaal jeugd- en volwassentoerisme ;
- 14° het opvolgen van het Europees en internationaal toeristisch beleid voorzover dit verbonden is aan de eigen opdracht van de instelling ;
- 15° het realiseren van het toeristische beleid inzake bovenvermelde opdrachten, binnen de door de Vlaamse regering uitgetekende beleidslijnen.

§ 3. De instelling kan overeenkomsten tot samenwerking sluiten met rechtspersonen, die doelgerichte acties of activiteiten organiseren binnen het domein van haar opdracht.

§ 4. Om haar opdrachten te vervullen, kan de instelling samenwerkingsovereenkomsten afsluiten met provinciale of gemeentelijke besturen of met hun toeristische diensten of verenigingen voor vreemdelingenverkeer.

Artikel 5

De instelling vervult haar opdracht in het kader van het economische en culturele beleid van de Vlaamse regering in het algemeen en het buitenlandse beleid in het bijzonder, dit overeenkomstig de door de Vlaamse regering verstrekte richtlijnen.

Artikel 6

De Vlaamse regering en Toerisme Vlaanderen sluiten betreffende de opdrachten zoals omschreven in artikel 4, § 2, 1° tot en met 15°, een beheersovereenkomst.

Deze beheersovereenkomst kan :

- 1° in afwijking van artikel 7, de bevoegdheid om over de tarifiering van de dienstverlening te

beslissen, overlaten aan de autonomie van de instelling ;

- 2° de in artikel 8 opgelegde verplichting om goedkeuring te vragen aan de Vlaamse regering vervangen ;

- 3° in afwijking van artikel 9, de bevoegdheid om de standplaatsen in het buitenland te bepalen, overlaten aan de autonomie van de instelling ;

- 4° de in artikel 11, 1°, opgelegde machtiging door de Vlaamse regering vervangen.

De beheersovereenkomst wordt afgesloten voor een periode van vijf jaar die ingaat bij het afsluiten van deze beheersovereenkomst door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering bepaalt de inwerkingtreding en de modaliteiten van deze beheersovereenkomst.

De ontwerp-beheersovereenkomst zal vooraf meegedeeld worden aan het Vlaams Parlement.

Artikel 7

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de instelling haar dienstverlening kan tarifieren en terzake overeenkomsten kan sluiten.

Artikel 8

§ 1. Het jaarprogramma van de instelling, alsook wijzigingen eraan, dienen bij beslissing van de Vlaamse regering te worden goedgekeurd.

§ 2. Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse regering binnen een termijn van dertig kalenderdagen te rekenen vanaf de betekening aan de Vlaamse regering, wordt de goedkeuring geacht te zijn gegeven.

Artikel 9

§ 1. De Vlaamse regering keurt vooraf de standplaatsen van de vertegenwoordigers in het buitenland goed.

§ 2. Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse regering binnen een termijn van dertig kalenderdagen te rekenen vanaf de betekening aan

de Vlaamse regering, wordt de goedkeuring geacht te zijn gegeven.

AFDELING 3

Bestuur en werking

Artikel 10

Naast het jaarverslag bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, dat door de Vlaamse regering wordt meegedeeld aan het Vlaams Parlement, dient de instelling om de zes maanden bij de Vlaamse regering een verslag in over de stand van de uitvoering van het jaarprogramma.

Artikel 11

Voor het vervullen van haar opdrachten kan de instelling, na machtiging door de Vlaamse regering,

- 1° onroerende goederen verwerven, ze vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen en
- 2° tot onteigening ten algemenen nutte overgaan.

Artikel 12

§ 1. Er is een raad van bestuur, die bestaat uit :

- 1° zes leden, vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, waaronder één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door de Vlaamse provincies en één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door de Vlaamse gemeenten ;
- 2° zes leden, representatieve vertegenwoordigers van de toeristische sectoren.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de stemgerechtigde leden van de raad van bestuur aan.

§ 3. De Vlaamse regering wijst onder haar vertegenwoordigers een voorzitter aan. De voorzitter heeft stemrecht en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

§ 4. De raad van bestuur kiest onder zijn leden twee ondervoorzitters met stemrecht. Eén ondervoorzitter wordt gekozen uit de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en één ondervoorzitter wordt gekozen uit de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren.

§ 5. De leden van de raad van bestuur worden aangesteld om hun bijzondere deskundigheid en hun vertrouwdsheid met de toeristische sector.

§ 6. Een lid van de raad van bestuur kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van de instelling.

§ 7. De leidend ambtenaar van de instelling, de leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid, de leidend ambtenaar van de administratie Economie en de leidend ambtenaar van de administratie Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem.

§ 8. De voorzitter van de Vlaamse Raad voor het Toerisme heeft ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem.

Artikel 13

De voorzitter van de raad van bestuur is gemachtigd derden als deskundigen uit te nodigen op de vergaderingen van de raad van bestuur.

Artikel 14

§ 1. Het mandaat van de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in de raad van bestuur vervalt drie maanden na de vernieuwing van het Vlaams Parlement.

§ 2. Het mandaat van de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren in de raad van bestuur vervalt om de drie jaar.

§ 3. De uittredende leden van de raad van bestuur kunnen opnieuw worden benoemd.

§ 4. Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de raad van bestuur, zit een opvolger het mandaat uit. De Vlaamse regering benoemt de opvolger.

Artikel 15

Het mandaat van bestuurder is onverenigbaar met :

- 1° het lidmaatschap van een wetgevende en/of decreetgevende en/of ordonnantiegevende vergadering en van het Europees Parlement ;
- 2° het ambt van minister of staatssecretaris ;
- 3° de ambten van commissaris van de federale regering, bedoeld in de artikelen 1, 5 en 5bis van de provinciewet, of lid van de bestendige deputatie ;
- 4° het ambt van provinciegriffier, van ambtenaar-generaal van een ministerie, van een andere openbare instelling of van lid van een ministerieel kabinet ;
- 5° het ambt van burgemeester, schepen of voorzitter van een OCMW ;
- 6° het mandaat van stemgerechtigd lid van de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

Artikel 16

§ 1. De raad van bestuur beschikt over volgende bevoegdheden :

- 1° het bepalen van het algemeen beleid van de instelling ;
- 2° het goedkeuren van de begroting, de inventaris, de jaarrekening met de balans, de resultatenrekening en de toelichting, alsook het goedkeuren van het jaarverslag ;
- 3° het goedkeuren van de strategische promotieplannen en de beheersovereenkomst ;
- 4° het goedkeuren van de strategische plannen op het vlak van de ondersteuning van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod door middel van hefboom- of proefprojecten ;
- 5° het vaststellen van de tariefstelling en van de typevoorbeelden van overeenkomsten, bedoeld in artikel 7 ;
- 6° het verstrekken van advies aan de Vlaamse regering over de standplaatsen in het buitenland bedoeld in artikel 9 ;

7° het vaststellen van de organisatiestructuur van de instelling ;

8° het verstrekken van advies aan de Vlaamse regering over de regeling van de rechtspositie van het personeel, binnen de door de Vlaamse regering bepaalde termijn ;

9° het uitvoeren van de opdrachten die de Vlaamse regering in het kader van het personeelsstatuut toewijst ;

10° het uitoefenen van toezicht op de leidend ambtenaar van de instelling ;

11° het bemiddelen in personeelsaangelegenheden en -conflicten binnen de directieraad ;

12° het goedkeuren van de deelneming aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden of van de oprichting van vennootschappen en van de strategische aspecten die daaraan verbonden zijn, met inbegrip van het toezicht op de behaalde resultaten daarvan, alsook de voordracht van de vertegenwoordigers van de instelling in de bestuursorganen van die vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden.

De instelling kan enkel deelnemen aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden of overgaan tot de oprichting van vennootschappen indien deze geen andere dan promotionele doeleinden hebben ;

13° op vraag van de Vlaamse regering, en op eigen initiatief, advies verstrekken over de aangelegenheden vermeld onder artikel 4.

§ 2. Behoudens de bevoegdheden vermeld in artikel 12, § 4, artikel 16, § 1, 9°, 10° en 11°, en artikel 17, worden de beslissingen van de raad van bestuur genomen op voorstel van de leidend ambtenaar van de instelling. Iedere bestuurder kan via de voorzitter voorstellen bij de raad van bestuur indienen.

§ 3. Ter uitvoering van zijn bevoegdheden kunnen de leden van de raad van bestuur via de voorzitter te allen tijde alle documenten van de instelling inzien. De voorzitter of de leden van de raad van bestuur kunnen via de leidend ambtenaar aan alle personeelsleden alle verduidelijkingen en alle verificaties vorderen die de raad van bestuur nodig acht voor de uitvoering van zijn bevoegdheden.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van de vergoeding die aan de voorzitter, de ondervoorzitter en aan de leden van de raad van bestuur kan worden toegekend. Ze bepaalt eveneens hun vergoedingen voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 17

De raad van bestuur bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent. Dit reglement wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Artikel 18

Krachtens artikel 9, §§ 1, 2, 3, 5 en 6 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, oefenen twee commissarissen van de Vlaamse regering toezicht uit op de instelling. De commissarissen worden benoemd door de Vlaamse regering.

Artikel 19

Het secretariaat van de raad van bestuur wordt georganiseerd door de instelling, die hiervoor de nodige personeelsleden ter beschikking stelt.

Artikel 20

De personeelsformatie van de instelling en de regeling van de rechtspositie van het personeel van de instelling, hierin begrepen die van de leidend ambtenaar, worden vastgesteld en bepaald door de Vlaamse regering, behoudens de aspecten ervan die bij decreet vastgesteld worden.

Artikel 21

§ 1. De leidend ambtenaar van de instelling wordt aangesteld door de Vlaamse regering en is bevoegd voor alle aangelegenheden die niet ressorteren onder de bevoegdheid van de raad van bestuur, inzonderheid de dagelijkse leiding van de instelling. De leidend ambtenaar is belast met de uitvoering van de besluiten van de raad van bestuur en het vastleggen van het werkplan.

§ 2. De leidend ambtenaar is tevens belast met de voorbereiding van de beslissingen van de raad van bestuur.

§ 3. De leidend ambtenaar vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

§ 4. De Vlaamse regering kan de leidend ambtenaar vragen om een voorafgaand onderzoek te doen of om advies te verstrekken voor de aangelegenheden die betrekking hebben op het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme.

§ 5. Ter vrijwaring van de belangen van de instelling kan de leidend ambtenaar alle dringende beslissingen en maatregelen nemen die in normale omstandigheden tot de bevoegdheid van de raad van bestuur behoren. Die beslissingen dienen onverwijld ter bevestiging aan de raad van bestuur te worden voorgelegd.

Artikel 22

§ 1. De leidend ambtenaar wordt bijgestaan door een directieraad, die bestaat uit de leidend ambtenaar en de afdelingshoofden van de instelling ; De leidend ambtenaar zit de vergaderingen van de directieraad voor en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

§ 2. De directieraad adviseert de leidend ambtenaar over de coördinatie van het goede beheer van de afdelingen en van de afdelingsoverschrijdende aangelegenheden.

De directieraad kan op eigen initiatief, op vraag van de Vlaamse regering of op vraag van de raad van bestuur, advies uitbrengen over de regeling van de rechtspositie van het personeel.

§ 3. De leidend ambtenaar kan een deel van zijn of haar bevoegdheden delegeren aan een of meer leden van de directieraad.

AFDELING 4

Financiële middelen

Artikel 23

De financiële middelen van de instelling bestaan uit :

- 1° een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° eigen inkomsten en vergoedingen voor prestaties aan derden, verworven binnen het kader van haar opdracht zoals bepaald in artikel 4 ;
- 3° andere inkomsten, na goedkeuring door de Vlaamse regering, schenkingen en legaten inbegrepen.

Artikel 24

De raad van bestuur bepaalt onder welke voorwaarden en in welke mate de leidend ambtenaar over de middelen van de instelling beschikt.

Artikel 25

Binnen de kredieten, ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, worden op de begroting van de instelling gelden ingeschreven die de instelling kan aanwenden om de ontwikkeling van het toeristische productaanbod te ondersteunen.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke regels subsidies, leningen, zekerheidsstellingen of andere vormen van tegemoetkomingen onder bezwarende of kosteloze titel binnen de beschikbare kredieten kunnen worden verleend om de doelstellingen van het voorgaande lid te verwezenlijken.

HOOFDSTUK III

Taken van de Vlaamse regering

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering wordt belast met :

1° het toeristisch beleid en alle uitvoerende taken, behoudens de taken die in artikel 4, § 2, 7° aan Toerisme Vlaanderen zijn toegewezen, die betrekking hebben op :

- a) de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus ;
- b) het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 ;
- c) het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut voor openluchtrecreatieve verblijven, gewijzigd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 ;
- d) het koninklijk besluit van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting ;

2° samenwerking met zowel internationale, Europese, regionale en lokale overheden, alsook met de gemeentelijke, gewestelijke en provinciale toeristische diensten en verenigingen voor vreemdelingenverkeer, voor de in 1° toegewezen taken ;

3° het opmaken van strategische plannen voor de in 1° toegewezen taken.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt welke roerende en onroerende goederen, noodzakelijk voor de uitvoering van de opdrachten die ingevolge dit decreet aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn toegewezen, zonder vergoeding, vanuit Toerisme Vlaanderen naar de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen.

Op datum van de overdracht neemt de Vlaamse Gemeenschap alle rechten, verplichtingen en lasten van het verleden die met de overgedragen goederen verbonden zijn ten haren laste.

§ 3. Ingevolge de gewijzigde opdrachten van Toerisme Vlaanderen en van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kunnen personeelsleden vanuit Toerisme Vlaanderen worden overgeheveld naar de diensten van de Vlaamse regering en geïntegreerd in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Om dezelfde redenen kunnen vanuit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en vanuit andere Vlaamse openbare instellingen op vrijwillige basis ambtenaren worden overgeheveld naar de diensten van de Vlaamse regering en geïntegreerd in Toerisme Vlaanderen.

De overgehevelde personeelsleden behouden hun hoedanigheid, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsook alle reglementair toegekende rechten die ze genoten in de instelling waaruit ze afkomstig zijn.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels inzake de overheveling van de betrokken personeelsleden en de desbetreffende goederen.

HOOFDSTUK IV

Oprichting van een Vlaamse Raad voor het Toerisme

AFDELING 1

Oprichting

Artikel 27

Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een Vlaamse Raad voor het Toerisme opgericht, hier “de raad” te noemen.

AFDELING 2

Samenstelling

Artikel 28

§ 1. De raad bestaat uit minimaal 18 en maximaal 24 leden, onder wie een voorzitter en twee ondervoorzitters.

§ 2. De raad wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de toeristische sectoren, met inbegrip van het sociaal volwassenen- en jeugdtoerisme. De leden van de raad worden aangeduid omwille van hun bijzondere deskundigheid in en hun trouwdheid met de toeristische sector.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de stemgerechtigde leden van de raad aan.

§ 4. De Vlaamse regering wijst onder de leden van de raad een voorzitter aan. De voorzitter heeft stemrecht en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

§ 5. De Vlaamse regering wijst onder de leden van de raad twee ondervoorzitters aan. Beide ondervoorzitters hebben stemrecht.

§ 6. Een bestuurder van de instelling kan geen stemgerechtigd lid zijn van de raad. Het mandaat van lid van de raad is onverenigbaar met enig ambt of mandaat dat via openbare verkiezing toegankelijk is.

§ 7. Een lid van de raad kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van Toerisme Vlaanderen of van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 8. De leidend ambtenaar van Toerisme Vlaanderen wordt ambtshalve als waarnemer in de raad opgenomen. De leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid, de leidend ambtenaar van de administratie Economie en de leidend ambtenaar van de administratie Cultuur worden ambtshalve als waarnemer opgenomen in de raad.

§ 9. De voorzitter van de raad van bestuur van de instelling heeft ambtshalve zitting in de raad, als waarnemer met raadgevende stem.

Artikel 29

De voorzitter van de raad is gemachtigd derden als deskundigen uit te nodigen op de vergaderingen van de raad.

Artikel 30

§ 1. Het mandaat van de leden van de raad vervalt om de vier jaar.

§ 2. De uittredende leden van de raad kunnen opnieuw worden benoemd.

§ 3. Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de raad, zit een opvolger het mandaat uit. De Vlaamse regering benoemt de opvolger.

Artikel 31

Het secretariaat en de coördinatie van de werkzaamheden van de raad worden georganiseerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat hiervoor de nodige personeelsleden en infrastructuur ter beschikking stelt.

AFDELING 3

Taken, bevoegdheden en werking

Artikel 32

§ 1. De raad heeft tot taak advies te verstrekken over alle aangelegenheden op het vlak van toerisme, en over aangelegenheden die hiermee verband houden, uitgezonderd die aangelegenheden die betrekking hebben op de organisatie en de werking van de instelling.

§ 2. De raad verstrekt zijn adviezen op eigen initiatief, op verzoek van de Vlaamse regering of op verzoek van het Vlaams Parlement.

Artikel 33

§ 1. De Vlaamse regering is verplicht het advies van de raad in te winnen :

1° over elk voorontwerp van decreet en elk reglementair besluit over een gemeenschaps- of gewestaangelegenheid inzake toerisme of vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, met uitzondering van de begroting, alsook elk reglementair besluit dat betrekking heeft op de organisatie en de werking van de instelling ;

2° telkens als een decreet of besluit bepaalt dat de raad om advies gevraagd moet worden.

§ 2. Het in § 1 genoemde advies wordt verstrekt binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag.

In uitzonderlijke of spoedeisende gevallen kan de aanvrager, na uitdrukkelijke motivatie, een kortere termijn voor het verstrekken van het advies bepalen, op voorwaarde dat die termijn minstens veertien kalenderdagen bedraagt. Indien binnen de

gestelde termijn geen advies wordt uitgebracht, wordt het geacht te zijn gegeven.

Artikel 34

Het advies van de raad is met redenen omkleed. Bij elk advies wordt de uitslag van de stemming gevoegd. Als geen unaniem advies kan worden gegeven, worden de verschillende standpunten van de leden in het advies vermeld.

Artikel 35

De raad stelt jaarlijks een verslag op over zijn werkzaamheden. Dit verslag wordt vóór 1 april voorgelegd aan de Vlaamse regering en medege-deeld aan het Vlaams Parlement. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van het jaarverslag.

Artikel 36

De raad bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn taken en bevoegdheden uitoefent. Dat reglement wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Artikel 37

§ 1. De raad kan op verzoek van de Vlaamse regering, en volgens haar modaliteiten, of op eigen initiatief sectorcommissies installeren. Deze commissies worden voorgezeten door een lid van de raad. Om deze commissies samen te stellen kan de raad beroep doen op personen die geen lid zijn van de raad. De commissies hebben een beperkte, door de Vlaamse regering of door de raad omschreven opdracht. De commissie wordt na het vervullen van de opdracht door de raad opgeheven. De sectorcommissie rapporteert aan de raad.

§ 2. Het secretariaat en de coördinatie van de werkzaamheden van de sectorcommissie worden georganiseerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat hiervoor de nodige personeelsleden en infrastructuur ter beschikking stelt.

HOOFDSTUK V

Wijzigings- en slotbepalingen

Artikel 38

In artikel 4 en artikel 5, 7° van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesvertrekkende bedrijven worden de woorden “Toerisme Vlaanderen” vervangen door de woorden “Vlaamse regering”.

Artikel 39

In artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven worden de woorden “na advies van technisch comité” geschrapt.

Artikel 40

In artikel 4, § 1, en artikel 5 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, worden de woorden “de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen” vervangen door de woorden “de Vlaamse regering”.

Artikel 41

In de artikelen 6, 8°, 9 en 10 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, worden de woorden “Toerisme Vlaanderen” vervangen door de woorden “Vlaamse regering”.

Artikel 42

In de artikelen 4, § 1, 5, 6 en 12 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, worden de woorden “op advies van het technisch comité van de openluchtrecreatieve verblijven” geschrapt.

Artikel 43

In artikel 6 en artikel 12 van het decreet van 3

maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven worden de woorden “de Vlaamse Adviesraad voor het Toerisme” geschrapt.

Artikel 44

In artikel 64 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid worden de woorden “het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme” vervangen door de woorden “Toerisme Vlaanderen”.

Artikel 45

De volgende regelingen worden opgeheven :

1° het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995 ;

2° het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme.

Artikel 46

Artikel 8 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus, wordt opgeheven.

Artikel 47

Zolang de Vlaamse regering de besluiten ter uitvoering van dit decreet niet heeft genomen, blijven de thans van kracht zijnde regelen van toepassing.

Artikel 48

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop elk van de artikelen van dit decreet in werking treedt.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1**Hoorzitting van 5 maart 1998 in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden over het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme****Voormiddagvergadering**

onder het voorzitterschap van de heer Robert Voorhamme, met :

- De heer Bart Caron, stafmedewerker sport, cultuur en toerisme van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)
- Mevrouw Veerle De Boeck, secretaris-generaal Association of Belgian Tour Operators (ABTO)
- De heer Karel De Meulemeester, secretaris-generaal van de Vlaamse Toeristenbond (VTB)
- De heer E. Raes, voorzitter van de Federatie Horeca Vlaanderen
- De heer Luc De Bauw, secretaris-generaal van de Federatie Horeca Vlaanderen

Namiddagvergadering

onder het voorzitterschap van de heer Robert Voorhamme, met :

- De heer Luc Glorieux, bestuurder-directeur van de Federatie van de Belgische Autobus- en Autocarondernemers (FBAA)
- De heer Antoon Van Eeckhout, gedelegeerd bestuurder van de Beroepsfederatie van Vlaamse Recreatieondernemers (CKVB)
- De heer Fernand Peuteman, voorzitter van de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP)
- de heer Jan Jassogne, algemeen ondervoorzitter van de Confederatie van Immobiliënberoepen van België (CIB)

1. DE VERENIGING VAN VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN

De heer Bart Caron, stafmedewerker sport, cultuur en toerisme van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten : Artikel 4 van het ontwerpdecreet geeft de taken en bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen weer. Toerisme Vlaanderen moet de

professionalisering van de toeristische sector bevorderen, de ontwikkeling van het toeristisch productaanbod ondersteunen en de promotie van het toerisme promoten.

We gingen na of er aanknopingspunten zijn voor het lokale toerismebeleid. In theorie zijn die er wel, maar zijn ze ook concreet genoeg ? Toerisme Vlaanderen moet de infrastructuur classificeren aan de hand van kwaliteitscriteria (punt 7) en moet samenwerken met de lagere overheden en met de gemeentelijke toeristische diensten en Verenigingen voor vreemdelingenverkeer (VVV) (punt 9). Toerisme Vlaanderen moet de activiteiten van plaatselijke VVV's begeleiden en stimuleren (punt 12) en het toeristisch beleid realiseren (punt 14). Toerisme Vlaanderen kan overeenkomsten tot samenwerking afsluiten met rechtspersonen die doelgerichte acties organiseren (paragraaf 3).

Artikel 26, paragraaf 1, stelt dat de Vlaamse regering wordt belast met de samenwerking met zowel lagere overheden, als met de gemeentelijke toeristische diensten en VVV's voor de taken die in punt 1 worden opgesomd. Op zich is dat een positieve zaak, maar het zijn facetten waarop de gemeentebesturen weinig beleidsinvloed hebben. Dit artikel kan een middel zijn om op middellange termijn een aantal uitvoerende taken naar de gemeentebesturen door te schuiven. Dit is positief in zoverre Toerisme Vlaanderen tegelijk stimuli geeft voor een kwaliteitsverhoging van het lokale toerismebeleid.

Het nieuwe decreet schaft het Technisch Comité van de steden en gemeenten af. Dit is jammer. Het Technisch Comité voerde een stelsel van erkenningen in verschillende categorieën in. Dit had een positieve invloed op de lokale ontwikkelingen. Het informatiseringsproject werd zeer gewaardeerd.

Artikel 12 heeft betrekking op de raad van bestuur. De raad bevat op geen enkele wijze een vertegenwoordiging van de lokale toeristische diensten en VVV's. Dat betreuren wij. Er moet ook gewaakt worden over de aanwezigheid van vertegenwoordigers, afkomstig uit alle provincies.

Artikel 15 sluit de aanwezigheid van burgemeesters en schepenen in de raad van bestuur uit. Wij menen echter dat wanneer deze mandatarissen geen mandaat in de gemeenschap of in het gewest hebben, zij wel lid van de raad van bestuur kunnen worden.

Artikel 27 en volgende bepalen de regels voor de oprichting van een Hoge Raad voor het Toerisme.

Deze raad wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de toeristische sectoren. Ook hier zijn de lokale toeristische diensten en VVV's formeel niet vertegenwoordigd. Dit moet in het decreet worden vastgelegd.

De opmerkingen over de raad van bestuur en de Hoge Raad kunnen opgevangen worden door de creatie van een formeel overlegplatform waarin de gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschap zijn vertegenwoordigd, evenals de diensten voor toerisme en de VVV's, de provinciale toeristische federaties en Toerisme Vlaanderen.

De kwaliteit van de VVV's en de vrijwilligers is dikwijls problematisch. Professionalisering ontbreekt vaak. Toerismebeleid staat meestal onderaan de lokale politieke agenda. Er worden zelden of nooit beleidsplannen opgesteld. Er worden ook weinig middelen voor toerismebeleid uitgetrokken. We moeten het strategisch marktgericht toerismebeleid op een hoger niveau tillen. Denk in dat verband aan de toeristische bureaus in de Vlaamse steden.

De verhouding met andere overheidsniveaus vormt een pijnpunt. Vele initiatieven en projecten worden op diverse overheidsniveaus ontwikkeld, maar niet of te weinig op het lokale niveau afgestemd. Toerisme Vlaanderen heeft een grote invloed op het lokaal toerismebeleid. Toerisme Vlaanderen bepaalt de erkenning en treedt tegelijkertijd op als partner wanneer het gaat om promotie. Toerisme Vlaanderen reikt een aantal middelen voor de promotiecampagne aan. Een aantal gemeenten geeft aan dat Toerisme Vlaanderen erg top-down opereert. Deze directieve benadering beperkt het ontwikkelen van eigen lokale initiatieven. Het lokale beleid kreeg indirecte impulsen via het Technisch Comité van steden, gemeenten en VVV's.

Er wordt echter gezocht naar vernieuwing. Dit gebeurt op alle betrokken niveaus en bij vele actoren.

De provincies nemen de aanmaak van streekgebonden strategische plannen ter harte. Ze willen komen tot een geïntegreerd toeristisch beleid. Wij ondersteunen dit streven naar een strategische planning voor de steden. Daarin zijn zowel gemeentelijke als provinciale actoren aanwezig, evenals een afvaardiging van Toerisme Vlaanderen. Deze strategische planning werkt bottom-up.

Dit sluit goed aan bij het subsidiariteitsbeginsel. Wij menen dat de provincies ideaal geplaatst zijn

om de gemeentebesturen bij te staan bij de verguningsadministratie, productontwikkeling en promotie.

Het feit dat we hier Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap samen bespreken, heeft te maken met de opdeling van de taken van het decreet. De voorstellen die we doen, slaan zowel op Toerisme Vlaanderen als op de Vlaamse Gemeenschap. Over een taakverdeling spreken wij ons niet uit.

Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap kunnen het lokaal toerismebeleid beter ondersteunen. De kwaliteit van de dienstverlening moet hier de nadruk krijgen. De nodige inspanningen moeten grotendeels door het lokale bestuur zelf worden gedragen. Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap kunnen wel financiële stimuli geven.

Kwaliteitsverhoging moet het centrale thema zijn. De basisidee is het inzetten van deskundige en goed geschoolde medewerkers. De input moet vooral gebeuren bij de mensen, niet bij de infrastructuur. De gemeenten investeren doorgaans wel in de infrastructuur.

Toerisme Vlaanderen zou een pakket van opleiding en bijscholing moeten organiseren voor alle professionele en vrijwillige medewerkers in de toeristische sector. Een bijzonder aandachtspunt zijn de duizenden stads- en streekguides.

Een streekgerichte benadering is noodzakelijk. Vrijwilligers moeten daarin een plaats krijgen. Interregionale samenwerking betekent dat er routes en netwerken kunnen uitgebouwd worden. Dit geeft de regio een meerwaarde, zeker voor herkenbare regio's als de Kempen of Haspengouw is dit het geval.

Dit kan worden geregeld via het afsluiten van convenanten tussen de gemeentebesturen en de provinciale toeristische federaties, en tussen de gemeentebesturen en Toerisme Vlaanderen.

Het ontwerp van decreet vermeldt in artikel 4, paragraaf 2 het ontwikkelen en ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod door middel van hefboom- of proefprojecten. Dit is een zeer beperkende en onduidelijke bepaling. Betekent het dat Toerisme Vlaanderen de productontwikkeling liever aan andere actoren overlaat? Aan welke? Of betekent het dat Toerisme Vlaanderen andere actoren wil stimuleren en ondersteunen door samen proefprojecten op stapel

te zetten ? Productontwikkeling is een zeer belangrijk aandachtspunt voor Toerisme Vlaanderen.

Het belang van de diensten voor toerisme en VVV's kan nog sterk verhogen als er naast de aandacht voor het inkomend toerisme ook aandacht zou zijn voor dienstverlening aan de lokale bevolking. Wie informatie vraagt in zijn eigen stad over evenementen in een andere stad, moet goed onthaald worden.

De heer Jacky Maes : Uit uw nota blijken geen fundamentele bezwaren tegen het ontwerp van decreet over Toerisme Vlaanderen. U heeft wel bemerkingen : het lokaal niveau zou te weinig vertegenwoordigd zijn in bestuursorganen. Zal dat probleem niet worden gekanaliseerd door een betere samenwerking met de provincies ? In West-Vlaanderen verenigt Westtoerisme bijvoorbeeld de lokale steden en gemeenten. U heeft bemerkingen over de ontwikkelingen van bepaalde niveaus : weinig gemeentebesturen zouden echter kunnen samenwerken zonder de inbreng van de provincies.

De heer Bart Caron : De provincies spelen een belangrijke strategische rol inzake toerisme. Dit is een goede tendens. Toch wordt in veel gemeenten een erg zwak toerismebeleid gevoerd : dit kan slechts ten dele door structurele planning worden opgevangen. Bij de gemeenten bestaat ongerustheid als de provincies op een aantal terreinen actief worden.

Er moet niet alleen rekening worden gehouden met de relatie tussen gemeenten en provincies, maar ook met die tussen gemeenten en het Vlaamse niveau. Mijn ervaring leert dat het Vlaamse niveau met succes de beleidsontwikkeling kan stimuleren, dit blijkt bijvoorbeeld op domeinen als jeugdwerk en sport. De provincies zullen dit nooit doen : dat is trouwens niet hun taak.

Ook op het vlak van vorming kan het Vlaamse niveau een belangrijke rol spelen : het aantal toerisme-ambtenaren is zo klein dat een organisatie op Vlaams niveau te verkiezen is boven een organisatie op het niveau van de provincies.

Ik heb wel degelijk een fundamentele kritiek op het ontwerp van decreet : wij zijn niet vertegenwoordigd in de beheersorganen : er bestaat geen enkele intentie tot goede samenwerking. Onze functie blijft louter coördinerend.

De heer Didier Ramoudt : Moeten de gemeenten volgens u daadwerkelijk kunnen deelnemen aan de activiteiten van Toerisme Vlaanderen ? Wil u

inspraak ? Zo ja, met welke bedoeling ? Of bent u toch geen vragende partij voor inspraak ? Zijn de VVV's voorstander van samenwerkingsverbanden met de gemeenten zoals voorzien in artikel 4, paragraaf 3 van het decreet, waardoor het lokale niveau een eigen leven kan leiden ? Hoe staan de gemeenten tegenover de huidige structuur ? Wat kan worden veranderd ? Hoe staan de gemeenten tegenover de keuze voor één aanspreekpunt ?

De heer Bart Caron : Uw eerste vraag was of wij inspraak willen of gedirigeerd willen worden. Wat wij willen is dat er decretaal een overlegplatform zou worden ingeschreven. Wij willen ons niet bemoeien met het bestuur van Toerisme Vlaanderen, maar er moet naar cohesie gestreefd worden tussen de drie beleidsniveaus.

Wat uw volgende vraag betreft, wil ik er eerst op wijzen dat veel gemeentebesturen wel een toerismediendienst hebben, maar dat veel VVV's ook autonoom functioneren. In sommige gemeenten is er zelfs zowel een toerismediendienst van de gemeente als een VVV. Wanneer de gemeentebesturen geen inspraak zouden krijgen in de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, zouden zij wellicht gelukkig zijn met een andere vorm van formeel overleg. De acties op het terrein moeten op mekaar afgestemd worden.

De heer Didier Ramoudt : U bent dus geen vragende partij om zitting te hebben in de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen ?

De heer Bart Caron : De overheden moeten rechtstreeks kunnen communiceren, en niet via bestuursorganen van instellingen. Wij pleiten voor een overlegorgaan.

De heer Robert Voorhamme : Enerzijds wil u meer directe communicatie die niet via de structuren verloopt, anderzijds moet dat overleg wel gestructureerd zijn. Hoe moeten wij dat interpreteren ?

De heer Bart Caron : Er moet een formeel overlegplatform komen met vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen, van de Vlaamse regering, van de provincies en van de gemeenten. Dit kan georganiseerd worden via de VVP en de VVSG.

Elk kan een formele delegatie afvaardigen, om overleg tot stand te brengen tussen de overheidsniveaus, zodat wij kunnen komen tot een cohesie van de activiteiten. Naast de raad van bestuur en de Hoge Raad zou er dus nog een overlegorgaan moeten komen.

De heer Robert Voorhamme : Dit lost het probleem van een soepele samenwerking niet op.

De heer Bart Caron : Toerisme Vlaanderen stelde zich in het verleden vrij directief en centralistisch op. Zij werkten macroproducten uit en legden die dan op, ondanks het bestaan van het technische comité van gemeentelijke diensten en VVV's. Het bestaan van zo'n orgaan garandeert dus niets.

Intussen is er hier toch een en ander geëvolueerd. Wij menen dat een sterk orgaan een impact kan hebben op de bestuursbeslissingen, al biedt dat nog steeds geen garantie. In de huidige situatie verdwijnt het overleg echter volledig.

Wat is er verkeerd gelopen ? We komen op alle niveaus van ver. Toerisme Vlaanderen is als instelling de sleutel tot de ontwikkeling en uitvoering van een toerismebeleid, en kan die taak niet naar behoren uitvoeren door een gebrek aan middelen.

Moeten we dan de andere niveaus losmaken ? Dat zou nefast zijn, en het zou leiden tot een strijd tussen alle actoren – bijvoorbeeld steden of provincies – die zich proberen te profileren op toeristisch vlak. U vraagt of wij te vinden zijn voor één aanspreekpunt. De structuur moet vooral helder en duidelijk zijn voor wie ze moet gebruiken, bijvoorbeeld om een erkennings- of een subsidiedossier in te leiden.

De heer Didier Ramoudt : Wanneer ik u vraag of u gedirigeerd wil worden, dan wil ik van u weten of u het als een opdracht van Toerisme Vlaanderen beschouwt om de krijtlijnen uit te zetten, zonder dat u daarin mee kan praten.

De heer Bart Caron : Het zou een opdracht zijn voor het overlegplatform te bepalen wie welke taken op zich moet nemen.

De heer Didier Ramoudt : Moet Toerisme Vlaanderen bepalen binnen welke krijtlijnen de VVV's moeten werken, of is dat een opdracht voor de lagere echelons ?

De heer Bart Caron : Daarover moeten afspraken gemaakt worden, anders kan er geen cohesie zijn.

De heer Robert Voorhamme : Maar welke instantie moet dan uiteindelijk beslissen ?

De heer Bart Caron : Je moet een onderscheid maken tussen beleidsvoorbereiding, beleidsbeslissingen en beleidsuitvoering.

Toerisme Vlaanderen kan criteria opstellen en krijtlijnen uitzetten, en de lokale diensten erkennen. Andere activiteiten zijn dan de zaak van de lokale diensten.

De heer André Van Nieuwerkerke : U legde er de nadruk op dat de kwaliteit van het stedelijk toerismebeleid op de helling wordt gezet door de lage kwalificatie van de beroepskrachten. Kan u ons een lijst bezorgen van de beroepskrachten die in de gemeenten werken, en van de opleiding die ze genoten hebben ?

De heer Bart Caron : Over enkele weken kan ik u een lijst bezorgen met de gegevens van de gemeenten die nu in een werkgroep van ons zitten. Misschien beschikt Toerisme Vlaanderen over volledige lijsten.

De heer André Van Nieuwerkerke : Is het een taak van Toerisme Vlaanderen zich bezig te houden met een overzicht van de beroepsprofielen ?

De heer Bart Caron : Een weerkerende vraag is of iets de taak is van Toerisme Vlaanderen of van de Vlaamse Gemeenschap. Ik wil daarover geen uitspraak doen. Wel moet de kwaliteit vanuit het Vlaamse niveau bevorderd worden. Zij hoeven niet op te leggen welk kwalificatieniveau de mensen in dienst van de gemeenten moeten hebben. Maar nu is de toestand zo dat het de gemeenten door de administratie binnenlandse aangelegenheden onmogelijk wordt gemaakt hooggekwalificeerd personeel aan te werven.

De heer Emiel Verrijken : Niemand kan ontkennen dat de Van Dijck-tentoonstelling verkeerd werd aangepakt. In Nederland heeft men het voortdurend over blockbusters, de zogenaamde wereldschokkende tentoonstellingen zoals de Van Gogh-tentoonstelling. De voorbereiding van dergelijke tentoonstelling duurt ten minste vijf jaar. In Vlaanderen kent men dit niet.

Reisbureaus gaan zich steeds meer specialiseren in een bepaalde sector. De bureaus die zich bezighouden met cultuurtoerisme moeten hun reizen minstens drie jaar op voorhand plannen. Onze benadering is verkeerd, want één jaar voor de opening van de Van Dijck-tentoonstelling worden nog geen tickets verkocht. Dit is niet alleen onpraktisch, het is bovendien niet erg uitnodigend. Zal het nieuwe decreet de samenwerking tussen toerisme en cultuur mogelijk maken ?

Het publiek dat de Van Dijck-tentoonstelling bezoekt, is ongetwijfeld ook geïnteresseerd in de

Keizer Karel-tentoonstelling. Hoe zal u die twee tentoonstellingen met elkaar combineren ?

De heer Didier Ramoudt : Dit heeft toch niets meer te maken met het decreet ?

De heer Robert Voorhamme : De vraag is of dit wel kan met het nieuwe decreet ?

De heer Emiel Verrijken : Vlaanderen ontdekt de cruises. Nu verkoopt men die trips eigenlijk aan boord van het schip. Zal het met het nieuwe decreet mogelijk zijn die trips een jaar op voorhand te verkopen ?

De heer Bart Caron : In het decreet staat geen duidelijk antwoord op die vraag. Toerisme Vlaanderen schenkt reeds aandacht aan de zogenaamde blockbusters. Denk maar aan de Magritte-tentoonstelling, de Memling-tentoonstelling en de tentoonstelling rond Delvaux in Oostende. De aangekondigde Van Dijk- en Keizer Karel-tentoonstelling vervolledigen de lijst, net zoals het project Brugge Culturele Hoofdstad van Europa. Ik vraag me af of dit concreet vermeld moet worden in het decreet.

Dit alles toont wel aan Vlaanderen en het lokale niveau met elkaar moeten samenwerken. Als op lokaal niveau een dergelijk initiatief wordt genomen, dan moet Toerisme Vlaanderen zich erachter scharen. Dit is nu al het geval, maar het geheel bevindt zich nog in een beginfase. Het decreet sluit dit alles niet uit, maar volgens mij hoort het eerder thuis in een beleidsnota.

De heer Paul Deprez : De lokale besturen mogen niet uitgesloten worden. Ik heb de indruk dat u die lokale besturen een vertegenwoordiger wil geven in de organen van Toerisme Vlaanderen. Kan het overlegplatform niet beter ondersteund worden door het te formaliseren ? De lokale besturen kunnen ondergebracht worden in een van de toeristische sectoren of de Vlaamse regering kan als vertegenwoordiger van de Vlaamse regering een vertegenwoordiger aanduiden om de cohesie te garanderen.

Gaat de VVSG akkoord met het onderscheid dat gemaakt wordt tussen het toeristisch beleid en de erkennings- en controle-organen ?

De heer Bart Caron : Het beleid moet in handen zijn van een verkozen raad, maar de uitvoering en coördinatie ervan kan door een zelfstandige instelling worden gedaan.

De formele vertegenwoordiging kan best via een ander kanaal gebeuren. Volgens mij is het onmogelijk de lokale besturen in de toeristische sectoren onder te brengen omdat beide een andere benadering hebben. De lokale besturen zijn wel een onderdeel van de overheid, en met dat deel moet een aparte relatie worden opgebouwd.

De heer Jacky Maes : Ik sta absoluut niet achter het overlegplatform. Dit decreet wil de hele structuur doorzichtiger maken. De provincies plegen nu reeds overleg met het Vlaams Gewest en met de gemeenten. Is het werkelijk nodig om daar nog een ander niveau aan toe te voegen ? Bovendien missen we op die manier de kans om het provinciale niveau een centrale rol te laten vervullen als spreekbuis van de gemeentes.

De kustgemeenten hebben een extra inspanning geleverd om voldoende personeel aan te werven en ze hebben zelfs een personeelsbehoefteplan opgesteld. We staan nog niet waar we zouden moeten staan, maar we zijn goed op weg. Ik ga niet akkoord met uw opmerkingen.

De heer Bart Caron : Ik volg uw redenering over de overlegorganen, maar ik vind niet dat we daarom overleg tussen het lokale en het Vlaamse niveau moeten uitsluiten.

De kustgemeenten hebben – samen met een aantal andere grote gemeenten – inderdaad een serieuze inspanning geleverd, maar we mogen dit niet veralgemenen. In Limburg zijn er wel problemen. Dit is absoluut geen verwijt, want ook in die provincie is men vragende partij.

De heer Paul Deprez : Sommige lokale besturen kunnen geen ambtenaren van niveau A aantrekken en evenmin ambtenaren van niveau B met een bepaalde specialisatie. Is dat de situatie die u aanklaagt ?

De heer Bart Caron : Dat klopt. De toeristische potentie van twee gemeenten met 15.000 inwoners kan daardoor totaal verschillend zijn.

II. ASSOCIATION OF BELGIAN TOUR OPERATORS (ABTO)

Mevrouw Veerle De Boeck, secretaris-generaal Association of Belgian Tour Operators (ABTO) : De leden van de Vlaamse Raad van Tour Operators (VRTO), de Vlaamse koepel binnen ABTO, gaan voor een groot deel akkoord met het voorliggende ontwerp van decreet. We steunen ten volle de overheveling van vergunningen, inspectie en

premies naar de Vlaamse regering. Onze vereniging heeft er steeds voor gepleit om toerisme als een economische materie te behandelen. We zouden dan ook graag ressorteren onder het Vlaamse ministerie van Economie.

Als touroperators hebben we in het verleden nadeel ondervonden van de dualiteit tussen de outgoingsector, die toerisme onttrekt aan Vlaanderen, en de incoming- en inkeeping-sector, die net het tegenovergestelde beoogt. Met het nieuwe ontwerp van decreet zal die dualiteit worden weggewerkt. Wege ns gebrek aan middelen kon een efficiënte controle van de reisbureauwerking niet gegarandeerd worden. Die is in onze sector nochtans hoogstnoodzakelijk.

De VRTO dringt erop aan dat er in de raad van bestuur voldoende plaats wordt geruimd voor de vertegenwoordigers van de echte privé-sector. In de huidige samenstelling van die raad is slechts plaats voor één vertegenwoordiger van de echte privé-sector. De touroperators zullen niet kunnen rekenen op enige vorm van inspraak. Nochtans verzorgen onze leden jaarlijks meer dan 133.000 vakanties in België ; het aandeel van de incoming zal in de toekomst nog toenemen.

De Hoge Raad voor Toerisme zal voor de overgrote meerderheid bestaan uit vertegenwoordigers van de incoming-sector. Dat kan problemen van tegenstrijdige belangen opleveren. Bij elke wijziging van de decreetgeving moet de sector geconsulteerd worden.

De technische comités worden in het ontwerp van decreet afgeschaft. Nochtans kunnen zij een belangrijke inbreng hebben op het vlak van sectoriële knowhow, waaraan het de administratie wellicht ontbreekt.

Onze sector heeft een economische betekenis : een deel van de omzet die de touroperators realiseren, vloeit terug naar België. Bijna 85 percent van de omzet van de Belgische touroperators wordt in Vlaanderen gerealiseerd. Die omzet groeit jaarlijks nog met 10 percent. Het is belangrijk dat de vergunningen goed worden gecontroleerd, opdat mensen hun vakanties steeds meer via reisbureaus zouden boeken. Een kwart tot de helft van onze buitenlandse omzet vloeit terug naar België.

De heer Didier Ramoudt : U zegt dat u het ontwerp van decreet kan ondersteunen. Wat zijn volgens u de verbeteringen in vergelijking met de bestaande structuur ?

Mevrouw Veerle De Boeck : Toerisme Vlaanderen heeft nu zeer weinig middelen en mankracht. De aandacht gaat nagenoeg volledig naar incoming, inkeeping en promotie. We hopen op beterschap, eenmaal de vergunningen naar de Vlaamse Gemeenschap zijn overgeheveld. Ook de manier waarop de technische comités werkten, diende aangepast.

De heer Didier Ramoudt : Nu ressorteert het vergunningenbeleid onder één dak ; in de nieuwe structuur wordt dat opgesplitst : de vergunningen ressorteren onder Economie, het classificatiesysteem onder Toerisme Vlaanderen. Vindt u dat werkelijk een verbetering ?

Mevrouw Veerle De Boeck : De Hoge Raad voor Toerisme zal de overkoepelende structuur vormen.

De heer Didier Ramoudt : U vindt het dus beter dat uw leden zich tot twee aanspreekpunten moeten wenden ?

Mevrouw Veerle De Boeck : Ja, we hebben altijd voor een overheveling van het vergunningenbeleid gepleit. Ik verwijs hier naar de tekst van ABTO : “De overheveling van het vergunningenbeleid naar Economische Zaken is voor ons van essentieel belang maar dat neemt niet weg dat wij ervoor pleiten dat één voogdijminister beide bevoegdheden onder zijn hoede zou krijgen. Indien dit niet kan en de andere optie erin bestaat dat beide onder cultuur zouden vallen, geven wij de voorkeur aan twee aanspreekpunten”.

De heer Didier Ramoudt : Volgens u is de raad van bestuur te eng samengesteld. Maakt uw sector aanspraak op een vertegenwoordiger in die raad ?

Mevrouw Veerle De Boeck : We koesteren daaromtrent geen illusies, er zijn immers maar twaalf mandaten beschikbaar.

De heer Didier Ramoudt : U wil anderen dus voorrang geven ?

Mevrouw Veerle De Boeck : Dat heb ik niet gezegd. Als de reisbureausector kan vertegenwoordigd zijn, zijn we vragende partij.

De heer Jacques Laverge : Toerisme Vlaanderen draagt zorg voor de promotie van Vlaanderen in België en in het buitenland. Hoe groot is het belang van het interne toerisme ?

Mevrouw Veerle De Boeck : De leden van ABTO verzorgen slechts 133.000 vakanties per jaar.

De heer Jacques Laverge : Als u een bijdrage wil leveren aan het geheel, zou u dit onderdeel dus meer moeten bevorderen.

Mevrouw Veerle De Boeck : Zoals het huidige ontwerp voorligt, is de vertegenwoordiging in de Hoge Raad voor Toerisme van essentieel belang omdat deze raad ondermeer een adviserende functie heeft bij de totstandkoming van nieuwe wetgeving met betrekking tot de reisbureausector. (Het statuut van de reisbureaus).

De heer Jean-Marie Bogaert : U zegt dat in de huidige samenstelling van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen slechts één echte vertegenwoordiger van de privé-sector zetelt. Bedoelt u hiermee de huidige toestand of het nieuwe ontwerp van decreet ?

Mevrouw Veerle De Boeck : Ik heb het over het ontwerp van decreet.

De heer Jean-Marie Bogaert : Wat is volgens u de privé-sector ?

Mevrouw Veerle De Boeck : Daarmee bedoel ik het hotelwezen en bijvoorbeeld niet het sociaal toerisme. We hebben dit standpunt samen met andere beroepsverenigingen ingenomen.

De heer Jean-Marie Bogaert : Het is toch de Vlaamse regering die bepaalt wie de leden van de raad van bestuur zijn ?

Mevrouw Veerle De Boeck : Er is een 6-6 opsplitsing, met drie vertegenwoordigers voor de promotie en drie voor de aanbieders. We denken dat daarvan maar één persoon de privé-sector zal vertegenwoordigen.

III. VLAAMSE TOERISTENBOND

De heer Karel De Meulemeester, secretaris-generaal van de Vlaamse Toeristenbond : De Vlaamse Toeristenbond-Vlaamse Automobilistenbond (VTB-VAB) is voldoende betrokken geweest bij de audit van Toerisme Vlaanderen die tot dit ontwerp van decreet heeft geleid. VTB-VAB is lid van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, lid van het technisch comité van de reisbureaus, is reisorganisator en reisbemiddelaar en een toeristische organisatie.

Ik zal enkele constructieve bedenkingen, vragen en suggesties formuleren tot aanpassing van dit decreet zoals het nu voorligt.

In artikel 4 worden de taken en bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen opgesomd. VTB-VAB is bijzonder verheugd over de punten 9 en 12 die de samenwerking tussen alle toeristische geledingen in Vlaanderen en Brussel onderstrepen.

De VTB-VAB werkt al 75 jaar efficiënt mee aan deze samenwerking. Maar in het ontwerp van decreet worden de toeristische organisaties niet vermeld. Wij vragen dan ook om de toeristische organisaties op te nemen in punt 9 en 12. De tekst luidt dan als volgt : het samenwerken met de diensten van de Vlaamse regering, de lagere, regionale, supraregionale en federale overheden, alsook met gemeentelijke en provinciale toeristische diensten, VVV's en door de Vlaamse regering erkende toeristische organisaties.

Promotie is het trefwoord. Toerisme Vlaanderen moet enkel daar nog mee bezig zijn ; maar promotie zonder product werkt niet. Wij willen daarom het woord “alvast” toevoegen aan de tekst. Artikel 6 luidt dan als volgt : het ontwikkelen en ondersteunen van het toeristisch productaanbod door middel van alvast hefboom- of proefprojecten. Het woord pilootproject vervangen wij door proefproject omdat pilootproject geen goed Nederlands is. Dit laat toe dat de mogelijkheid voor een noodzakelijke verdere samenhang tussen promotie en product wordt opengelaten.

In verband met de bevoegdheden van de raad van bestuur nemen we een principiële stelling in. In artikel 16 wordt geen link gelegd met de Hoge Raad voor Toerisme (HRT). De raad van bestuur en de HRT zijn echter allebei adviesorganen van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement. Dat er tussen beide organen geen verband bestaat, verbaast ons. Is het de bedoeling dat de Vlaamse regering haar zin kan doen ? Daarom willen wij dat de HRT aan de raad van bestuur zijn adviezen meedeelt. Wij willen iets toevoegen aan het rijtje bevoegdheden. Het is immers bevreemdend dat Vlaanderen, dat toch naar een autonome politiek streeft, niets over de relatie met Europa zegt. Er zijn nochtans acht parlementaire commissies in de Europese Unie, waarin “toerisme”, aan bod komt. Er is de richtlijn over de pakketreizen van 13 juni 1990, omgezet in Belgische wetgeving op 16 februari 1994. Om te waken over de belangen van de consumenten, vinden wij het belangrijk dat ook het opvolgen van de toeristische politiek van de EU bij de bevoegdheden wordt opgenomen.

Aan artikel 32 willen wij toevoegen dat de HRT ook op verzoek van de raad van bestuur adviezen kan verstrekken.

Als lid van de beroepsverenigingen Vereniging Vlaamse Reisbureaus (VVR) en Association of Belgian Tour Operators (ABTO) ondersteunen wij hun vraag naar meer betrokkenheid van deze organisaties en hun leden.

De classificatie van hotels werd aan Toerisme Vlaanderen toegewezen. Over het toekennen van vergunningen aan reisbureaus bestaat geen duidelijkheid. Wie gaat dit doen ? Wordt dit aan de administratie toevertrouwd ? Dan worden ongetwijfeld zogenaamde objectieve criteria opgesteld. Maar na 30 jaar praktijkervaring heb ik daar niet zoveel vertrouwen in. Moeten er twee aanspreekpunten voor de classificatie zijn ? Men kan kiezen voor één aanspreekpunt, maar wij menen dat dit zeker niet bij de administratie moet liggen. Ook menen wij dat men het classificeren niet aan Toerisme Vlaanderen mag onttrekken.

In de memorie van toelichting wordt tot tweemaal toe onderstreept dat Toerisme Vlaanderen een efficiënte en klantvriendelijke instelling moet zijn. In dit verband zijn bijvoorbeeld op het vlak van klachtenbehandeling, onderhandelingen met de federale Geschillencommissie van belang.

De VTB-VAB hoopt dat het woord overdragen uit artikel 23, paragraaf 3 niet tot gevolg zal hebben dat het personeel van Toerisme Vlaanderen zowel kwalitatief als kwantitatief wordt uitgehold. De goede krachten van Toerisme Vlaanderen mogen niet worden weggehaald bij de administratie.

De heer Jacky Maes : Wij zullen de amendementen bespreken met de meerderheid.

De heer Paul Deprez : Bij punt 6 stelde u voor te verwijzen naar het ontwikkelen en ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod door middel van alvast hefboom- of proefprojecten. Wat bedoelt u met alvast ? Ik begrijp de bedoeling niet goed.

De heer Karel De Meulemeester : De rode draad van het ontwerp van decreet is dat Toerisme Vlaanderen zich enkel zou bezighouden met promotie. Uitnodigen om productondersteunende proefprojecten te starten betekent een toegeving : zo kunnen proefproducten worden voorgesteld.

Zodra het decreet van kracht is, zal men inzien dat Toerisme Vlaanderen zich niet alleen kan bezighouden met promotie : er zullen ook toegevingen nodig zijn voor productaanbod. Vandaar de keuze voor het woord alvast.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik wil als lid van de oppositie ingaan op de uitnodiging van de heer Maes. De oppositie wil constructief meewerken aan de besprekingen over mogelijke amendementen.

Uw opmerking in verband met de overheveling van personeel is terecht. U vertrekt vanuit het standpunt dat de huidige opstelling van Toerisme Vlaanderen te weinig klantvriendelijk is. Vindt u dat alle verzuchtingen terzake door het decreet worden opgelost ?

De heer Karel De Meulemeester : Eigenlijk wel. Mijn uitgangspunt is niet dat Toerisme Vlaanderen te weinig klantvriendelijk is. Ik wil enkel wijzen op enkele mogelijke problemen. Als de promotie lukt zullen vele buitenlanders bij ons hun vakantie komen doorbrengen. Wie zich in Vlaanderen opgevoelt, moet op een klantvriendelijke manier worden geholpen.

De heer Didier Ramoudt : Wat is volgens u de kerntaak van de overheid inzake toerisme ?

De heer Karel De Meulemeester : Promotie voeren voor het eigen land.

De heer Didier Ramoudt : De beslissingsmacht en de inspraak van de raad van bestuur en van de hoge raad zijn erg beperkt. De raad van bestuur kan enkel bespreken wat wordt voorgesteld door leidende ambtenaren. Er is dus een filter. Kan u een decreet steunen waarbij de raad van bestuur een dermate beperkte rol krijgt ?

De heer Karel De Meulemeester : Ik hoop dat het niet zo'n vaart zal lopen.

De heer Didier Ramoudt : Het staat nochtans in het decreet : in artikel 16, paragraaf 2.

De heer Karel De Meulemeester : De raad van bestuur heeft anderzijds controle op de leidende ambtenaar. Ik begrijp echter uw bezorgdheid ; die wordt gedeeld door verscheidene leden van de raad van bestuur. Een en ander verschilt niet veel met wat de raad van bestuur nu doet : iedere vergadering begint met het verslag van een leidend ambtenaar. Toch kan iedereen een eigen inbreng hebben en advies geven : binnen de bevoegdheid voor promotie blijft deze mogelijkheid bestaan. Ik heb wel problemen met de afschaffing van de zes technische comités : de administratie zal vergunningen moeten toekennen waarvoor technische kennis noodzakelijk is. Concreet : als u mij vraagt of ik

erachter sta, dan antwoord ik : ja. Als het goed wordt ingevuld, kan het werken.

De heer Didier Ramoudt : U bent er zich van bewust dat de sector niets kan aanbrengen via de raad van bestuur ?

De heer Karel De Meulemeester : De particuliere sector zal vertegenwoordigd zijn in de raad van bestuur.

De heer Didier Ramoudt : Maar volgens het decreet zoals het nu voorligt kan u er niets aanbrengen.

De heer Karel De Meulemeester : Het zal toch nog mogelijk zijn suggesties te doen om de dagorde aan te vullen ? Bovendien is er ook nog de Hoge Raad. U hebt gelijk als u zegt dat dat iets anders is, maar ik streef er net naar deze verwijdering tegen te gaan.

De heer Didier Ramoudt : U haalt het recht op controle aan, maar die controle zal ook moeten verlopen via de leidende ambtenaar, die op zijn beurt via de regering moet gaan.

Het decreet maakt de machtsgreep van de overheid op de privé-sector groter dan ooit. Bent u akkoord met dit versterkte centralisme ?

De heer Karel De Meulemeester : Moet centralisme per se negatief zijn ? Het kan ook goed werken. Er kan een structuur opgezet worden met een centraal gezag, waarin de voorstellen via de verschillende geledingen inzichtelijk kunnen gevolgd worden. De macht kan gebaseerd zijn op gezag.

De heer Didier Ramoudt : Het is en blijft een machtsstructuur.

U hebt gezegd dat u geen probleem ziet in het opdelen van de aanspreekpunten. De regering streeft er echter naar op alle beleidsdomeinen zoveel mogelijk te werken met één aanspreekpunt. Dit was ook hier voorzien. Bij de implementatie van de audit werd uiteindelijk toch de classificatie behouden. Denkt uw vereniging dat dit bevorderlijk is ? Zullen er geen problemen rijzen met de volgorde : bij de ene krijgt u te horen dat u eerst een vergunning moet hebben om een classificatie te kunnen krijgen, bij de andere hoort u het omgekeerde.

De heer Karel De Meulemeester : Ja, dat is een zwaar probleem. Ik wil er hier tegelijk voor waarschuwen de classificatie niet te onttrekken aan Toe-

risme Vlaanderen. Classificatie en promotie hangen immers samen.

De heer Didier Ramoudt : Waar moet de toeristische bewegwijzering ondergebracht worden ?

De heer Karel De Meulemeester : De bewegwijzering hoort bij Verkeer, voor de toeristische informatieborden zorgt Toerisme Vlaanderen. Dit werkt goed. Wij werken zelfs samen met Nederland, Duitsland en Frankrijk.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever : Bij de bespreking van de opsplitsing van de bevoegdheden, zei u dat ze zich god weet waar ergens bij de Vlaamse Gemeenschap bevinden. U hebt blijkbaar niet veel vertrouwen in de competentie van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap ? Had u liever dat de bevoegdheid zou liggen bij de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen ?

De heer Karel De Meulemeester : Ik zou het liever zien bij Toerisme Vlaanderen, met daarbij een ad hoc-comité waar de sector technische gegevens kan doorgeven. Waarmee ik niet gezegd wil hebben dat de mensen bij de Vlaamse Gemeenschap niet competent zijn. De toekenning van vergunningen kan echter niet altijd helemaal volgens zogenaamde objectieve criteria gebeuren.

III. FEDERATIE HORECA VLAANDEREN

De heer E. Raes, voorzitter van de Federatie Horeca Vlaanderen : Als federatie zijn wij nauw betrokken bij alle toeristische instellingen. Een groot deel van de horeca ontleent haar bestaansreden aan de toeristische activiteiten, anderzijds fungeert horeca vaak als motor om toerisme op gang te brengen of te ondersteunen.

Wij waren verheugd toen uitlekte dat Toerisme Vlaanderen zou doorgelicht worden, omdat wij zo een bevoorrechte getuige zouden zijn van de werking ervan, die een vrij chaotische aanblik gaf. Onze federatie was echter ontgoocheld over het eindrapport van Ernst & Young, dat wel het falen van de structuren beschrijft, maar niet het falen van personen die de organisatie moesten leiden.

Als de nieuwe structuur voor Toerisme Vlaanderen, waarin het decreet voorziet, moet worden opgevuld of ondersteund door dezelfde mensen, vrezen wij dat dit de dood wordt van deze openbare instelling, die de toeristische privé-sector zo nodig heeft. Dit lost men niet op door vorming of bijscholing, zoals het audit-rapport suggereert.

Het rapport van Ernst & Young is een onvoldoende ernstige basis om de openbare instelling op de voorgestelde manier te herstructureren. Wie heeft de hand vastgehouden van de opstellers ervan, en met welke bedoelingen? Wat niet in het eindrapport staat of mocht staan, is waarschijnlijk even belangrijk, en zou een juist beeld geven van de instelling die Vlaanderen nodig heeft om het toerisme te ontwikkelen.

Een aantal taken – zoals het vergunningenbeleid – van Toerisme Vlaanderen werden overgeheveld naar de Vlaamse administratie. Op die manier wordt bijvoorbeeld de logiesverstrekkende sector decretaal onderbouwd en overgeheveld naar een vreemde administratie. Dit zal niet tot meer efficiëntie of minder kosten leiden.

De opdracht van Toerisme Vlaanderen wordt beperkt tot de promotie van Vlaanderen als toeristische regio. Dit heeft weinig zin en we vragen ons af waarom alle andere taken aan Toerisme Vlaanderen worden onttrokken.

De bedrijfssector zal nauwelijks aan bod komen in de raad van bestuur, en bovendien moeten de sectoren vertegenwoordigd worden in functie van hun belang en potentieel in binnen- en buitenland. Het is weinig geloofwaardig dat reisagenten en touroperators Vlaanderen als toeristische regio zullen helpen promoten. De Vlaamse regering wil verdeelen en heersen.

Daarnaast definieert de Vlaamse regering haar eigen taken. Betekent dit dat er op regeringsniveau nog een aparte instelling zal worden uitgebouwd voor de reisbureaus, logies en openluchtrecreatie. Onduidelijkheid en belangenvermenging leiden alleen tot immobilisme en besluiteloosheid. De Hoge Raad voor het Toerisme houdt geen rekening met de fundamentele tegenstelling tussen de incoming- en outgoing-sectoren. Beide kamers zouden zowel afzonderlijk als samen moeten kunnen werken om hun adviserende taak naar behoren uit te oefenen. De Hoge Raad beschikt evenmin over voldoende middelen. Indien we dit niet veranderen, zal de Hoge Raad verworden tot een praatbak.

De heer Jacky Maes : Uw nota is duidelijk en laat geen spaander heel van het decreet. Was de situatie in het verleden zo goed dat er geen vernieuwingen nodig zijn of zijn het de vernieuwingen zelf die u niet overtuigen?

De heer Luc De Bauw, secretaris-generaal van de Federatie Horeca Vlaanderen : In 1995 waren we

blij dat er een audit zou komen, want er waren inderdaad een aantal problemen. Maar de voorgestelde herstructurering is volgens ons een ontmanteling. Bovendien werden een aantal problemen veroorzaakt door de medewerkers, en daaraan wordt niets gedaan. Wij waren niet gelukkig, maar dit voorstel garandeert niet dat de situatie zal verbeteren.

De heer Jacky Maes : Toerisme Vlaanderen is dus afhankelijk van de leidinggevende ambtenaren.

De heer Luc De Bauw : Wij stellen het geheel in vraag. Men heeft de structuur doorgelicht en niet de medewerkers.

De heer Jacky Maes : In de audit staan een aantal conclusies en aan de hand daarvan werd een nieuwe structuur gemaakt. Het personeel zal naar die nieuwe structuur worden overgeheveld. Wij gaan ervan uit dat het personeel bekwaam is, maar door gebrek aan controle kwam dit niet altijd tot uiting.

De heer Luc De Bauw : De nieuwe structuur biedt onvoldoende garanties.

De heer Robert Voorhamme : In een decreet kunnen we moeilijk dergelijke persoonlijke aangelegenheden regelen. Geen enkele structuur werkt zonder goede mensen, maar hoe wilt u de structuur verbeteren?

De heer Luc De Bauw : De taak van Toerisme Vlaanderen wordt gereduceerd tot promotie maken voor Vlaanderen als toeristische regio en alle andere substantiële taken worden overgeheveld. De Vlaamse regering laat Toerisme Vlaanderen doorlichten en beslist daarna het hele toeristische concept op te splitsen. De structuur was niet slecht, wel de manier waarop die werd ingevuld.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever : Zegt u nu dat we eigenlijk geen nieuwe structuur, maar wel nieuwe mensen nodig hebben?

De heer Luc De Bauw : Ja.

De heer Jean-Marie Bogaert : Over de audit zegt u, dat wat er niet in staat of mocht staan even belangrijk is. Volgens u zouden we zo beter weten welke instelling Vlaanderen wel nodig heeft. Maar zojuist heeft u gezegd dat we geen nieuwe structuur, maar wel nieuwe mensen nodig hebben.

De heer Raes : De instelling moest inderdaad geherstructureerd worden, maar het was niet nodig daar de administratie bij te betrekken.

De heer Jean-Marie Bogaert : Maar wat had er in het rapport moeten staan ?

De heer Luc De Bauw : Bij de doorlichting van de structuren heeft men een aantal vragen niet gesteld.

De heer Jean-Marie Bogaert : Wat mist u precies ?

De heer Luc De Bauw : Men had ook de mensen moeten doorlichten. Nergens staat iets over de administratieve disfuncties. Het lijkt wel alsof men de mensen heeft overgeheveld om ervan af te zijn. Volgens ons is geen nieuw decreet nodig.

De heer Jean-Marie Bogaert : U pleit dus voor het integrale behoud van de huidige structuur ?

De heer Luc De Bauw : Inderdaad.

De heer Didier Ramoudt : De horeca is binnen toerisme een belangrijke actor. Hoe staat u tegenover de opsplitsing van classificatie en vergunningen ?

De heer E. Raes : We zien beslist geen voordeel in deze splitsing : ze maakt een en ander alleen maar complexer, zowel voor de hotelhouder als voor de administratie.

De heer Luc De Bauw : In een zelfde onderneming twee aparte instanties los van elkaar laten fungeren, is een aberratie. De eenheid van beslissing is noodzakelijk.

De heer Didier Ramoudt : Kan een opsplitsing een bijkomend probleem veroorzaken voor het grondgebied Brussel ?

De heer Luc De Bauw : Dat is mogelijk, maar het aantal hotels met een Vlaamse vergunning vormt een minderheid in Brussel.

De heer Didier Ramoudt : Was de eenheidsstructuur voor u belangrijk bij de operationalisering van het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven ?

De heer Luc De Bauw : Sinds 1975 maak ik deel uit van het technisch comité van de logiesverstrekkende bedrijven avant-la-lettre. Het decreet was nodig met het oog op de sanering van de sector. In onze strategie waren niet alleen hoge kwaliteitseisen maar daarnaast en tegelijkertijd ook het promotiebeleid belangrijk. Het huidig ontwerp deelt deze zaken te zeer op, wat ons in de toekomst wel eens een onverkoopbaar toeristisch product zou kunnen opleveren.

De heer Didier Ramoudt : Uw sector kan een beroep doen op financiële ondersteuning : van het ministerie van Economie ontvangt hij rentetoeelagen, van Toerisme Vlaanderen premies. Welke dienstverlening verloopt het meest efficiënt ?

De heer E. Raes : In het verleden kregen we inderdaad premies van Toerisme Vlaanderen. Op 31 december van vorig jaar heeft de minister-president echter beslist geen premies meer toe te kennen. Ons protest hiertegen bleek helaas tevergeefs.

De heer Luc De Bauw : De Vlaamse horeca is een KMO-sector. De transparantie van de premieregeling bij Toerisme Vlaanderen was veel groter dan die van de expansiesteun.

De heer Didier Ramoudt : Als de vergunningen op het departement van Economie terechtkomen, zal de dienstverlening dus achteruitgaan ?

De heer Luc De Bauw : De horeca-ondernemer wordt opgezadeld met extra papierwerk, waarvoor hij een aangeboren allergie heeft.

De heer Didier Ramoudt : Volgens het ontwerp van decreet wordt de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen niet samengesteld op voordracht van de sector. Vindt u dat de minister zich moet laten voorlichten ? Bent u vragende partij om in de raad te zetelen ?

De heer Luc De Bauw : Om economische redenen koesteren we in elk geval belangstelling om mee te werken aan het beleid, welke keuzes de Vlaamse regering ook maakt. De mensen die aangeduid worden, zullen wel naar de toeristische sector luisteren. Als we geroepen worden om mee te werken, zullen we dat doen.

De heer Jacky Maes : Eén van de motieven om het decreet te wijzigen was de intentie dat wie de normen vastlegt, niet de controle zou doen. Op die manier wil men belangenvermenging voorkomen. Bent u het daar mee eens ?

De heer Luc De Bauw : Neen. Dit houdt geen steek. De normering van een toeristisch product is niet alleen in het binnenland van belang, maar ook in het buitenland. Zo zijn er bij ons de Beneluxnormen. Het opleggen van kwaliteitsnormen betekent dat, naarmate men in hogere klassen terecht komt, er meer ruimte is voor subjectieve appreciatie. Dit kan men niet alleen door ambtenaren laten doen.

Het technisch comité helpt de controlerende ambtenaren om tot een juist advies aan de raad van

bestuur te komen. Kwaliteitsnormering is een dynamisch geheel. De controle moet door Toerisme Vlaanderen gebeuren. Wij pleiten ervoor dat ook de sector een stem krijgt. Dat Ernst & Young tot de conclusie kwam dat het technisch comité niet functioneert, was voor ons een kaakslag.

IV. FEDERATIE VAN DE BELGISCHE AUTOBUS- EN AUTOCARONDERNEMERS

De heer Luc Glorieux, bestuurder-directeur van de Federatie van de Belgische Autobus- en Autocarondernemers : Ik had hier vandaag ook kunnen spreken namens de overkoepelende Federatie van de Toeristische Industrie. Dat dit niet gebeurt, heeft te maken met het gebrek aan eensgezindheid binnen die organisatie over het ontwerp van decreet.

Er circuleren tegenstrijdige meningen tussen de verdedigers van het outgoing-toerisme, dat Vlamingen naar het buitenland brengt, en het incoming-toerisme, dat ervoor zorgt dat buitenlanders Vlaanderen bezoeken. Ik spreek dus louter namens de Federatie van Autobus- en Autocarondernemers.

Over één punt is iedereen het wel eens : toerisme is economie. De toeristische industrie is in Vlaanderen nu al de op twee na belangrijkste economische sector. Op wereldvlak is het zelfs de belangrijkste economische activiteit. De overheid heeft dit belang nooit voldoende erkend. We wensen ook geen steun, we vragen gewoon aandacht en een adequaat werkend beleidsinstrument. In hun eentje kunnen de hard werkende toeristische KMO's het niet redden.

Toerisme Vlaanderen heeft gefaald als beleidsinstrument, omdat het door de overheid stiefmoederlijk werd behandeld. Er was een gebrek aan mankracht, aan financiële middelen en aan juiste opdrachten. De oplossing bestaat er niet in dit Toerisme Vlaanderen te ontkrachten en zijn bevoegdheden te versnipperen, maar integendeel de instelling te versterken.

Op dit vlak slaat de audit de bal volledig mis. Die rept met geen woord over een aantal nieuwe toeristische sleutelbegrippen. Ik denk aan het groepstoerisme, waar men met een kleine inspanning grote resultaten kan bereiken. Ik denk aan inkeeping, de derde pijler naast incoming en outgoing die zeker niet mag worden verwaarloosd. Ik denk aan een nabijheidspolitik : de promotie van Vlaanderen moet worden gekoppeld aan de directe omgeving ; een Japanner of Amerikaan komt

niet naar de Vlaamse kunststeden zonder Waterloo te bezoeken.

De audit pleit ook onvoldoende voor een globaal toerismebeleid. Men moet er terdege van door-drongen zijn dat toerisme een economische sector is die met cultuur, tewerkstelling en natuur te maken heeft. We huiveren dus voor een herstructurering waarbij de diverse bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen worden versnipperd over een aantal ministeries, wat een volwaardige toerismpolitiek onmogelijk maakt. Wij vragen dat al die bevoegdheden samen met de voogdij over Toerisme Vlaanderen aan één enkele minister zouden worden toegekend. Hij moet voortdurende aandacht schenken aan promotie, productontwikkeling en kwaliteitscontrole.

Kortom, we vragen permanente, ernstige en onder één minister geconcentreerde aandacht voor de economische tak die toerisme heet, een aandacht die zich vertaalt in meer middelen en meer personeel. Ook moet men de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen effectieve beleidstaken toekennen. De samenstelling van die raad moet in elk geval op basis van deskundigheid gebeuren en niet van politieke kleur.

Wij staan wantrouwig tegenover de zes vertegenwoordigers van de private sector die worden voorgesteld in het ontwerp van decreet. Drie zullen de promotors vertegenwoordigen, drie de aanbieders. De promotors zijn de drie toeristische macro-producten : kust, kunststeden, groen Vlaanderen, en dus wellicht vertegenwoordigers van de overheid. Bij de aanbieders zit ook sociaal toerisme ; omwille van het zuilensysteem zullen minstens twee afgevaardigden van deze sector worden verwacht. In de praktijk zal er dus maar één plaats overblijven voor de privé-sector. Het zou anders zijn wanneer politieke benoemingen geen rol meer zouden spelen. Maar dat zou een mirakel zijn.

Kwaliteit is voor ons toeristisch product essentieel. Wij stellen vast dat in de geplande herstructurering de bevoegdheden over de kwaliteitsnormen en vergunningen worden verdeeld tussen Toerisme Vlaanderen en enkele administraties. Volgens de audit heeft dit slechts zin indien de administraties de taken beter kunnen uitvoeren dan Toerisme Vlaanderen. Hoe kan met dit aantonen ? Kwaliteit is allesomvattend : van de reis tot het bezoeksobject. De markt speelt hier een grote rol. Dit betekent dus dat de administratie de markt goed zal moeten volgen.

We vrezen echter dat de inspecterende ambtenaren verschillende sectoren onder hun hoede zullen moeten nemen, waardoor hun optreden niet zo doeltreffend zal zijn als de werkwijze van de huidige inspecteurs. Dit moet opgevangen worden door één enkele voogdijminister en door te voorzien in tijdige vorming van het nodige bijkomende personeel.

De reisbureausector wordt uit Toerisme Vlaanderen weggehaald. Dit veroorzaakt een cesuur tussen outgoing- en incoming-toerisme, wat nefaste gevolgen zal hebben voor de aandacht voor incoming- en inkeeping-toerisme. We betreuren de afschaffing van de technische comités die voor een grote knowhow zorgden. Nu zouden er enkel nog comités ad hoc mogelijk zijn. We schatten zeer goed het belang in van wat de transparantie van het beleid wordt genoemd. De technische comités zorgden naast hun eigenlijke taken ook voor begeleiding en toezicht. We wijzen op de absolute noodzaak van een begeleidingscommissie die uit vertegenwoordigers van de privé-sector is samengesteld.

Wij vragen garanties dat de Hoge Raad, met het oog op de installatie van de raad van bestuur, met een minimale privé-vertegenwoordiging, een reële raad van toezicht zou worden. Deze Hoge Raad moet recht op inspraak hebben en initiatieven ten aanzien van Toerisme Vlaanderen en van de toekomstige voogdij-administratie kunnen nemen. Deze Hoge Raad kan enkel efficiënt functioneren indien er in eigen middelen en autonome werkingsmogelijkheden worden voorzien.

De geplande herstructurering van Toerisme Vlaanderen heeft slechts zin indien het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering de toeristische industrie als een volwaardige sector van de Vlaamse economie aanzien en indien zij bereid zijn terzake een coherent beleid te voeren.

De heer Jacky Maes : Wij zijn het eens met het feit dat toerisme een volwaardige economische bedrijvigheid is. Dat was precies een van de argumenten van de minister-president om Toerisme Vlaanderen nog enkel promotie toe te vertrouwen en andere functies over te hevelen.

U zegde voorts dat wat vroeger niet kon, nu wel zou moeten gebeuren. Wat bedoelt u daar mee ?

De heer Luc Glorieux : De huidige minister heeft veel belangstelling voor toerisme, bij de vorige minister was dit niet het geval. Ik wou enkel beklemtonen dat het belangrijk is dat een minister zich daarvan bewust is.

Ik kan veel voorbeelden geven over wat nu zou moeten gebeuren. Ik beperk me tot twee voorbeelden. De cel reisbureaus van Toerisme Vlaanderen zou minstens uit 4 personeelsleden moeten bestaan om alle dossiers te behandelen en inspecties te doen. Momenteel is er 1,5 werkkracht. De overheid levert wel vergunningen af, maar controleert bijna niet. Een cel groepsreizen bestaat niet.

Er is dus onvoldoende tijd om mensen naar het buitenland te sturen. Dat levert problemen op voor het inkeeping-, outgoing- en incoming-toerisme. Neem bijvoorbeeld de Zuid-Aziatische markt. Als Japanse toeristen Vlaanderen bezoeken, is dat enkel voor onze kunststeden, en dan nog in het kader van een reis door Europa. Om dat soort aspecten van groepstoerisme in de diepte te bestuderen en te begeleiden, hebben we mensen en middelen nodig.

Als het nieuwe decreet daarvoor geen oplossing heeft, als er geen reserves zijn om in te spelen op de kansen van de toekomst, dan lost dit niets op, dan wordt er alleen aan de symptomen gewerkt en niet aan de oorzaken.

De heer Didier Ramoudt : Tot nu toe heb ik hier niets gehoord over het gevaar van politisering. De aanwezigheid van een politiek instrument in dit ontwerp van decreet wordt aanvaard als een voldeende feit. De macht ligt volledig bij de minister en bij de regering. De beslissingen zullen daarom steeds politieke beslissingen zijn, ook de invulling van de mandaten. Denkt u dat zo'n instrument zal kunnen functioneren ?

De heer Luc Glorieux : Ik heb duidelijk onderlijnd dat een van de grote kwalen van de raad van bestuur de politisering is. Men wordt benoemd op basis van zijn politieke kleur en niet op basis van zijn bekwaamheid. Als een sector wil vertegenwoordigd zijn in de raad van bestuur, dan moet hij zich een politiek kamp kiezen. Een beroepssector heeft echter geen politieke kleur. Wij staan daar huiverig tegenover. Als Toerisme Vlaanderen zo blijft functioneren, als er geen garantie bestaat dat alles onder de bevoegdheid zal vallen van een enkele voogdijminister en als er enkel aan promotie wordt gedaan en niet aan productontwikkeling, dan zullen we zelfs geen kandidaat meer zijn om mee te spelen. Een vraag naar politieke dosering is slechts relevant wanneer het belangrijkste aspect, namelijk het bestaan van een enkel aanspreekpunt vooraf beantwoord is.

We staan zeer huiverig tegenover een politieke invulling van de mandaten. Maar we beseffen dat

we er niets zullen kunnen aan veranderen. We merken dat ook op andere vlakken. Dat is een van de kwalen van ons land. Zolang de overheid niet tegen de politisering optreedt, moet de privé-sector meespelen, hoezeer hij dat ook betreurt.

De heer Didier Ramoudt : De leidende ambtenaren van cultuur, economie en buitenlandse betrekkingen zullen afgevaardigd zijn in de raad van bestuur. Uw sector, verkeer, is echter niet vertegenwoordigd. Meent u dat deze vertegenwoordiging een toegevoegde waarde zou kunnen betekenen voor het toerisme ?

De heer Luc Glorieux : Zeer zeker, op voorwaarde dat het toerisme onder een enkele voogdijminister valt. Toerisme is ook een vorm van cultuur. Na de pers is dit de belangrijkste cultuurdrager van deze eeuw. De secretaris-generaal van Cultuur moet dan ook in de raad van bestuur zetelen. Hetzelfde geldt voor buitenlandse betrekkingen en voor tewerkstelling. Alle deelaspecten moeten vertegenwoordigd zijn. We streven naar een degelijk functionerend orgaan dat kan spreken voor de hele toeristische industrie.

De heer Didier Ramoudt : Moet het groepstoerisme niet ingeschreven worden in het nieuwe ontwerp van decreet ?

De heer Luc Glorieux : Ongetwijfeld. Het kan ingeschreven worden zoals het sociaal toerisme of zoals het kusttoerisme. Nu bestaat Toerisme Vlaanderen volledig uit individuen. Niemand bekijkt de zaak op groepstechnisch vlak. Een groep zorgt voor andere effecten en vraagt een andere benadering. Nu wordt het toerisme gemaakt voor en door individuen, met individualistische methoden.

De heer Didier Ramoudt : De audit heeft het denkspoor van het groepstoerisme niet onderzocht. Meent u dan niet dat de audit niet grondig genoeg gebeurd is ?

De heer Luc Glorieux : Inderdaad.

De heer Didier Ramoudt : U maakt zich zorgen over de vertegenwoordiging van de aanbieders. Wanneer er drie plaatsen zijn voor aanbieders, dan worden er twee ingenomen door de zuilen.

De heer Luc Glorieux : Dan blijft er inderdaad nog slechts een plaats over voor de privé-sector, tenzij er bij de zes politiek benoemden vertegenwoordigers van de privé-sector zouden zijn. In de huidige raad van bestuur, die achttien leden telt, is er één vertegenwoordiger van de privé-sector. Dit leidt

tot verwaarlozing van de grootste activiteit in de sector. Het gaat immers om een industrie die voor het grootste deel bestaat uit KMO's.

De heer Didier Ramoudt : Is de herstructurering van het toerisme zoals die nu voorligt een verbetering of een verslechtering ?

De heer Luc Glorieux : Dat is eigenlijk een slechte vraag. Wanneer men dezelfde methodes blijft hanteren, dan zal men met het nieuwe instrument dezelfde problemen hebben als met het oude. Het probleem ligt niet bij het instrument maar bij het overheidsbeleid.

De heer Didier Ramoudt : U bedoelt dus dat alles afhangt van de mensen die het zullen moeten waarmaken.

De heer Luc Glorieux : De politieke verantwoordelijken spelen een belangrijke rol. Het gaat hier om een sector die nog een fantastische ontwikkeling voor zich liggen heeft. We vragen enkel dat men ons het instrument zou geven om die ontwikkeling te begeleiden.

De heer Paul Deprez : Nu is in de opsplitsing voorzien van promotie en het toekennen van vergunningen. Ik heb begrepen dat u dit liever samen zou houden. Anderzijds zou u alles onder de voogdij van één minister willen houden. Waaraan geeft u de voorkeur : verschillende voogdijministers en geen opsplitsing, of wel een opsplitsing maar dan onder één voogdijminister ? De Hoge Raad zou volgens u recht op initiatief moeten hebben, en voldoende middelen. Hoe interpreteert u dit recht op initiatief ? De Hoge Raad is een adviesorgaan. Uiteraard moeten er voldoende middelen zijn om dit uit te voeren, of had u hiermee nog andere bedoelingen ?

De heer Luc Glorieux : Wanneer de Hoge Raad advies geeft, zal dat gebeuren op grond van studies. De middelen moeten ruim genoeg zijn om zo'n studie te bekostigen. Zolang de Hoge Raad echter enkel advies mag geven op vraag, en niet op eigen initiatief, is hij gedoemd de feiten achterna te hinken. Volgens ons moet de Hoge Raad ook een toekomstvisie kunnen uitwerken en die ook permanent kunnen bijsturen, en daarvoor is eigen initiatief nodig.

De heer Paul Deprez : Volgens artikel 32, paragraaf 2 van het voorliggende ontwerp van decreet kan de Hoge Raad advies geven op eigen initiatief.

De heer Luc Glorieux : Uw eerste vraag is eigenlijk niet de juiste vraag. De juiste vraag is of het oude instrument – als het blijft – of het nieuwe instrument – als dat opgericht wordt – voldoende middelen krijgt om de toeristische industrie au sérieux te nemen. We moeten nagaan of de deelvragen die hier gesteld zijn in functie daarvan een positief antwoord krijgen. Verkrijgt men meer positieve antwoorden met de nieuwe structuur, dan moet het die structuur worden.

De heer Paul Deprez : Wij kunnen hier enkel een structuur opzetten. Die moet dan ook nog goed bevolkt worden, maar dat kunnen wij niet doen.

Wil u de vergunningen en promotie in één structuur houden, of kunnen ze opgesplitst worden op voorwaarde dat ze onder de voogdij van één minister vallen ?

De heer Luc Glorieux : Het mag volgens mij niet opgesplitst worden.

De heer Paul Deprez : De sector controleert met andere woorden zichzelf.

De heer Luc Glorieux : Neen, er zijn ook ambtenaren die de controle kunnen uitvoeren. Dat gebeurt nu ook, alleen zijn er te weinig ambtenaren. Als de sector zichzelf controleert en gaat neigen naar corporatisme, is hij ten dode opgeschreven.

De overheid moet de criteria bepalen, vergunningen toekennen, controles uitvoeren, en eventueel bijsturen. Wij vragen zo'n overheidsinstrument, waarin bovendien de sectoren inspraak kunnen hebben. De opsplitsing zou alleen kunnen werken als er een duidelijke band blijft bestaan, en als de deelaspecten door vakbekwame specialisten worden uitgevoerd. Over dat laatste hebben wij onze twijfels. Waarom zouden er in de nieuwe formule plots wel voldoende middelen zijn ?

De heer Robert Voorhamme : Horen de kwaliteitslabels volgens u bij promotie of bij vergunningen ?

De heer Luc Glorieux : De autocarsector heeft een systeem van kwaliteitslabels, met sterren. Het probleem is dat het systeem erg rigide is, en er niet wordt gevolgd of een car blijft voldoen. Dankzij het systeem hebben we goed gescoord in het buitenland, en is onze vloot vergroot, maar we hadden nog veel beter kunnen scoren als het systeem in het buitenland was gepromoot.

Toerisme Vlaanderen had dit beter kunnen doen, als het ook de labels of sterren had toegekend. Pro-

motie en product zijn moeilijk te scheiden ; als er geen verband is, levert dat problemen op. Het is het beste alles samen te laten – wat ook niet betekent dat Toerisme Vlaanderen alle taken moet behouden die het nu heeft. Maar op het vlak van promotie de dingen uit mekaar halen, is niet zonder risico.

De heer Jean-Marie Bogaert : U zegt blijkbaar dat wie promotie voert, dit enkel kan doen voor zijn eigen producten.

De heer Luc Glorieux : Dat heb ik niet gezegd.

De heer Jean-Marie Bogaert : U zegt toch dat Toerisme Vlaanderen het systeem met sterren enkel kan promoten, als het zelf de sterren uitreikt. Dat begrijp ik niet.

Een andere vraag is of er coördinatie en kennis is, en of de dingen worden afgestemd op de behoeften, wanneer u bepaalt wie de promotie kan voeren en wie de vergunningen moet uitreiken. Ik heb nog geen enkel goed argument gehoord waarom promotie en vergunningen niet gescheiden mogen worden. Tenslotte maakt het niet veel uit wie iets doet, als het maar goed gebeurt.

Meer algemeen : u zegt terecht dat toerisme een economische aangelegenheid is. Als we dat pleidooi doordrijven, dan moeten we concluderen dat toerisme economie is. Hebben we dan behoefte aan een instelling als Toerisme Vlaanderen, of aan een degelijke afdeling binnen het ministerie van Economie ?

De heer Luc Glorieux : Ik zeg niet dat men per se zelf een product moet gemaakt hebben om het te kunnen promoten, maar het helpt. Onbekend maakt onbemind. Men promoot en verkoopt altijd beter wat men kent. Gaat men bijvoorbeeld bij een van onze toerismebureaus in het buitenland in de kelders kijken, dan vindt men daar tonnen folders die door hoopvolle provincies of steden en gemeenten werden overgemaakt, en die nooit de balie zien. De promotie wordt vooral gevoerd met wat binnenshuis gemaakt wordt.

Men moet ook veel meer grensoverschrijdend en dus op het Europees niveau gaan denken. Daarbij moet ik dan wel de bedenking maken dat er wat de toeristen uit verre overzeese gebieden betreft, een enorm verschil is tussen de bestemmingen Zuid-Europa en Noord-Europa, waartoe ook wij behoren. Het is hoog tijd dat er grensoverschrijdende samenwerking tot stand komt inzake promotie op de verafgelegen sterke-munt-landen. Kijk maar

eens welke Europese toppers er in een straal van 300 km rond Brussel liggen !

Mag ik ook opmerken dat wij van de 25 Belgische Europarlementsleden nog nooit iemand in de commissie Toerisme hebben gezien. Er wordt dus nooit een Belgische stem gehoord in die commissie. Gelukkig worden onze belangen nog verdedigd door de privé-sector. Zaken overhevelen naar het Europese niveau kan enkel op voorwaarde dat de Vlaamse en Belgische decision makers er aanwezig zijn.

Voor wat de relatie tussen Toerisme Vlaanderen en economie betreft, hangt veel af van de wil van de bevoegde minister om er werk van te maken. We mogen de toeristische sector niet onderschatten, want hij is te belangrijk voor Vlaanderen.

De heer Freddy De Vilder : Deze morgen werd met scherp geschoten op Toerisme Vlaanderen. U zegt net het omgekeerde : de dienst werkte goed, maar had te weinig medewerkers.

Zou u de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen meer bevoegdheden geven, ten nadele van de Vlaamse Gemeenschap ?

De heer Luc Glorieux : Wat men deze voormiddag over Toerisme Vlaanderen heeft gezegd, was cru en te algemeen. Iedere organisatie is als een keten en in iedere keten zitten er zwakke schakels. Diegenen die toevallig met die zwakke schakel moeten werken, zullen ontevreden zijn over de hele organisatie. Ik vind Toerisme Vlaanderen geen slechte organisatie.

Ik was lid van de eerste raad van bestuur toen Toerisme Vlaanderen werd opgestart. Die raad van bestuur was louter een begeleidingsinstrument en geen leidinggevend. Nooit werd daar een inhoudelijke discussie gevoerd. Als de nieuwe raad van bestuur op dezelfde manier functioneert, ben ik geen kandidaat. Ik wil een wezenlijke bijdrage leveren. Maar ik kan moeilijk antwoorden op uw vraag, omdat veel afhangt van de opdrachten en de voorzitter.

De heer Karel De Gucht : Van Toerisme Vlaanderen werd gezegd dat de dienst te veel taken moest vervullen en in het nieuwe decreet gaat men daarom op zoek naar een nieuw evenwicht tussen Toerisme Vlaanderen en de administratie. Overdrijft men nu niet in tegengestelde zin want Toerisme Vlaanderen mag zich enkel nog bezighouden met promotie terwijl alle andere taken door het ministerie vervuld zullen worden ? Zou het niet logi-

schers zijn om het ministerie te laten werken aan de regelgeving, terwijl Toerisme Vlaanderen de regels uitvoert ?

De heer Luc Glorieux : De regels moeten gemaakt worden door een instantie die weet waarover ze het heeft en er ook belangstelling voor heeft. De regels moeten ook bewaakt en bijgestuurd worden. De vraag of die instantie zich ook mag bezighouden met promotie is van secundair belang. Alles hangt af van de personen en hun belangstelling, de structuur zelf is minder belangrijk.

De heer Paul Deprez : Volgens u kan het op voorwaarde dat de structuur goed wordt ingevuld.

De heer Luc Glorieux : En geleid.

De heer Karel De Gucht : Staat uw sector achter dit decreet ?

De heer Luc Glorieux : Er staan goede en slechte zaken in.

De heer Karel De Gucht : Wat is goed en wat is slecht ?

De heer Luc Glorieux : Ik heb alle belangrijke punten opgesomd. Ik begrijp waarom u deze vraag stelt want als parlamentslid kunt u voor of tegen stemmen. Wij daarentegen kunnen enkel aanduiden wat we goed en wat we slecht vinden, maar voor de rest zullen we met het decreet moeten leren leven.

De heer Paul Deprez : Zijn alle sectoren het eens over wat ze goed en wat ze slecht vinden ? Als dat het geval is hebben wij toch enige houvast, in het andere geval moeten wij op zoek naar de grootste gemene deler.

De heer Luc Glorieux : Tijdens dit aardse bestaan zullen wij nooit de absolute eensgezindheid vinden. Er is uiteraard verdeeldheid, maar de scheidingslijn is duidelijk : voor de incoming-sector mag alles bij het oude blijven, voor de outgoing-sector moet toerisme afhangen van het ministerie van Economie.

V. VERENIGING VLAAMSE REISBUREAUS (VVR)

De heer Antoon Van Eeckhout, gedelegeerd bestuurder van de Vereniging Vlaamse Reisbureaus (VVR) : De VVR is de enige beroepsvereniging van reisbureaus in Vlaanderen. Ruim 85 percent van de Vlaamse reisbureaus zijn lid of kandidaat-lid, nl. 604 van de in totaal 726. We doen zowel

aan incoming als aan outgoing. We verenigen zowel touroperators als reisbureaus.

We hebben onze twijfels over de waarde van de doorlichting van het studiebureau Ernst & Young. Ernst & Young heeft voornamelijk bevestiging gezocht voor de visie van het kabinet van de minister-president. Bij het studiebureau heb ik geen enkele specialist toerisme ontdekt. De wijze waarop men onder meer mezelf geïnterviewd heeft was allesbehalve professioneel : de interviewers kwamen een half uur te laat en het gesprek kon daarvoor maar 11 minuten duren. Van een aangekondigd tweede gesprek kwam niets terecht.

Ik ben het eens met de vorige spreker dat toerisme een macro-economisch gebeuren is met sterke sociale en culturele aspecten. Ten gevolge van deze complexiteit hebben we een kernorganisatie nodig. Toerisme Vlaanderen staat daarvoor in. De organisatie heeft drie taken : promotie, kwaliteitsbegeleiding en investeringen. De taak van Toerisme Vlaanderen mag niet herleid worden tot promotie. Wel kan de investeringsopdracht worden afgestoten : Toerisme Vlaanderen moet bijvoorbeeld niet instaan voor stenen die afbrokkelen van een restaurant in Oostende.

Anderzijds zijn promotie en kwaliteitsbewaking onlosmakelijk met elkaar verbonden. Men kan geen product in het buitenland promoten zonder dat de kwaliteit verzekerd is. Het vergunningenbeleid moet binnen Toerisme Vlaanderen blijven. Er zijn drie cellen : campings, hotels en reisbureaus. Men kan er 15 ambtenaren bij onderbrengen : het is niet de moeite om deze ambtenaren naar een ander departement binnen de Vlaamse Gemeenschap over te plaatsen.

De Adviesraad voor toerisme functioneerde niet goed in de vorige structuur vanwege een gebrek aan belangstelling bij de politiek en bij de leidinggevende ambtenaar van Toerisme Vlaanderen. Dit geldt ook voor de technische comités. Een adviesraad kan niet functioneren als bepaalde basisprincipes niet worden gerespecteerd. De samenstelling moet gebeuren op basis van economische criteria en de ambtenaren die zich ermee bezighouden moeten voldoende belangstelling hebben.

Voor de bespreking van het ontwerp van decreet verwijs ik naar de tekst die ik ter beschikking heb gesteld. We hebben de indruk dat het decreet het product is van de betuttelingswens van de Vlaamse regering. De Vlaamse regering grijpt voortdurend in en neemt voortdurend kennis van de verslaggeving. Door de stapels papier die zullen moeten

worden doorworsteld zal van een degelijk beleid geen sprake kunnen zijn.

De nieuwe Adviesraad is erg vaag : men kan er alle kanten mee uit. Niet alleen de voorzitter, maar zelfs de ondervoorzitter zullen door de Vlaamse regering worden aangeduid en niet door de leden. De technische comités moeten behouden blijven. Deze comités moeten zich bezighouden met inspraak, bewaking, controle en tucht in de sector.

De sector moet inspraak hebben inzake vergunningen. Het is mede te danken aan de technische comités dat de Vlaamse reisbureaus de laagste faillissementscoëfficiënt hebben van alle sectoren. De leemte die zou ontstaan bij het verdwijnen van de technische comités kan niet worden opgevuld door ambtenaren. Technische comités zijn ook belangrijk voor het vrijwaren van het beroepsgeheim. Dit kan immers enkel als er een tuchtoverheid is. De beroepsveiligheid van de reisbureaus mag niet in het gedrang komen.

Dit ontwerp van decreet is er een van gemiste kansen. Nochtans was ik hoopvol toen ik vernam dat er een nieuw decreet zou komen en dat Ernst & Young zorg zou dragen voor de doorlichting. Eindelijk zouden de openbare en de particuliere sector binnen Toerisme Vlaanderen op voet van gelijkheid kunnen samenwerken op financieel en inhoudelijk vlak.

Ik heb gesuggereerd om het Nederlands model te bestuderen. Daar heerst gelijkwaardigheid tussen de private en de openbare sector. Maar mijn suggestie werd niet opgevolgd. Dit decreet is te centralistisch. Wij hebben centralisme altijd bestreden. Mijn conclusie is dus dat de politici hun huiswerk opnieuw moeten maken.

De heer Didier Ramoudt : Ik ben wel in Nederland gaan kijken. Met dit decreet staan wij inderdaad nog verder van de Nederlandse structuren. Toerisme Vlaanderen moet aan promotie en productontwikkeling doen. Dit is de kern van het ontwerp van decreet. De reisbureaus hangen als een appendix aan Toerisme Vlaanderen. Het enige wat de sector interesseert, is het systeem van vergunningen. Veronderstel dat het vergunningensysteem, samen met de classificatie, naar een ander ministerie gaat, heeft u dan nog problemen met het ontwerp van decreet ?

De heer Antoon Van Eeckhout : Vanzelfsprekend. De problemen blijven. De reisbureaus hoeven geen appendix te zijn. Er zijn een tiental reisbureaus die wel aan incoming-toerisme doen. Er zijn twee

kernproblemen. Het eerste is gateway. We kunnen aan incoming doen als de passagiers in ons territorium aankomen. Dan kunnen we deze mensen opvangen.

Het tweede probleem is dat heel veel reisbureaus met incoming-toerisme geen ervaring hebben. Ik stelde aan de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen voor om een werkgroep voor de begeleiding van incoming-toerisme op te richten. Die werkgroep is wegens gebrek aan middelen een stille dood gestorven. De Vlaamse reisbureaus die in de sector van incoming-toerisme een rol willen spelen, hebben hulp en begeleiding nodig.

De heer Didier Ramoudt : Incoming-toerisme is een belangrijke groeipool. Geeft dit ontwerp van decreet u de kans om daaraan deel te nemen ?

De heer Antoon Van Eeckhout : Dit is onmogelijk. De structuur van het decreet laat dat niet toe.

De heer Didier Ramoudt : De inbreng van de sector is momenteel nul. Kan de sector nu niet aan promotie van Vlaanderen doen ?

De heer Antoon Van Eeckhout : In het decreet is daar geen sprake van. De bevoegdheden die we krijgen, zijn zo beperkt dat we zonder de instemming van de Vlaamse regering geen initiatieven kunnen nemen.

Stel dat Toerisme Vlaanderen iets wil ondernemen en wij een bijdrage van 20 miljoen frank willen leveren. Welke zeggingskracht hebben wij dan ? Gaat het dan om een dotatie aan Toerisme Vlaanderen zonder dat we inspraak hebben in hetgeen met het geld wordt gedaan ?

De heer Didier Ramoudt : U zegt dus dat het beter is om alles wat met promotie te maken heeft, te privatiseren. De overheid kan dan met de private actor een beheersovereenkomst sluiten. U zegt dus dat Vlaanderen niet de taak van promotie heeft, maar dat de private sector moet participeren.

De heer Antoon Van Eeckhout : Inderdaad. Ik durfde die suggestie niet te doen. Maar u zegt het. Wij zouden het met een dergelijk voorstel veel eerder eens zijn.

De heer Didier Ramoudt : We kunnen dus de tekst in die zin amenderen ?

De voorzitter : Deze vraag kan u beter zelf beantwoorden dan de heer Van Eeckhout.

De heer Paul Deprez : Er werd naar Nederland verwezen en gezegd dat de publieke en private sector daar samenwerken, ook wat de financiële middelen betreft.

In Vlaanderen hebben we een aantal parastatale structuren die autonoom zijn en middelen uit de private sector halen. In welke mate is dit nu al het geval bij Toerisme Vlaanderen ? Waar haalt Toerisme Vlaanderen financiële middelen ?

De heer Antoon Van Eeckhout : Voor zover mij bekend, zijn de middelen van Toerisme Vlaanderen niet uit de private sector afkomstig. Enkel voor de brochure Vlaanderen Vakantieland betalen bepaalde hotels een bijdrage. Maar deze private financiering gebeurt zeker niet op gestructureerde wijze.

De sector wil zeker overwegen om in een structuur te stappen. De middelen moeten dan wel aan inspraak worden gekoppeld. De sector zal vermoedelijk wel minder gewicht in de weegschaal kunnen leggen dan Sabena of de NMBS.

Dit jaar hebben we 750.000 frank aan studies besteed. Dit budget kunnen we evengoed aan Toerisme Vlaanderen besteden.

De heer Paul Deprez : Zijn er voldoende middelen ?

De heer Antoon Van Eeckhout : De overheid zal altijd middelen tekort hebben. We stellen vast dat via de VRT ook sponsors worden gezocht.

VI. BEROEPSFEDERATIE VAN DE VLAAMSE RECREATIEONDERNEMERS (CKVB)

De heer Marc Eerebout, gedelegeerd bestuurder van het CKVB : Het standpunt van mijn sector, de openlucht recreatie in Vlaanderen of de camping-sector, zal ongetwijfeld nauw aansluiten bij dat van de vertegenwoordigers van de logiesverstrekkende bedrijven (Horeca Vlaanderen en CJB).

CKVB heeft vernomen dat de Vlaamse regering de huidige bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen volledig wil herschikken. In de toekomst zouden nog enkel de taken van promotie en classificatie aan Toerisme Vlaanderen worden toevertrouwd, terwijl het vergunnings- en premiebeleid zou worden overgeheveld naar de Vlaamse administratie.

Het versterken van de promotie is zeker in het belang van alle Vlaamse toeristische sectoren. We menen evenwel dat het overhevelen van de vergunnings- en inspectieactiviteiten naar een ander

departement niet in het belang van de toeristische sector is.

De classificatie is van groot belang bij de voorstelling van een toeristisch product. Zo wordt immers de kwaliteit van het product weergegeven, wat een belangrijk element is in de promotie. Bovendien is het voldoen aan een minimumclassificatie een vereiste voor het afleveren van een exploitatievergunning. Promotie en vergunningenbeleid zijn dus onlosmakelijk verbonden. Beide diensten horen daarom thuis onder eenzelfde dak, weliswaar met een geëigende overlegstructuur.

Indien promotie toch zou afgezonderd worden, dan is CKVB wel van oordeel dat er geen overlappen mogen zijn in de bevoegdheden van beide diensten. Daarnaast moeten er ook voldoende bruggen zijn tussen Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse administratie die met deze taken belast zou worden. Essentieel is evenwel dat er een centraal aanspreekpunt voor de sector Toerisme behouden blijft.

CKVB vreest dat het voeren van een gecoördineerde en volwaardige toerismepolitiek in de praktijk onmogelijk zal blijken na de voorgestelde herstructurering en versnippering van de bevoegdheden. Daarom pleit CKVB ervoor om de totaliteit van de overgehevelde bevoegdheden en de voogdij over Toerisme Vlaanderen toe te wijzen aan een enkele minister. Het spreekt vanzelf dat deze minister moet kunnen beschikken over voldoende mankracht en financiële middelen.

Uit het ontwerp van decreet of uit de memorie van toelichting blijkt naar onze mening niet of er in de vernieuwde raad van beheer van Toerisme Vlaanderen wel voldoende plaats zal zijn voor echte vertegenwoordigers van de private sector. Er worden drie vertegenwoordigers van de aanbieders toegelaten. Onder aanbieders wordt echter ook het sociaal toerisme verstaan, zodat ten minste een en hoogstens twee leden uit de echte private sector zouden kunnen benoemd worden, terwijl er in theorie zes voorzien zijn. Deze beperkte aanwezigheid van de private sector waarborgt naar onze mening geen voldoende draagvlak voor Toerisme Vlaanderen.

De meeste toerismespecialisten zijn het erover eens dat een intense samenwerking tussen de sector en de overheid een nadrukkelijke voorwaarde is voor een succesvolle toeristische politiek. De meeste technische comités zijn uitgegroeid tot belangrijke schakels in de relatie tussen de admini-

stratie en de toeristische sectoren, en zelfs tussen de toeristische sectoren onderling.

Daar wordt de spanning tussen de vereisten van de wetgeving en de realiteit van het toeristische veld opgevangen en omgezet in evenwichtige adviezen aan de bevoegde overheid. Uit de maandelijkse verslagen van het technisch comité van de openluchtrecreatieve bedrijven blijkt duidelijk hoe er in de huidige belangrijke overgangsfase samengewerkt wordt om te komen tot een veilige en kwaliteitsvolle sector. Dit levert resultaten op voor de administratie en voor de sector, zowel voor de private als voor de sociale sector.

Het interpreteren van de wetgeving is voor de administratie vaak onbegonnen werk zonder praktische informatie uit het veld. De ambtenaar die maandelijks zijn dossiers aan het technisch comité moet voorleggen, weet dat hij dit met kennis van zaken moet doen.

Dit heeft op zich al een controlerende functie. Door hun permanent karakter bieden de maandelijkse vergaderingen van het technisch comité de administratie een snel en efficiënt adviesinstrument. Commissies ad hoc kunnen nooit zo snel op de bal spelen als het technisch comité. Dit wordt nu geïllustreerd bij de uitvoering van de kampeerwetgeving.

Onze sector ziet de overheid meer en meer als een onmisbare partner voor de duurzame ontwikkeling van onze branche. Als beroepsfederatie staan we pal achter de nieuwe kampeerwetgeving. Het behouden van de huidige werking van het technisch comité, zoals voorzien in het decreet en de uitvoeringsbesluiten, is voor onze sector van cruciaal belang om de goede uitvoering van die wetgeving te begeleiden.

Daarom pleit CKVB ervoor om ten minste gedurende de uitvoeringsperiode van de nieuwe kampeerwetgeving hetzij het technisch comité voor de openluchtrecreatieve verblijven te behouden, hetzij een opvolgingscommissie te installeren.

Als er dan toch zou gekozen worden voor een Hoge Raad voor Toerisme, dan moet die het recht hebben op inspraak en initiatief, zowel tegenover Toerisme Vlaanderen als tegenover de toekomstige bevoegde Vlaamse administratie. Een efficiënt beheer is enkel mogelijk indien deze Hoge Raad over eigen financiële middelen beschikt en autonome werkingsmogelijkheden krijgt. Men mag niet dezelfde fout maken als met de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme.

Die functioneerde nooit wegens het gebrek aan eigen middelen. Daardoor verwaterde deze vergadering tot een praatbarak. De adviserende taak van deze Hoge Raad moet hoe dan ook gebaseerd zijn op degelijk studiewerk. En dat vereist voldoende financiële middelen en een probate opvolging. Het secretariaat en de coördinatie van de werkzaamheden van de Hoge Raad moet dan ook los van de andere toerisme-instellingen kunnen gebeuren.

De heer Didier Ramoudt : Ik ben blij dat de commissie is ingegaan op mijn verzoek om hoorzittingen te organiseren over dit thema. Zoniet waren de vertegenwoordigers van de sector in het geheel niet gehoord over dit ontwerp.

De campingsector is in volle evolutie. Bij welk aanspreekpunt kan uw sector terecht wanneer het nieuwe decreet van toepassing wordt ?

De heer Marc Eerebout : Het gaat nog niet om een decreet, maar wel om een ontwerp van decreet. Ik hoop dat men zal inzien dat dit in de overgangsfase naar de uitvoering van de nieuwe wetgeving voor onze sector nodig is. De uitvoering van de kampeerwetgeving leidt tot een aantal problemen over ruimtelijke ordening, milieu en permanente bewoning.

Deze problemen zijn niet oplosbaar vanuit Toerisme Vlaanderen. Misschien kan er sneller een oplossing worden gevonden wanneer er een overheveling van bevoegdheden naar de Vlaamse administratie gebeurt. Wanneer die overheveling van bevoegdheden naar de Vlaamse administratie doorgaat, dan moet men toch in het oog houden dat er voldoende bruggen geslagen worden tussen de verschillende actoren en niveaus. Men moet ook nagaan naar welke administratie men de classificatie het beste kan overhevelen.

De heer Didier Ramoudt : U haalde zelf de problematiek van de permanente bewoning al aan. Stel dat u in de Hoge Raad zit, hoe zou u die problematiek dan aankaarten ?

De heer Marc Eerebout : Dit probleem moet aangepakt worden door de administratie, langs het secretariaat van de secretarissen-generaal.

De heer Didier Ramoudt : Nu zijn er twee aanspreekpunten. Wat is uw mening hierover ?

De heer Marc Eerebout : De classificatie zou aan Toerisme Vlaanderen toekomen, terwijl de Vlaamse administratie het vergunningenbeleid voert. We

krijgen dus twee inspecteurs die hetzelfde komen nakijken. Dit kan men vermijden met één aanspreekpunt, of door een zeer goede verstandhouding tussen de twee instanties.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever : U heeft fundamentele opmerkingen gemaakt, maar u suggereert ook oplossingen. Als wij gevolg zouden geven aan de oplossingen die u voorstelt, zou u dan het ontwerp van decreet kunnen onderschrijven, mits het technisch comité blijft bestaan ?

De heer Marc Eerebout : Ik had het niet alleen over het technisch comité, ik heb verschillende opmerkingen gemaakt tijdens mijn inleiding.

Als sector zijn wij ons ervan bewust dat er iets moet gebeuren. Hoe dat moet gebeuren laat ik in het midden. Als het wazige uit de tekst gehaald wordt en als er waarborgen worden gegeven dat het ontwerp straks kan werken, dan zie ik het wel zitten.

VII. VERENIGING VAN DE VLAAMSE PROVINCIËS (VVP)

De heer Fernand Peuteman, voorzitter van de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) : Ik ben verheugd hier het standpunt te kunnen vertolken van de vijf provincies ; dat zij hieraan veel belang hechten, blijkt ook uit het feit dat nog twee andere gedeputeerden meegekomen zijn naar deze hoorzitting. Bovendien kan ik ook een visie weergeven uit een andere hoek : als voorzitter van Westtoerisme ben ik ook ondervoorzitter van Toerisme Vlaanderen.

Eerst heb ik een paar algemene bedenkingen. Ik onderschrijf het standpunt dat andere sprekers al vertolkt hebben, namelijk dat het beter is één aanspreekpunt te behouden. Deze keuze is eenvoudig te motiveren : het principe van goed management verdraagt geen versnippering.

Goed management is in deze sector noodzakelijk, want wij moeten erg snel kunnen reageren op nieuwe tendenzen. De grote beleidslijnen moeten uitgezet worden door de Vlaamse regering. Toerisme Vlaanderen moet instaan voor de beleidsvoorbereiding en de beleidsuitvoering. Dit kan beter niet versnipperd worden door een deel bij Toerisme Vlaanderen en een deel bij de Vlaamse administratie onder te brengen.

Mag ik u vragen te overwegen om in de zin die zegt dat Toerisme Vlaanderen instaat voor de coördinatie van de promotie één woord te vervangen : ver-

vang coördinatie van de promotie door coördinatie en promotie. Ik meen trouwens dat het er eerst zo stond. Het is een kleine verandering, maar ze heeft veel effect op de slagkracht van Toerisme Vlaanderen.

Ik heb nog een paar randbemerkingen bij de samenstelling van de raad van bestuur. Wanneer men deze op grond van deskundigheid wil samenstellen, zal men onvermijdelijk geconfronteerd worden met het cultuurpact. En verder moet de band tussen het bestuur van Toerisme Vlaanderen en de andere bestuurslagen behouden blijven.

Laat ik dan de visie van de Vlaamse provincies samenvatten. In het Vlaams regeerakkoord staat dat de Vlaamse provincies het aangewezen beleidsniveau zijn wanneer bovenlokale noden zich stellen. De provincies worden tevens beschouwd als een draaischijf tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen.

Het toerismebeleid is van onderuit gegroeid. Bij de instelling van de betaalde vakantie in 1936 was West-Vlaanderen de eerste provincie die de behoefte voelde het toerisme te promoten en te ontwikkelen. Er werden recreatieve voorzieningen uitgebouwd, het dag-, weekend- en verblijfstoerisme werd gestimuleerd. De Vlaamse provincies dienen met andere woorden het algemeen toeristisch belang ; zij werken coördinerend en stimulerend.

De rol van de Vlaamse provincies in de ontwikkeling van het binnenlands toerisme in Vlaanderen wordt erkend door het auditbureau Ernst & Young. In het ontwerp van decreet is van deze vaststelling echter niets meer terug te vinden, wat te betreuren valt. De teksten moeten daarom geamendeerd worden ; er moet met name een overlegstructuur komen tussen Toerisme Vlaanderen en de federaties en provincies. De samenwerking moet gestructureerd worden en mag niet vrijblijvend zijn.

Tot nu toe werden ook de provinciale federaties – weliswaar onrechtstreeks – vertegenwoordigd in de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, en kregen wij op die manier toch de kans om een betere samenwerking te bewerkstelligen, die nodig is voor een goede coördinatie van wat de verschillende actoren doen.

De structuren functioneren de laatste jaren steeds beter. Toerisme Vlaanderen is het ideale tussenstation tussen de politieke beleidsmakers en de uitvoering op het terrein. De provincies hebben daarbinnen hun onvervreemdbare rol. Dat werpt vruch-

ten af, kijk maar naar het succes van de tentoonstelling Van Ensor tot Delvaux. Die aanpak is veel zinvoller dan een centralistische aanpak of een aanpak vol overlappingsen.

In Nederland heeft het provinciale niveau al langer een spilfunctie. De toeristisch-recreatieve sector wordt gevormd door talloze kleine bedrijfjes. Voor hen kan de provincie een lobbymacht uitbouwen die de belangen van de sector kan behartigen. In Nederland neemt de Provinciale Dienst Toerisme en Recreatie die vertegenwoordigingsrol met overtuiging op zich.

De Vereniging van de Vlaamse Provincies stelt voor om het ontwerp op een aantal punten, via amendering te verfijnen en deze voorgestelde amendementen beklemtonen de rol van de provincies. Dit heeft niets met politisering te maken, maar alles met de onmisbare provinciale tussenschakel in de toeristische sector.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever : Ik merk dat u het ontwerp erg constructief benadert. Als uw verbeteringsvoorstellen, bij wijze van amendement op het ontwerp zouden worden ingediend en aangenomen, zou u zich dan achter het ontwerp van decreet kunnen scharen ?

De heer Fernand Peuteman : Ja, maar met een zeker voorbehoud. Al deze verbeteringsvoorstellen hebben betrekking op de band met de provincies.. Alles moet op het meest geschikte niveau gebeuren : resultaten in de toeristische sector zijn belangrijker dan de strijd om het territorium.

Onze algemene bedenking bij het ontwerp blijft echter overeind : versnippering van de bevoegdheden over verschillende ministeries schaadt de slagkracht van het toeristisch beleid. Ik kan begrijpen dat vaste campingbewoning een zaak is voor de minister van huisvesting, maar de toeristische kant van campings moet in handen van toerisme blijven. Wat is de meerwaarde van de voorgestelde herstructurering met al haar versnippering ? Men kan toch veel beter tijdelijke opdrachten toevertrouwen aan externe technische experts.

De heer Leo Cannaerts : Hoe ziet u de toepassing, mochten uw verbeteringsvoorstellen bij wijze van amendement op het ontwerp zijn ingediend en goedgekeurd, van het aldus geamendeerde ontwerp van decreet, zowel intern binnen de provincies als voor de lokale VVV's ? Op het niveau van de provincies moeten we immers rekening houden met zowel de provincieraad, als de bestendige deputatie, de GOM's en de provinciale federaties.

Vertegenwoordigt de provincie ook de lokale VVV's ? Wat is de ideale tussenschakel ? Wat met de streekplatforms ?

De heer Fernand Peuteman : We merken nu al dat de provinciale toeristische federatie op toeristische beurzen de verschillende VVV's vertegenwoordigt. Toerisme Vlaanderen kan een goede hulpstructuur zijn voor het gewestelijke niveau, zoals de provinciale toeristische federaties dat zijn voor de provincies. De beleidskeuzes moeten vanzelfsprekend door de politiek worden gemaakt, maar dan is de stap naar het lokale niveau te groot. Kan men daartussenin geen provinciebedrijf overwegen dat de verschillende toeristische VZW's bundelt en het politiek vastgelegde beleid uitvoert ? Wat het lokale niveau betreft, is er nood aan professionalisering. De vormingstaak is groot. In elk geval moet men vermijden door onvoldoende voorzieningen in het ontwerp de weg naar oplossingen af te snijden.

De heer Leo Cannaerts : Maken de nu overal opduikende streekplatforms de versnippering niet nog groter ?

De heer Fernand Peuteman : De commissie voor Bestuurlijke Organisatie wil alles opnieuw reduceren tot drie niveaus om een einde te maken aan de wildgroei op het middenveld. Het middenveld kan het beleid helpen uitvoeren en voorbereiden, maar mag het niet maken. Het streekplatform is een ontmoetingsplaats van de streekactoren, maar ze zouden hun suggesties en verzuchtingen moeten doorspelen naar het provinciale niveau. Wij kunnen het daarna doorspelen naar het Vlaamse niveau.

Hetzelfde geldt voor de GOM's. Zij behoren weliswaar tot het Vlaams beleidsniveau, maar ze krijgen ook provinciale middelen. Ook hier moeten we duidelijkheid scheppen, want het economisch beleid moet in de eerste plaats op het provinciale niveau bepaald worden.

Als we de mensen op het tussenniveau – die niet verkozen worden en aan niemand verantwoording moeten aanleggen – het beleid laten bepalen, treden we de meest essentiële democratische beginsele met voeten.

De heer Didier Ramoudt : Welke kerntaken moet de overheid vervullen inzake toerisme ?

De heer Fernand Peuteman : Dat zijn er meerdere. De provincie moet een strategisch beleid voeren in samenspraak met Toerisme Vlaanderen. Het algemeen marketing plan om buitenlandse toeristen aan te trekken moet opgesteld worden door Toeris-

me Vlaanderen, maar wij moeten het vertalen naar onze eigen streek. Toeristische grenzen vallen niet altijd samen met provinciegrenzen. Wij kunnen iedere provincie in verschillende streken indelen, zoals de Westhoek of de Kempen en die streken kunnen we in het grote marketingplan invoegen.

De provincie moet het promotiebeleid van de verschillende VVV's coördineren.

De heer Didier Ramoudt : Volgens u is promotie dus een kerntaak. Is het niet mogelijk een en ander te privatiseren ?

De heer Fernand Peuteman : Toerisme Vlaanderen moet het promotiebeleid bepalen, maar reclamebureaus moeten de campagnes uitwerken. We willen het algemeen beleid niet uit handen geven, maar Toerisme Vlaanderen moet geen reclamebureau zijn. Hoewel men de uitvoering van de nodige marktstudies terzake aan de privé-sector kan toevertrouwen, blijft het verkopen van Vlaanderen op zich een overheidstaak.

De heer Didier Ramoudt : Een beheersovereenkomst zou hier nochtans een oplossing kunnen bieden.

Alle verbeteringsvoorstellen van de provincies zijn erop gericht hun inspraak te verhogen. Het is normaal dat de provincie haar inbreng in het gewestelijk niveau wil bestendigen. Moet dit ook andersom ?

De heer Fernand Peuteman : Toerisme Vlaanderen heeft vertegenwoordigers in de raad van bestuur van West-Toerisme. Wisselwerking is een goede zaak.

De heer Didier Ramoudt : Zouden we er niet beter aan doen die samenwerkingsverbanden vast te leggen in het decreet, in plaats van vertegenwoordigers van de provincies in de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, zoals u voorstelt ?

De heer Fernand Peuteman : Het mag niet vrijblijvend om goede voornemens gaan.

De heer Didier Ramoudt : Daarom willen we het concretiseren.

De heer Fernand Peuteman : Wij willen hetzelfde bereiken met onze amendementen.

De heer Didier Ramoudt : U wil een zetel in de raad van bestuur.

De heer Fernand Peuteman : Ik heb moeite met de onverenigbaarheden die worden opgelegd. De reden om iemand op te nemen in een raad van bestuur moet ervaring zijn. Als de onverenigbaarheden toch behouden worden, dan vragen wij of de provincies een eigen vertegenwoordiger mogen voorstellen.

De heer Didier Ramoudt : Ik ben voorstander van samenwerkingsverbanden.

De heer Fernand Peuteman : Voor mij is het belangrijkste dat de samenwerking goed verloopt. En dat is tot nu toe altijd zo geweest. We wisselen ideeën uit en de persoonlijke contacten verbeteren de verstandhouding. Nuttigheid is belangrijker dan het politieke mandaat.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik ben het eens met de heer Peuteman als hij zegt dat Vlaanderen al te centralistisch optreedt. Daarnaast heeft hij ook gelijk als hij stelt dat we onszelf al te vaak uitsluiten. Bovendien durft niemand twifelen aan zijn kennis terzake. Desondanks vind ik dat zijn amendementen al te zeer bedoeld zijn om de provincies in Toerisme Vlaanderen binnen te loodsen.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever : Bent u het daarmee niet eens ?

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik geef mijn mening. Volgens mij is het een bewuste keuze geweest om het provinciale niveau geen plaats te geven.

U zei dat u los van het voorstel van de VVP vindt dat de overheveling van bevoegdheden in verband met het ontwerp van decreet zal leiden tot versnippering. Dit verwonderde me. Deelt de VVP deze mening dan niet ? Was het een persoonlijke opmerking ? Als de VVP het niet eens is met de reorganisatie is het toch niet aangewezen dat ze deelneemt aan de nieuwe structuur ?

De heer Fernand Peuteman : Ook mijn collega's staan achter het standpunt dat coördinatie en promotie in handen van Toerisme Vlaanderen moeten blijven en achter de optie voor één aanspreekpunt. De VVP heeft zich tijdens de uiteenzetting van vandaag echter willen beperken tot wat rechtstreeks de provincies aangaat en wat vandaag nog niet als dusdanig aan bod gekomen is.

De heer Jean-Marie Bogaert : Als het ontwerp van decreet zo zou worden aangepast dat de VVP een volwaardige rol speelt, is de nieuwe structuur voor u dan wel aanvaardbaar ?

De heer Fernand Peuteman : Alleen bevoegdheden voor de coördinatie van de promotie krijgen, is slechts een lege doos. Waarom werd destijds voor de vorm van een parastatale B gekozen ? Een en ander toevertrouwen aan de Vlaamse administratie is niet de juiste werkwijze. We kunnen zelf niet mee beslissen over het decreet. Als het er dan toch komt, moeten de provincies er voldoende in verankerd zijn. Niettemin blijft onze fundamentele kritiek. Ik blijf erbij dat de minister-president zijn huiswerk moet overdoen. We willen echter realistisch zijn.

De heer Jean-Marie Bogaert : We organiseren een hoorzitting om te horen wat u en uw collega's denken. U heeft opgemerkt dat de minister-president zijn huiswerk moet overdoen. Dit staat echter niet in het voorstel van de VVP. Een en ander is dus dubbelzinnig. Ik had liever gehad dat u gewoon had gezegd dat het beter zou zijn om te herbeginnen.

De heer Fernand Peuteman : Ik ben constructief en pragmatisch ingesteld. Een minimumprogramma is beter dan niets.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever : In uw inleiding hebt u opgemerkt dat u twijfelt aan de meerwaarde van versnippering. De VVP pleit ervoor dat de bevoegdheden naar Toerisme Vlaanderen gaan en niet naar de Vlaamse administratie.

De heer Fernand Peuteman : Ik beweer niet dat Toerisme Vlaanderen nu perfect is en dat er niets hoeft te veranderen. Er is behoefte aan een structuur die een beleid uitstippelt in het belang van allen. In het verleden werd teveel gekozen voor compromisoplossingen. Ik weet niet hoe een betere structuur kan worden georganiseerd. Alle goede veranderingen zijn welkom.

De heer Jean-Marie Bogaert : Maar dit ontwerp van decreet is volgens u geen verandering in de goede richting ?

De heer Fernand Peuteman : Als er één aanspreekpunt komt, als coördinatie én promotie bij Toerisme Vlaanderen blijven en als de provincies voldoende vertegenwoordigd worden, zou er al veel in de goede richting veranderen. Dan is al een behoorlijke brok van het huiswerk overgedaan.

De heer Robert Voorhamme : De aard van het toerisme verandert : er zijn verschuivingen in de richting van cultuurtoerisme gericht op de steden. In uw pleidooi heb ik weinig aandacht vastgesteld voor rechtstreekse betrokkenheid van de grote

steden bij het uitstippelen van het toerismebeleid. U pleitte enkel voor betrokkenheid van de provincies ; vaak is de provincie echter onvoldoende representatief voor het beleid van de steden. Is de VVP zich bewust van deze problematiek ?

De heer Fernand Peuteman : In de raad van bestuur van de provinciale federaties zijn de kunststeden sterk vertegenwoordigd. De stad Brugge is bijvoorbeeld lid van het directiecomité van West-toerisme. Gent, Brugge en Antwerpen hebben een samenwerkingsverband opgericht. Ook het actieve en recreatieve toerisme zit in de lift. Enkel door voortdurend marktonderzoek zullen we de concurrentie met het buitenland aankunnen. We willen de particuliere sector bij het beleid betrekken.

VIII. CONFEDERATIE VAN IMMOBILIËNBEROEPEN VAN BELGIE (CIB)

De heer Jan Jassogne, algemeen ondervoorzitter van de Confederatie van Immobiliënbereopen van België (CIB) : De CIB-Vlaamse Gemeenschap v.z.w. is binnen de Vlaamse toeristische sector de beroepsvereniging van de verhuurkantoren aan onze Vlaamse kust.

Onze afdeling kust wordt algemeen erkend als de representatieve gesprekspartner voor de sector van de huurvakantiewoningen en tweede verblijven aan de Vlaamse kust. Sinds vele jaren onderhoudt onze beroepsvereniging goede contacten met diverse afdelingen van Toerisme Vlaanderen met ook bureaus in het buitenland. Uit de praktijk hebben we dan ook enige kijk op de sterktes en de zwaktes van de openbare instelling Toerisme Vlaanderen.

De beslissing om Toerisme Vlaanderen te laten doorlichten, werd goed onthaald. Maar ook zonder audit wist men dat sommige diensten onderbehandeld zijn. Dat Vlaanderen in sommige buitenlandse bureaus nogal stiefmoederlijk wordt behandeld, is een publiek geheim. De audit bevat veel nuttige informatie. Maar in het ontwerp van decreet wordt nauwelijks rekening gehouden met zijn conclusies.

Het ontwerp van decreet tot hervorming van het Vlaams toeristisch overheidsapparaat stuitte onmiddellijk op krachtig verzet van alle beroepsverenigingen die zich bezighouden met het toerisme dat Vlaanderen als bestemming heeft. Ook de provinciale toeristische verenigingen hebben zich tegen de geplande hervormingen gekant. Het ontwerp van decreet bouwt Toerisme Vlaanderen ten dele af en biedt geen garanties voor een betere werking.

Onze grote bezwaren tegen het ontwerp van decreet zijn : het wegvallen van één aanspreekpunt, het wegvallen van één beleidsvoorbereidend en beleidscoördinerend platform, en versnippering van middelen en kennis.

Eén aanspreekpunt is belangrijk. De Vlaamse toeristische sector bestaat uit veel kleine bedrijfjes. Aan Vlaamse kust is de toeristische omzet 80 miljard frank, er worden 25.000 personen-equivalent tewerkgesteld. De versnippering heeft tot gevolg dat deze bedrijfjes nauwelijks plannen op lange termijn maken en geen marketing- of studiediensten hebben. Hier is voor de overheid een taak weggelegd.

In de mate dat Toerisme Vlaanderen hiertoe de middelen had, heeft deze instelling de voorbije jaren werk gemaakt van studie en productontwikkeling. Toerisme Vlaanderen werkt hiervoor samen met de provinciale toeristische federaties, met steden en gemeenten en met de georganiseerde privé-sector.

Hoe moet een coherent beleid worden voorbereid als Toerisme Vlaanderen wordt afgeslankt en als met een administratie Toerisme wordt gestart ? Toerisme Vlaanderen zal op het veld met de privé-sector moeten samenwerken. Maar het georganiseerd overleg met de privé-sector behoort niet langer tot de bevoegdheid van Toerisme Vlaanderen, aangezien de Hoge Raad voor Toerisme zal afhangen van de Vlaamse Gemeenschap. Waarom kan de Hoge Raad voor Toerisme niet bij Toerisme Vlaanderen ondergebracht worden ?

Het is niet uitgesloten dat er een goede samenwerking ontstaat tussen Toerisme Vlaanderen en de directie Toerisme van de administratie. Maar de kans dat beide diensten elkaar voor de voeten lopen, bestaat ook. De overheid zegt te streven naar een vereenvoudiging. Maar dat blijkt niet uit de splitsing van het toeristisch beleid. Wie vandaag met een hotel wil starten, wendt zich tot één dienst : Toerisme Vlaanderen. In de toekomst zal de administratie de vergunning afleveren, Toerisme Vlaanderen zal de sterren toekennen en voor expansiesteun zal alweer een andere ministeriële dienst bevoegd zijn.

Toerisme Vlaanderen heeft momenteel te weinig inspecteurs. Wellicht zullen die naar de administratie moeten verhuizen. Wie zal dan bij Toerisme Vlaanderen instaan voor de kwaliteitsbewaking ? Er komt dus meer werk voor de aanvrager, er komen meer ambtenaren en meer overheidskosten.

Ook één beleidsvoorbereidend en beleidscoördinerend platform is noodzakelijk. Vandaag is Toerisme Vlaanderen de instelling die voor beleid wordt aangesproken. Het nieuwe decreet zal tot gevolg hebben dat de administratie zich niet enkel met vergunningen en patrimonium zal bezighouden, maar ook met beleid. Daarvoor moet men over informatie beschikken. Toerisme Vlaanderen en de administratie zullen wellicht niet alle informatie uitwisselen.

Wellicht richten ze beiden een studiedienst op of bestellen ze dezelfde studies. Toerisme Vlaanderen behoudt veldwerkers : buitenlandse bureaus, contacten met het provinciale en gemeentelijke niveau en met de privé-sector. De administratie beschikt op haar beurt over de Hoge Raad voor het Toerisme. Maar de decretale samenstelling van die raad biedt lang geen garantie voor zijn deskundigheid en representativiteit. De spreiding van het toeristisch beleid kan zelfs tot gevolg hebben dat verscheidene ministers voor toerisme bevoegd zijn.

Door de versnippering van kennis en middelen zal Vlaanderen meer middelen en mensen moeten inzetten om te realiseren wat Toerisme Vlaanderen nu doet. Wanneer deze middelen vrijgemaakt worden, kunnen die echter het best ingezet worden om Toerisme Vlaanderen een nieuwe dynamiek te geven, zoals ook wordt voorgesteld in de conclusies van Ernst & Young.

Wij willen dus dat het ontwerp van decreet grondig wordt gewijzigd. Wij pleiten ervoor dat Toerisme Vlaanderen bevoegd blijft voor het verlenen van alle toeristische vergunningen en dat de zich opdringende herstructurering van deze afdeling wordt doorgevoerd. Toerisme Vlaanderen zou het volledig toeristisch beleid op het niveau van Vlaanderen moeten coördineren.

De raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen zou de normale bevoegdheden van die van een openbare instelling moeten krijgen. De privé-sector zou een minimale vertegenwoordiging in die raad moeten krijgen. De Hoge Raad voor Toerisme zou onder Toerisme Vlaanderen moeten worden gebracht. Minstens een derde van de leden zou op voordracht van de privé-sector moeten worden voorgedragen. Voor een aantal materies zou men de technische comités als adviesstructuur moeten behouden.

De toeristische sector is belangrijk voor onze economie. De werkgelegenheid groeit er. De sector bestaat uit kleine bedrijven en kampt met een moordende concurrentieslag door de multinatio-

naal georganiseerde reisorganisatoren. Het Vlaams toeristisch aanbod is niet geschikt voor massaconsumptie. Reisorganisatoren hebben daarom maar weinig belangstelling om toeristen naar Vlaanderen te brengen.

We hebben dan ook nood aan een goed werkende openbare instelling. Toerisme Vlaanderen moet de nodige slagkracht en middelen krijgen om de toeristische sector te ondersteunen. Dit is meer dan promotie. Er is overleg nodig met de privé-sector en met de instellingen op provinciaal en gemeentelijk niveau.

Ik hoop dat het parlement het ontwerp van decreet nog in die zin kan wijzigen.

De heer Paul Deprez : U pleit voor meer eenheid in het beleid, voor één aanspreekpunt en voor voldoende middelen. Sommige Vlaamse sectoren beschikken over middelen van de overheid en van de privé-sector. Is dit volgens uw organisatie mogelijk voor toerisme, indien er een goede structuur zou bestaan ?

De heer Jan Jassogne : De privé-sector is bereid om te participeren, maar dan op decretale basis. Een dergelijke bijdrage moet men gaan zoeken bij al wie belang heeft bij het toerisme, dus ook bij de bakker, de beenhouwer, de apotheker en de warenhuizen. Ook op het provinciale niveau hebben we het retributieprincipe goedgekeurd. We kunnen ons daarvoor spiegelen aan de VLAM.

Wanneer de toeristische sector een omzet van tachtig miljard frank realiseert aan de Vlaamse kust, dan moet men bedenken dat dit leidt tot vijftien miljard frank aan BTW-opbrengsten. Wanneer men een bedrijf kan aanlokken dat zal zorgen voor tweehonderd arbeidsplaatsen, dan staat de Vlaamse regering klaar met financiële middelen. De toeristische sector zorgt voor 25.000 personen-equivalent en verder betreffen de 25.000 personen-equivalent-banen enkel de toeristische sector aan de Vlaamse kust, en van haar vraagt de overheid een bijdrage.

De heer Jean-Marie Bogaert : De heer Jassogne heeft vrij helder en gestoffeerd de grootste bezwaren tegen dit ontwerp van decreet geformuleerd. In zijn besluit probeerde hij bovendien de kernpunten van die bezwaren om te zetten in concrete voorstellen.

Daarbij heb ik een bedenking. Hij heeft erop gewezen dat deze sector zeer versnipperd is. Er zijn vele kleine bedrijven. Er werd voorgesteld om te zorgen

voor een vertegenwoordiging van de private toeristische sector in Toerisme Vlaanderen of in de Hoge Raad voor Toerisme. Hoe ziet hij de organisatie van een dergelijke voordracht concreet ?

De heer Jan Jassogne : De private toeristische sector in Vlaanderen beschikt over zeer representatieve beroepsverenigingen, gelieerd aan het VEV of aan het NCMV. De horeca, de vakantieverblijven en de campinguitbaters beschikken telkens over een beroepsvereniging. Er is dus een duidelijk veld van beroepsverenigingen, dat absoluut niet versnipperd is. Bovendien zijn er binnen die beroepsverenigingen geen grote bedrijven die een dominante rol spelen. Dit is een groot verschil met de andere sectoren.

Er bestaat in grote lijnen overeenstemming over dit ontwerp van decreet. Er is maar een beroepsvereniging die niet akkoord gaat, en dat is de beroepsvereniging die een aantal grote bedrijven vertegenwoordigt : ABTO. – Daardoor konden we geen unaniem goedgekeurde tekst voorleggen. In se waren we gelukkig met de audit. Een audit is vaak een gelegenheid om op papier te zetten wat iedereen al weet. We zijn echter niet gelukkig met wat er met de audit gebeurd is, namelijk de plannen tot splitsing van Toerisme Vlaanderen. Men kan de toegevoegde waarde van die splitsing echter niet aantonen. Naast de grote bedrijven werken ook de bij ABTO aangesloten bedrijven vooral voor outgoing.

Er is een bevraging geweest bij de administratie om na te gaan of die kennis en het personeel in huis heeft om die taken uit te voeren. Dat bleek niet het geval te zijn.

De heer Jean-Marie Bogaert : Wie heeft die bevraging uitgevoerd ?

De heer Jan Jassogne : Dat weet ik niet. Misschien is dat gebeurd in het kader van de implementatie.

De heer Jean-Marie Bogaert : We hebben de teksten over de implementatie gevraagd en niet gekregen.

De heer Jan Jassogne : Ook wij hebben die teksten niet gekregen.

De heer Didier Ramoudt : De heer Jassogne heeft de vinger op de wonde gelegd. Hij heeft gezegd dat dit een slecht decreet is. Stel dat uw federatie, die zich vooral bezighoudt met de verhuurkantoren, geconfronteerd wordt met een classificatie van de

appartementen. Naar welke instantie zal u zich dan wenden om uw grieven bekend te maken ?

De heer Jan Jassogne : Het ontwerp van decreet is duidelijk op dit vlak. De classificatie van vakantie-woningen, het vastleggen van kwaliteitsnormen dus, is een taak voor Toerisme Vlaanderen. Daarover moet er een decreet worden gemaakt. In Wallonië is dat nu al het geval. Wij menen niettemin dat men daar best nog even kan mee wachten. We hebben uiteraard wel een classificatie van de vakantiewoningen nodig voor de buitenlandse markt en om onze producten kwalitatief te houden.

Wanneer men echter in het decreet zou inschrijven dat men een vergunning nodig heeft vooraleer men vakantiewoningen kan verhuren, dan moet men zich eerst wenden tot de Vlaamse administratie voor de vergunning en daarna naar Toerisme Vlaanderen voor de sterren. Ik hoop dat dit dan nog betaalbaar blijft.

De heer Didier Ramoudt : Ik wil mijn vraag verduidelijken. U gaat ervan uit dat dit decreet er al is. Voor sommige reglementen wordt de inspraak van onder meer het technisch comité gevraagd. Wie is dan uw gesprekspartner bij de overheid ?

De heer Jan Jassogne : De structuren kunnen een probleem zijn. Binnen de structuren zijn er echter steeds mensen waarmee men kan praten. We zitten niet in de raad van beheer van Toerisme Vlaanderen, maar we zijn wel vertegenwoordigd in de technische comités. Het is onmogelijk een en ander te reglementeren zonder met de sector te praten.

Ik heb eerder schrik dat er geen gecoördineerd beleid meer zou gevoerd worden ; met wie ik praat heeft minder belang. Het probleem is dat men met de voorgestelde structuur op twee fronten aan beleid doet. Als binnen de Vlaamse administratie een eigen dienst wordt opgezet, gaan de bevoegdheden van die administratie toenemen, en dan wordt Toerisme Vlaanderen een veredeld reclamebureau. Twee krachtige figuren aan het hoofd van elk van beide instellingen gaan blijf geven van territoriumdrift, en dan is een echt beleid niet meer mogelijk.

In een privé-bedrijf is er toch ook één raad van bestuur die de uiteindelijke beslissingen neemt. Alles hangt met elkaar samen, het heeft geen zin het beleid op te splitsen. Dan gaat elk zijn eigen studies laten uitvoeren, terwijl de kennis net samengebracht moet worden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Een van de voorstellen van de audit was te kiezen voor een pararegionale A, met een grote ministeriële betrokkenheid en verantwoordelijkheid. Wat denkt u daarover ?

De heer Jan Jassogne : Welk statuut Toerisme Vlaanderen heeft, is niet zo belangrijk. Als de minister niet tevreden is over de werking van de instelling, draait hij toch de geldkraan dicht. Er moet sowieso een goede verstandhouding heersen tussen Toerisme Vlaanderen en de minister.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Een VOI A staat korter bij het beleid, maar dan is het moeilijker de sector te betrekken. Daarom werd gekozen voor een VOI B, wat dan geresulteerd heeft in de bewuste opsplitsing.

De heer Jan Jassogne : Ik weet niet waarom een splitsing nodig is. De voorbereiding van het beleid en het vergaren van kennis kunnen losgemaakt worden, maar waarom zouden we dat doen ? Stel dat de helft van de middelen van Toerisme Vlaanderen in de toekomst uit het bedrijfsleven zou komen, dan moet de private sector ook kunnen meebeslissen over de besteding ervan.

Ik leg de nadruk op mee-beslissen, want dan blijft nog steeds een groot deel van de middelen van de belastingbetaler komen. Nu komt al het geld uit belastingen, en de eindbeslissing ligt dan ook bij het parlement, en voor de voorbereiding eventueel bij de kabinetten.

Dat is logisch, want zij moeten dit ook verantwoorden tegenover de bevolking. Maar het bedrijfsleven moet betrokken zijn. Een specifiek probleem hierbij is dat het bedrijfsleven hier zo versnipperd is.

De heer Robert Voorhamme : U pleit voor één structuur. Het beleid onderbrengen bij Toerisme Vlaanderen en bij de administratie heeft volgens u geen zin, maar heeft het dan wel zin te werken met Toerisme Vlaanderen en een Hoge Raad voor Toerisme ?

De heer Jan Jassogne : Ik heb de indruk dat men niets verwacht van die Hoge Raad.

De heer Paul Deprez : De Hoge Raad zou geen zin meer hebben in een eenheidsstructuur.

De heer Jean-Marie Bogaert : Het is een vuilnisbak voor gefrustreerden die geen zitje te pakken krijgen in de raad van bestuur.

De heer Robert Voorhamme : Toerisme is een groeisector, met een zeer groot belang voor de werkgelegenheid, temeer daar de sector niet enkel werk biedt aan hooggekwalficeerden.

Ik heb daarbij toch de indruk dat er erg veel sectoren komen bij kijken. Nu zijn er wel gradaties in de betrokkenheid, maar toch worden het te veel sectoren om de inspraak te kunnen organiseren. Wij hebben hier vandaag al vertegenwoordigers van verschillende sectoren gehoord, en ongetwijfeld hadden wij er nog veel anderen kunnen horen. Naarmate de sector aan belang wint, wordt dit een eindeloze rij. Wij moeten ons afvragen of inspraak dan nog op een beheersbare manier te regelen is.

De heer Jan Jassogne : Het is een complexe sector. Het is ook moeilijk om vrijwilligers te vinden die de sector goed kennen en hem willen vertegenwoordigen. Een klein kringetje van mensen beschikt over de informatie en de contacten.

Het duurt een tijdje vooraleer iemand inzicht heeft in het netwerk. En precies door gebrek aan informatie zal de Hoge Raad verworden tot een praatbarak, de zoveelste ivoren toren.

De heer Robert Voorhamme : Uw pleidooi is een verwijt aan het adres van de regelgever die volgens u weigert uit zijn ivoren toren te komen.

De heer Jan Jassogne : Dat is het niet. Ik heb tot nu toe altijd vlot samengewerkt met de overheid. Als men over voldoende informatie beschikt en de dialoog tijdig start, is het perfect mogelijk om de besluitvorming te beïnvloeden. De regelgevers kennen immers niet alle problemen waarmee de sector kampt.

Wij kunnen opleidingen organiseren, maar niemand komt erop af. Het zijn immers veelal kleine ondernemers die daar geen tijd voor hebben. Hoe wil u dan dat wij deze mensen bij het beleid betrekken ?

Als kleine ondernemers investeren, dan willen ze onmiddellijk resultaat. De arrangementen in de brochure Vlaanderen Vakantieland waren slecht en daarom worden er nu drie prospectoren van Toerisme Vlaanderen op uitgestuurd om het hotellandschap te verkennen. Binnen een parastatale B kan men gemakkelijker samenwerkingsverbanden oprichten dan met de overheid.

De heer Robert Voorhamme : Stel dat we een eenvormige structuur vinden. Welke functies moet die dan vervullen ? Vergunningen afleveren, een classi-

ficatiesysteem opstellen, begeleiden, studies maken, consultancy, promotie ?

De heer Jan Jassogne : In de eerste plaats moet men binnen die structuur kunnen uitmaken wat het aanbod inhoudt. Bovendien moet dit aanbod voortdurend geëvalueerd en aangepast worden, want de vraag verandert voortdurend. Marktonderzoek is dus nodig. De vakantieduur in hotels aan de kust is van zeven naar twee dagen gedaald. De vakantiedorpen zijn ook over hun hoogtepunt heen. Zonder studies zullen we er nooit in slagen tijdig de nodige impulsen te geven. Deze studies kunnen alleen betaald worden door de overheid. De informatie dient verzameld en ter beschikking gesteld van de sector omdat ze als basis voor het promotiebeleid moet fungeren.

Daarna moeten we keuzes maken, onder meer over de markt waarnaar we ons richten. Zo hebben we jarenlang reclame gemaakt voor onze kust in Duitsland en nu richten we ons ook op Nederland. Ik vrees echter dat Toerisme Vlaanderen die informatie niet meer zal krijgen van de administratie.

De sector past zich aan de vraag van de markt. Toerisme Vlaanderen moet ook de mogelijkheid krijgen om naar andere administraties te stappen, bijvoorbeeld om mee te praten over het mobiliteitsprobleem. Dat is trouwens al gebeurd : naar aanleiding van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd een werkgroep ad hoc opgericht bij Toerisme Vlaanderen om advies uit te brengen. Toerisme Vlaanderen moet zich met alles bezig houden dat een invloed heeft op toerisme. Promotie is slechts een technische kwestie. Vorming is erg belangrijk. Een decreet over het personeel van de toeristische bureaus is noodzakelijk. Zoals cultuurfunctionarissen moeten er ook toerismefunctionarissen komen. Zo kunnen er bepaalde kwaliteitseisen gesteld worden aan het personeel.

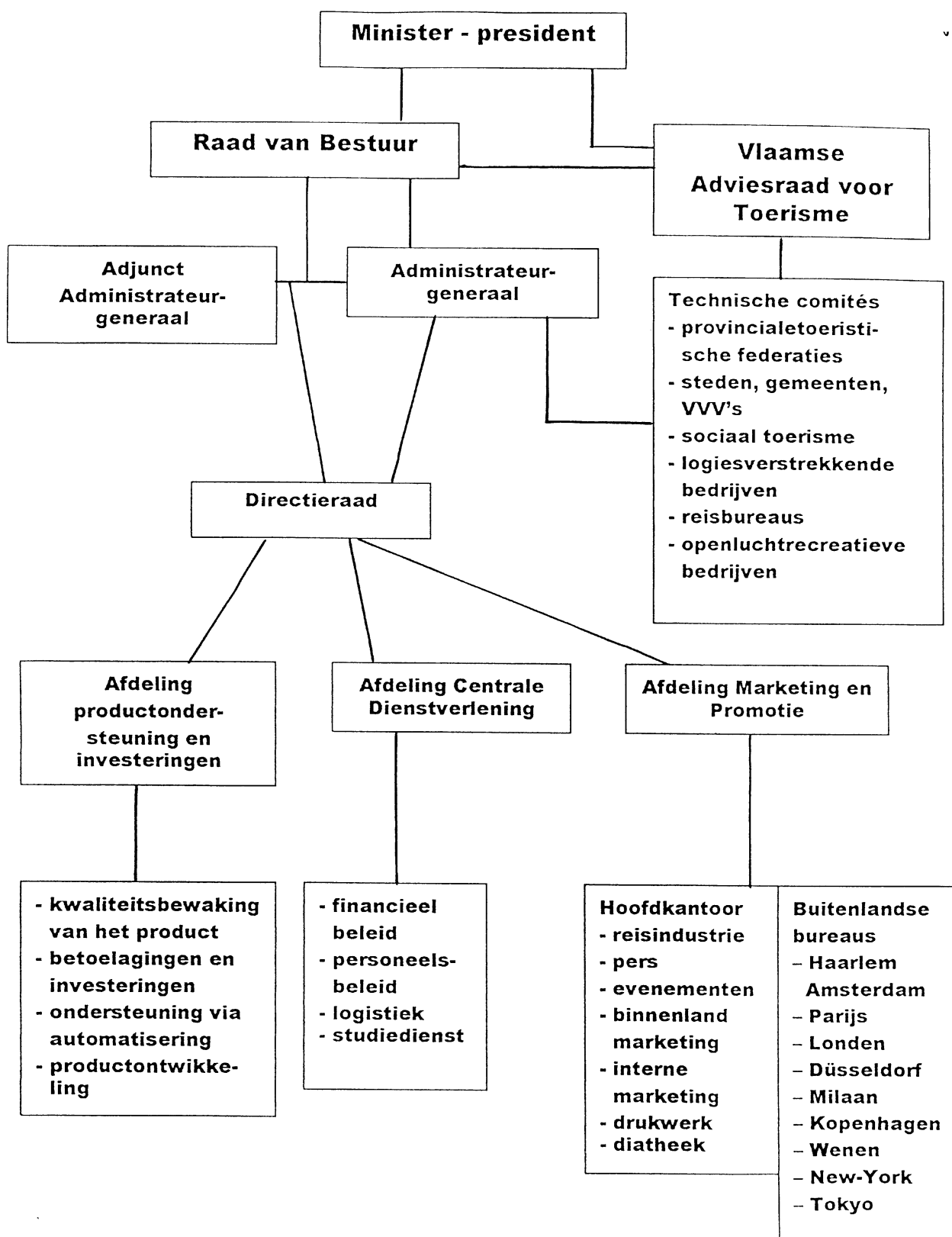
De heer Robert Voorhamme : Anderen verwijten ons nu al te centralistisch op te treden.

De heer Jan Jassogne : Centralisme is pas verkeerd als het verkeerd wordt ingevuld.

De heer Robert Voorhamme dankt tenslotte de deskundigen voor hun constructieve bijdrage aan deze hoorzittingen.

BIJLAGE 2

Huidige structuur van Toerisme Vlaanderen



Overzicht structuur Toerisme Vlaanderen

